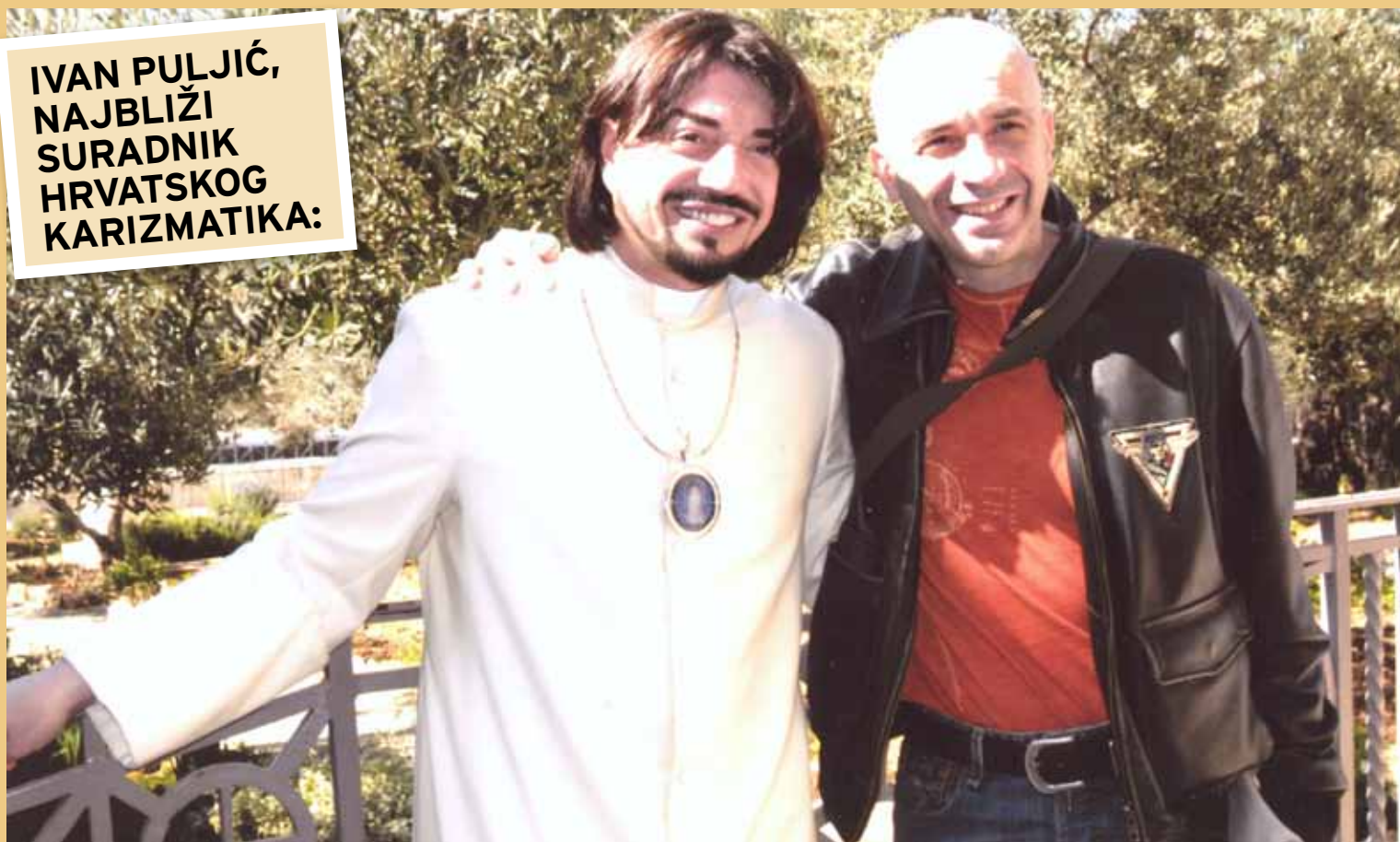

**IVAN PULJIĆ,
NAJBLIŽI
SURADNIK
HRVATSKOG
KARIZMATIKA:**

str. 18.-21.

Moj prijatelj Sudac

SPORT str. 35.

Essen: Košarkaški klub Dražen Petrović organizira četvrti memorijalni turnir

BMS BAU GmbH **BMS**
Düsseldorf
www.bmsbau.de
BAU GmbH

**Autohaus
MAX**
Hamburg
www.autohaus-max-hamburg.de

ŽIVOTNA PRIČA NOGOMETAŠA LUKE MODRIĆA str. 18.-21.

Ime sam dobio po didu Luki koji je živio u Zatonu ispod Velebita

GOSPIN DOLAC str. 24.-25.

Stadion NK Imotskog među deset najčudnijih stadiona na svijetu

ISELJENIŠTVO S J. KOSOR str. 12.

Premijerki smo iznijeli sve naše probleme

Izdavač:
CroExpress

Redakcija:

Isernhagener Str. 6
30161 Hannover
Tel +49 (0) 511 - 336 46 87
Fax +49 (0) 511 - 353 01 78

Glavna urednica:

Marina Stojak
marinastojak@gmail.com

Mobile:

+49 (0) 172 - 515 23 27

Suradnici:

Sonja Breljak, dopisnica
Slobodne Dalmacije
Željko Cerić,
Dragana Gavran
Besplatan primjerakNaklada: 10.000
Tisak: Mjesečnik

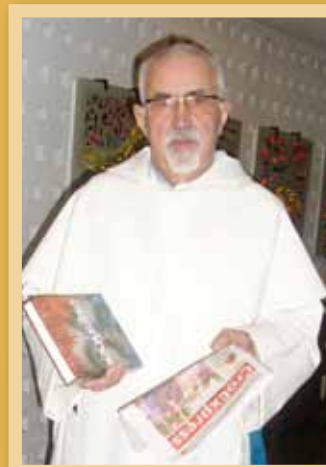
Piše

MARINA STOJAK**CroExpress****Riječ urednice**

Dragi čitatelji,

Evo u rukama držite treći broj našeg mjesečnika. Sudeći po reakcijama koje dobijamo od vas pismima i email porukama, čini nam se da smo pogodili pravu "žicu" i da smo u prva dva broja uspjeli pripremiti štivo koje vam se sviđa i koje rado čitate. Prokušani recept nismo mijenjali ni u ovom broju koji držite u rukama, pa smo vam na 48 stranica donijeli niz zanimljivih priča iz Domovine i iseljeničtva. Iako se naš mjesečnik ne dijeli u Hrvatskoj, zanimljivo je da svi kojima se obratimo za razgovor rado pristaju na to jer su od vas iz iseljeničtva čuli za CroExpress. Tako u ovome broju donosimo zanimljivu ispovijest Ivana Puljića, diplomiranog teologa i duhovnog kantautora, najboljeg prijatelja velečasnog Zlatka Sudca. On nam iznosi niz zanimljivih detalja iz života svog prijatelja za koje sigurno do sada niste čuli. Naš uvaženi kolega novinar i publicist Ivica Radoš je za ovaj broj otišao u Zadar i napisao dojmljivu životnu priču najboljeg hrvatskog nogometaša Luke Modrića. Tu je još mnogo zanimljivog štiva iz iseljeničtva jer su naši reporteri proteklog mjeseca bili na svim mjestima u Njemačkoj, Austriji i Švicarskoj gdje su se održavale brojne priredbe. Zato vas molimo da nam i ubuduće javljate i šaljete svoje prijedloge o tome što želite čitati u narednim brojevima. I za ovaj broj dobili smo mnogo materijala od vas čitatelja. Neke nismo uspjeli staviti u ovaj broj, ali nemojte brinuti oni će se naći u CroExpressu već idući broj. Još jednom ponavljamo, ova novina nije konkurencija ni jednoj hrvatskoj tiskovini u iseljeničtvu, nego samo još jedan cvijet u tome bogatom buketu. Zbog toga otvoreni smo za suradnju sa svim hrvatskim tiskovinama, portalima i periodikama koje izlaze u iseljeničtvu. CroExpress svakog mjeseca pročita skoro 400.000 hrvatskih iseljenika, jer osim deset tisuća podijeljenih primjeraka koji dođu u deset tisuća hrvatskih obitelji svakog dana imamo i sve više posjetitelja na našoj web stranici.

Vaša Marina Stojak

IZ HRVATSKIH KATOLIČKIH MISIJA, VLAŠTIŽU POHVA**Budite svehrvat**

Sa svih strana stižu nam reakcije na prva dva broja CroExpressa. Javljaju se čitatelji, voditelji hrvatskih katoličkih misija, prvi ljudi hrvatskih udruga i društava u iseljeničtvu, a čestitke su nam uputili i iz Hrvatske. Pismo podrške poslao nam je i glasnogovornik Vlade Republike Hrvatske Zlatko Mehun.

Poštovana gospođo Stojak, Zahvaljujem na promptnoj reakciji i slanju drugog broja Vašeg lista. Sa zanimanjem ću ga pročitati i uvjeren sam da će biti prostora za suradnju u sljedećim izdanjima...
Želim Vam puno uspjeha u daljnjem radu.

Zlatko Mehun
Predstojnik Ureda za Odnose s
javnošću i Glasnogovornik VRH

Draga Marina,
Ovaj broj me je vrlo ugodno iznenadio i nadmašio moja očekivanja.
Srdačan pozdrav,

Branko Barbić
Tajnik Odbora za useljeničtvo
Hrvatski Sabor

Hvala vam svima na čestitkama i podršci koju nam pružate. To će nam biti najbolji poticaj da u svakom novom broju budemo još bolji.

I za ovaj broj donosimo neke od pisama koje smo preko e-maila dobili u našu redakciju.

Dobar dan!
Iskren pozdrav uredništvu CroExpress-a.
Želim Vam puno uspjeha u Vašem entuzijazmu, da budete svehrvatske novine u Europi i šire.
Iskren pozdrav

Ilija Jokić, voditelj Hrvatskih
katoličkih zajednica u Ravensburgu
i Friedrichshafenu

Štovana gospođo Stojak, ovih dana primili smo sljedeću pošiljku - izdanje CroExpress-a. Dopadljiv i informativan - hvala svima koji u taj posao ulažu vrijeme i napor. Hvala, blagoslov, mir i dobro!

Za HKM Aschaffenburg
Ivan Levak, svećenik

Poštovana urednice CroExpressa,

Prvi i drugi broj sam pogledao, djelomično i pročitao, i prvi dojam mi je jako dobar. Praktični format, dosta zanimljivih članaka, dobro tehnički uređen, i ne manje važno, besplatan. Mi ga, nedjeljom na kraju mise, podijelimo vjernicima, od kojih sam također čuo da je dobar i prihvaćen. Nadam se da će tako biti i u buduću. Bit će nam drago surađivati. Želim Vam svako dobro i uspjeh u radu.

Fra Ivan Gavran,
voditelj HKM Göppingen

MADE REPUBLIKE HRVATSKE, HRVATSKOG SABORA I ČITATELJA LE SA SVIH STRANA!

ske novine u Europi i šire

Prošle nedjelje iza svete mise imao sam priliku prolistati i kasnije pročitati Vaš novinarski uradak. Ideja koju je trebalo davno pokrenuti...Vašem čedu želim dug život.

Pozdrav s Bodenskog jezera!

Ilija Nikić, učitelj

Poštovana Marina, danas sam imao čast i zadovoljstvo pročitati drugi broj Vaših i naših novina, na čemu Vam iskreno zahvaljujem i toplo čestitam u svoje osobno ime i u ime Udruge "Austrijsko-hrvatska inicijativa" u Grazu, Austrija. Nadamo se da ćete u budućnosti Više posveti-

ti pozornosti događanjima u nama prijateljskoj Austriji, te Vam u tu svrhu predlažemo suradnju. Ukoliko se želite informirati o našoj udruzi onda izvolite pogledajte na www.oeki-ahi.at Vama i Vašim suradnicima želimo plodonosan rad na neiscrpoj hrvatskoj njivi izvan hrvatskih granica.

*S poštovanjem,
Rade Lukić, predsjednik
"Austrijsko-hrvatske
inicijative" Graz*

Poštovana Marina, čestitam na pokretanju ovog zanimljivog časopisa.
*Srdačan pozdrav
Anto Bandov*

Praktični format, dosta zanimljivih članaka, dobro tehnički uređen, i ne manje važno, besplatan. Mi ga, nedjeljom na kraju mise, podijelimo vjernicima, od kojih sam također čuo da je dobar i prihvaćen - kaže fra Ivan Gavran

Upoznali su se u kasno ljeto 1999. godine kad je Ivan Puljić, rodom iz Stoca u Bosni i Hercegovini, došao u malo mjesto Ćunski, kod Malog Lošinja na duhovnu obnovu koju je predvodio večasni Sudac U Pastoralnom Biskupijskom centru Betanija.

**IVAN PULJIĆ,
DIPLOMIRANI
TEOLOG I
DUHOVNI
KANATUTOR:**

Moj prijatelj Zlatko Sudac

Piše Magdalena Ivić

Najpoznatiji hrvatski karizmatik vlč. Zlatko Sudac neiscrpna je tema razgovora, o njemu je napisano i rečeno puno, istinitog ali još češće neprovjerenog i neistinitog. Mnogi su tražili sebe oko tog čovjeka, ili bolje rečeno njegovog imena, iz nekih osobnih razloga ili samo zato da bi sebi priskrbili trenutak medijske pažnje. No, koliko god su pisali mnogi od njih ga nisu i još uvijek ga ne razumiju. Onaj s kojim velečasni Sudac doista dijeli dobro i loše, provodi dane i koji najviše može reći o njemu nikad se nije isticao. Ivan Puljić, diplomirani teolog, nije o Zlatku Sudcu pisao ni članke, ni knjige a uz njega je od početka njegova djelovanja. Ivanova knjiga piše se u njegovom srcu već više od deset godina.

Upoznali su se u kasno ljeto 1999. godine kad je Ivan Puljić, rodom iz Stoca u Bosni i Hercegovini, došao u malo mjesto Čunski, kod Malog Lošinja na duhovnu obnovu koju je predvodio večasni Sudac U Pastoralnom Biskupijskom centru Betanija.

Pozvao me na seminar

-Bilo nas je stotinjak, program je počeo pa je Zlatko pitao svira li netko od nas prisutnih gitaru ili neki drugi instrument da bi glazbeno animirao program. Ustao sam i rekao da sviram gitaru ali da je nemam kod sebe. Jedan dečko rado mi ju je posudio – prisjeća se Ivan koji je tada došao isključivo

zbog sebe i svoje duhovne obnove, no na koncu je aktivno sudjelovao u seminaru.- U nedjelju nakon ručka sam otišao kod Zlatka u sobu, pozdraviti se. Pogledao me u oči i rekao: "Ivane, ti i ja ćemo zajedno raditi." Osjetivši zbuđenost na mom licu, nastavio je: "Otvori svoje srce i dobro čuj što sam ti rekao". Izmjenili smo brojeve mobitela, pozdravili se i ja sam krenuo na put, a on je ostao u nekoj svojoj samoći... Za par dana me nazvao i pitao bi li mogao doći na sljedeći seminar. Pristao sam.

Tako je počeo naš desetogodišnji hod.

Ivan pamti i kako je primjetio da je Sudac drugačiji prvi put kad je ušao u dvoranu. Kad je počeo govoriti pomislio je "Bože moj, koji Božji čovjek" i drugo "nije i neće mu biti lako".

-Završio sam fakultet, odslušao dvije godine redovno za magisterij, naslušao sam se mnogih profesora i predavanja, ali usudim se reći da do tada nikog nisam čuo da tako govori i da ljudi tako njegove riječi usvajaju. Nije on govorio neku novu mu-

drost, nauk, ali je govorio na poseban način, njegove su riječi ulazile direktno u srca ljudi. Slušali su ga ušima, razumom ali ponajprije srcem. Kasnije, kad je govorio pred desecima tisuća ljudi prizori su bili nevjerovatni. Nije dan šum, pokret, ljudi slušaju i upijaju svaku njegovu riječ i svatko u tim riječima pronalazi sebe. Nikad i nigdje u životu nisam vidio da ljudi toliko plaču kao na tim programima. Nerijetko su mi ljudi poslije prilazili i govorili: „Pa to je baš meni govorio...“

Govorom otvara dušu

Ljudi nisu odmah shvaćali da velečasni govori temeljne stvari života i postojanja, koje diraju najdublji dio bića i koje se, narvano, odnose na svakog tko sluša.

- Zlatko svojim govorom vraća ljude samima sebi, otvara njihove nutrine, razotkriva njihove rane koje nose godinama i upućuje ih na Boga, koji je jedino iscjeljenje svega toga. Ukazuje ljudima na njihovo počelo, na izvor njihova života, koji je Bog i tu maći im da će bez toga izvora presušiti, kao rijeka bez svoga

Ivan Puljić, teolog i duhovni kanatutor sa velečasnim Zlatkom Sudcem kroči kroz život više od deset godina . Zajedno su na svakom seminaru i svugdje gdje velečasni Sudac djeluje, veže ih duboko i iskreno prijateljstvo, povjerenje i ljubav prema Bogu.

„Zlatko je stigmata. No, ne smatra on to, a ni ja najvažnijim. Da, stigme su tu, i ja sam ga držao dosta puta dok je krvario, ali je važnije svjedočanstvo života, ljubav, mir, istina. On voli reći i slažem se s njim, da su stigme samo mamac ljudima do njega, a on ih, umjesto sebi i stigmama, uputi Bogu.”

izvora – govori Ivan kako velečasni utječe na ljude.

Sudac je poseban čovjek

-Zlatko je jedan običan čovjek ali u isto vrijeme poseban. On je jedno veliko dijete, velikog i čistog srca. Čovjek je, koji prije svega voli Boga ali i čovjeka. Ne znaju to svi. Treba živjeti s njim i to znati. Od kuda ta ljubav i energija koja na momente pršti iz njega. Pa mi možemo dati samo ono što imamo. Bog, koji je ljubav njegov je pokretač. Isus je na jednom mjestu u evanđelju rekao: “Po plodovima ćete ih prepo-

znati. Dobro stablo rađa dobrim plodovima a loše rađa lošim” Koliko samo dobrih plodova stoji iza tog mladog čovjeka koji je samo deset godina svećenik – kaže Ivan spominjući brojne ljude koji su nakon Sudčevih seminara, nakon susreta s njim, promijenili život.- Na stotine tisuća ljudi ga je dosad slušalo, a mnogi su izbačeni iz pakla droge, alkohola...toliko je brakova spašeno. Toliko je dobra i mira posijao u ljudska srca.

Velečasni Sudac i Ivan Pujlić su u početku bili sami, radili su jako puno a kad ne bi

bili u Betaniji, sjeli bi u Ivanov automobil, golf trojku, Ivan bi uzeo gitaru velečasni ono što treba za misu i na put. Za koji dan, točnije 5. svibnja, biti će točno 11 godina otkako je velečasni Sudac dobio krvavi križ na čelu, a dosta puta Ivan je bio taj koji ga je držao dok je krvario.

Ni Zlatko ni ja to ne smatramo najvažnijim. Da, stigme su tu ali je važnije svjedočanstvo života, ljubav, mir, istina. On voli reći i slažem se s njim, da su stigme samo mamac ljudima do njega, a on ih umjesto sebi i

stigmama uputi Bogu – priča Ivan.

Mnogi karizmatičnog svećenika znaju prozivati i zbog njegovog načina odjevanja, bojanja kose, cipela od krokodilske kože, novinari umjesto o hospiciju pišu o njegovim cipelama.

Čovjek pun darova

- Često od neke lijepe i blagoslovljene, humanitarne večeri objave tri vijesti i to tri neistine. Nekada nije lako sve to provariti, pa i on je samo čovjek –kaže Ivan i spominje da u slobodno vrijeme Zlatko i on kao i drugi ljudi pogledaju dobar film, odu u teretanu, trče, čitaju knjige i družu se s dragim ljudima.

Njegova se umjetnička duša da primjetiti i po njegovu načinu odijevanja. Mnogi to ne razumiju, pa i zlouprijebe. Prije par godina jedna je osoba Ivanu začudeno rekla: “ Pa on ima rupicu na lijevom uhu”. Naime, kao srednjoškolac je znao staviti naušnicu. Ivan je upitao:”Kad si mogla vidjeti rupicu u uhu, da li si možda primjetila križ pokriven flasteom na čelu?” Ljudi često vide samo ono što žele vidjeti.

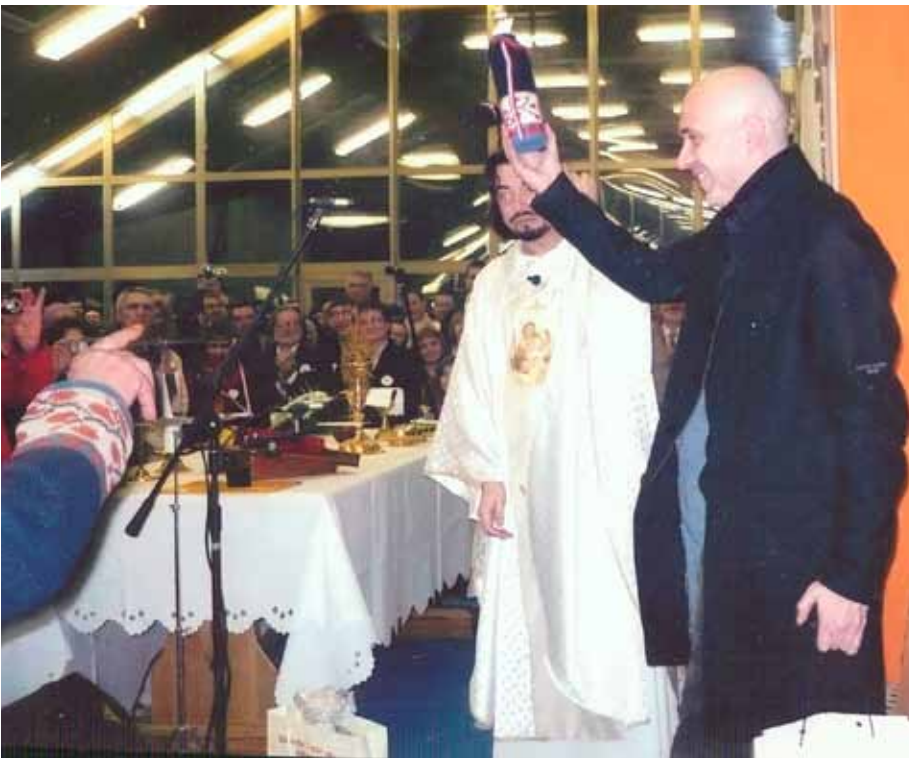
Mnogo puta Ivan je svo-

jim očima vidio ozdravljenja na seminarima.

-Vidio sam dijete kako ustaje iz kolica na seminaru u lječilištu u Velom Lošinj ili, kasnije, nakon molitava dijete iz Splita koje po svim medicinskim zakonima nije moglo vidjeti a progledalo je. Mnogo je takvih slučajeva bilo, a time se već bavi struka –spominje Ivan.

Velečasni Sudac je čovjek pun darova, slika, kipari, pjeva... i većinu je toga javnost već vidjela. Mnogi ljudi su talentirani, ali te talente okrenu u krivom smjeru.

Posebnost njegovih darova, objasnio je Ivan, redovito upućuju čovjeka na Ono Više, na Ljubav, na Život, na Boga. Mnogi ljudi su talentirani, ali te talente okrenu u krivom smjeru. Glazba je Zlatkova velika ljubav, uz molitvu i blagoslov velečasni zna kazati : “ Ajmo Ivane, zapjevati jednu lijepu pjesmu”. Dakle, nije nikakva tajna koliko vlč. Sudac voli zapjevati uz Ivanovu gitaru u kontekstu teme na njegovim predavanjima. Istina je da velečasni voli pjevati i izvan seminara. Tako je prije godinu dana u zagrebačkoj koncertnoj dvorani Vatroslav Lisinski nazočio humanitarnom koncertu

„Bog je naša snaga, naš put, ljubav prema Njemu nas pokreće u svakom trenutku.”

Velečasni Sudac je čovjek pun darova, slika, kipari, pjeva.... i većinu je toga javnost već vidjela. Mnogi ljudi su talentirani, ali te talente okrenu u krivom smjeru.

čelistice Ane Rucner, čiji je prihod bio namijenjen djeci s posebnim potrebama. Kazao je prigodnu riječ, blagoslovio okupljene i zajedno s Ivanom zapjevao dvije pjesme od kojih jednu Oliverovu "Moj lipi anđele". Pjesma je bila namijenjena djeci, a oči mnogih u dvorani orosile su se suzama jer je njegova izvedba uistinu bila dirljiva. Velečasni i u obiteljskom i krugu prijatelja uživa u druženjima obojenim pjesmom. Jednostavno voli pjevati kad god može, ima ugodan glas i kroz glazbu slavi Boga. Lani u svibnju objavljen je album „Put, istina i život“, koji je velečasni snimio zajedno sa Ivanom Puljićem i pjevačicom Majom Blagdan, koja je česta gošća na njegovim seminarima. Album je objavila izdavačka kuća Joshua i do danas je prodan u 20 tisuća primjeka a vjerovatno bi i više, no može se kupiti jedino na mjestima koja prodaju literaturu duhovnog sadržaja.

Sredstva prikupljena od prodaje namijenjena su izgradnji centra za duhovnu pomoć braniteljima i ostalim vjernicima kao i novac od prodaje knjige „Zlatko

Sudac – Razgovori“, koju je napisala novinarka Dunja Ujević.

Pisao pjesme za Ivana

Kako se duhovni kantautor Ivan Puljić i velečasni Zlatko poznaju dugo i razumiju u dušu tako se i u glazbenom dijelu poklapaju. Naime, velečasni je svojim tekstovima sudjelovao na Ivanovom albumu "Čovjek i njegov Bog" koji je snimljen 2003. godine pod producerskom paskom Marka Perkovića Thompsona a album je izdala Croatia Records. Na istom albumu Thompson i Ivan otpjevali su duet "Izvori Gospodnji". Dvije godine kasnije u istoj izdavačkoj kući objavljen je drugi Puljićev samostalni album "Pošalji dan" a naslovnu pjesmu s njim je otpjevao Oliver Dragojević. Na trećem Ivanovom albumu "Poletjela riječ", izdanom 2007. godine velečasni Zlatko Sudac prvi put je ušao u glazbeni studio i snimio s Ivanom duet "Nije moja duša prazna", obradu poznate pjesme Krunoslava Kiće Slabinca. Na istom al-

Album „Put, istina i život“ na kojemu je velečasni napisao nekoliko tekstova i otpjevao pjesmu „Kriste“ samo jedan mali segment Ivanovog i Sudčevog zajedničkog putovanja kroz život

bumu gostuje i Maja Blagdan u duetu s Ivanom u pjesmi "Ostani tu", te Ivanov brat, svećenik Vinko Puljić u pjesmi "Daj mi ruku". Sva tri Puljićeva albuma u duhovnom glazbenom miljeu jako su tražena i slušana. Album „Put, istina i život“ na kojemu je velečasni napisao nekoliko tekstova i otpjevao pjesmu „Kriste“ samo jedan mali segment Ivanovog i Sudčevog zajedničkog putovanja kroz život. Jedan dio svog života i Ivan je kanio biti svećenik, međutim odlučio je ne biti, s mirom u srcu i puninom Boga u odlučivanju. - Teška su to traženja bila - priznaje

Ivan. - Uglavnom na koljenima u molitvi, a ljudi ko ljudi, ne razumiju baš to. No, «Bog krivim crtama, crta ispravne puteve», mi snujemo, On određuje. Kroz ta teška traženja osjetih svu blizinu Božju, ljubav Njegovu. Provuče nas Bog kroz tamnu noć duše, da bi bili sposobniji vidjeti Svjetlo i hitati k Njemu. Tražio sam Boga, a Bog je našao mene. Sveti Augustin na jednom mjestu kaže: «Za sebe si nas stvorio Bože naš, i nemirna su srca naša dok se ne smire u Tebi». Osjetih to, vjeruj te, bez Boga smo ništa, s Bogom smo sve. Postadoh svjestan, da mi je sve što imam

mi darovano, od zraka kojeg dišem, do očiju kojima gledam. Ništa ja to nisam tražio ni izmislio. Nitko me nije pitao želim li se roditi, gdje ću se roditi? Ali postoji Jedan od vječnosti koji me ljubi, i koji me preko mojih roditelja pozva u život, koji mi daje život. Moj Bog, kojeg ljubim i s kojim ću vječno živjeti u potpunoj radosti. Eto, otud moje prijateljsvo i suradnja s ovim iznimnim čovjekom, velečasnim Sudcem, otud naš desetogodišnji hod, otud naše beskrajno povjerenje jedan u drugoga. Bog je naša snaga, naš put. Ljubav prema Njemu nas pokreće da idemo dalje.

ZAŠTO SE KOD GLASOVANJA ISELJENIŠTVA NE BI UGLEDALI NA SUSJEDA

Primjenom talijanskih omjera tzv. dijaspora bi imala šest zastupnika

Piše Ivica Majić

Glasovanje hrvatskih državljana s prebivalištem izvan granica Republike Hrvatske, često pogrešno nazivanih dijasporom, u jednom je trenutku postao ključni, najveći problem hrvatske politike, činilo se čak teži i od gospodarske krize i poteškoća vezanih za pristupne pregovore s Europskom unijom. A upravo su pregovore s EU-om, doduše neizravno, "krivi" što se ova tema iznova našla u središtu pozornosti. Hrvatska je, naime, u završnoj fazi pregovora - taj bi posao, procjenjuje se i u Zagrebu i u Bruxellesu, trebao biti gotov do kraja ove godine - pa u relativno kratkom roku treba provesti sva preo-

stala usklađivanja hrvatskih zakona s europskim pravilima, a neka od njih ne mogu se napraviti dok se provedu ustavne promjene.

Kome dijaspora smeta

A kad je tome tako, kad se Ustav mora promijeniti, za što nije dovoljna tek prosta većina, nego je nužda dvotrećinska, pogotovo kad se promjena mora provesti u određenom, zapravo vrlo kratkom roku, eto prilike za politička nadmudrivanja i trgovine. Svatko u tom "prikladnom" trenutku u Ustav pokušava ugurati ono što njemu odgovara, ne birajući sredstva, ne razbijajući previše glavu načelima ili logikom.

Istina, svi se pozivaju na

načela i logiku, ali ih, kao i odredbe važećega Ustava tu-mači svatko kako njemu odgovara. A sve se svodi na jedno, oni koji ne računaju na značajniji broj glasova "dijas-pore" u doglednoj budućnosti, zalažu se za rješenja koja bi dovela do smanjenja broja glasača u 11. izbornoj jedinici i(li) za smanje broja zastupnika koji se u toj izbornoj jedinici biraju. Ostali, dakle oni koji računaju s potporom birača u 11. izbornoj jedinici, zatim sami hrvatskih državljana izvan Hrvatske te one političke snage kojima je stalo do toga da svi hrvatski državljanji budu u prilici konzumirati prava koja iz državljanstva proizlaze zalažu se za rješenje nalok do-sadašnjem. Pri tomu im baš

ne ide na ruku činjenica da su na nekim od izbora zabilježene nepravilnosti u 11. izbornoj jedinici te da je u početku "dijaspora" bila pre-zastupljena u Hrvatskom sa-boru, odnosno da je za osvajan-je zastupničkog mjesto u nekoj "običnoj" izbornoj je-dinici trebalo i pet puta više glasova u "dijasporskoj".

Sve to, zajedno s kampanjama protiv Hercegovaca i (nešto manje) Bosanaca te žalopojkama da će Hrvatska osiromašiti zbog pomoći koja se šalje u BiH, pridonijelo je da se i u najširoj javnosti na glasovanja "dijas-pore" ne gleda s odobravanjem. Jedna nadavna anketa pokazala je - ako joj je vjerovati - da pedesetak posto građana Hrvatske zalaže se za

ukidanje prava glasa dijaspori, a 80 posto hrvatskih državljana (koji žive u Hrvatskoj) želi ukidanje sadašnjeg modela glasanja za hrvatske državljanje s prebivalištem izvan Hrvatske. Istraživanje je također pokazalo da gotovo 80 posto ispitanika podržava ideju, koju u aktualnim pregovorima s promjenama Ustava RH zagovaraju čelnici oporbenih stranaka, da se u Bosni i Hercegovini glasuje isključivo u hrvatskim diplomatsko-konzularnim predstavništvima, kojih je pet. Hrvati u BiH do sada su, inače, imali na raspolaganju oko 130 biračkih mjesta, što znači da mnogi od onih koji su na dosadašnjim izborima glasovali, u slučaju da se takvo rješenje ugradi u hr-

ANKETA: ŠTA HRVATSKI ISELJENICI MISLE O SVOME GLASOVANJU NA

Mato Palameta, Stuttgart

Na posljednjim izborima ostao sam zatečen malim odazivom Hrvata iz dijas-pore. Vjerojatno iz razloga jer Vlada RH planira izmjenu zakona o glasanju izvan domovine. Ne slažem se s ograničenjem ili smanjenjem biračkih mjesta u iseljeništvu. Naprotiv, ta bi mjesta trebala biti efikasnije organizirana, kako bi ljudi na sljedeće izbore izašli u što većem broju. Ja sam protiv ustavnih promjena po tom pitanju, to je poniženje i nepoštivanje nas Hrvata u iseljeništvu. Pravo na izbore je jedno od temeljnih ljudskih prava koje ne treba ukidati. Isto tako Hrvatima izvan domovine treba dati mogućnost odlučivanja na referendumu o ulasku Hrvatske u Europsku uniju.

Stjepan Popijac, Stuttgart

Treba odobriti glasanje bez obzira odnosilo se to na BiH ili dijasporu. Hrvati u inozemstvu su na bilo koji način vezani s matičnom domovinom. Mnogi od nas se u dogledno vrijeme namjeravamo i vratiti, dužnost je i obveza naše Vlade da nam omogući glasanje, jer je ovdje u pitanju i naša budućnost, a ne samo Hrvata koji stalno borave u Hrvatskoj. Oporba se direktno ne protivi glasanju u dijaspori, oni žele da naši glasovi minimalno ili nikako ne utječu na konačni ishod glasanja u Hrvatskoj. Broj predstavništava je premalen, a udaljenost i po nekoliko stotina kilometara. Prijedlog premijerke Kosor za dopisno glasanje je idealna opcija, ali tu se protivi oporba SDP i naročito HNS, a to nije uredi. Iskreno se nadam da će naša Vlada povoljno riješiti.

Marjan Anđić, Hannover

Hrvati koji žive izvan domovine Hrvatske imaju Domovnicu i Hrvatsko državljanstvo, znači povezani su i imaju interesa za domovinom. Vjerujem kako bi se i mnogi vratili, ali kamo, u Hrvatskoj je puno nezaposlenih. Ja čekam da dođe do poboljšanja u domovini. U razgovoru s drugima po pitanju ukidanja ili smanjenja broja glasačkih mjesta u inozemstvu osjetiti se nezadovoljstvo, treba dopustiti svakome, pa i nama u inozemstvu da iskažemo svoje mišljenje. Čujem da je nezadovoljstvo Hrvata i prema hrvatskoj TV koja nas prisiljava na troškove dodatnog priključenja kod emitiranja emisija iz domovine. Ljudi koji žive u razvijenim državama svijeta na vlastitom iskustvu znaju koje su promjene potrebne u domovini, mnogi bi željeli da Hrvatska bude poput ostalih razvijenih država Europe

vatski Ustav i izborni zakon, ubuduće to ne bi mogli činiti. Drugim riječima, hrvatski državljani s prebivalištem u inozemstvu i dalje bi formalno bilo zajamčeno pravo glasa, ali ga oni u praksi ne bi mogli ostvariti. Jer, čak i kad ne bi žalili truda i novca, na pet biračkih mjesta u BiH jednostavno ne može glasovati 70 ili 80 tisuća ljudi.

Priča o plaćanju poreza

Upravo se protiv prava glasa hrvatskih državljanina s prebivalištem u BiH i vodi najžešća kampanja, što je lako shvatljivo, budući da oni čine znatnu većinu birača koji pristupaju izborima. Potežu se pri tome vrlo zanimljivi argumenti, a neke od njih treba posebno istaknuti.

Primjerice, nedavno je Vesna Pusić, predsjednica kluba zastupnika HNS-a u Hrvatskom saboru, izjavila: "Budući da Hrvati iz Bosne i Hercegovine, niti žive niti plaćaju porez u Hrvatskoj, njihovo pravo glasa može biti tek na simboličkoj razini i to s fiksnom, a ne varijabilnom kvotom koja će minimalizirati rizik od promjene rezultata izbora i volje ljudi u Hrvatskoj." Njezino objašnjenje je vrlo jednostavno, lako razumljivo, na prvi pogled možda i logično, pa stoga i prihvatljivo za "široke narodne mase", ali, kao i neke druge političke krilatice kojima su masama nuđena "jednostavna rješenja", vrlo nekorektno i, moguće, vrlo opasno. Jer bi se slijdom

njezine misli netko mogao "dosjetiti" da ni u Hrvatskoj ne bi trebali glasovati oni koji ne plaćaju porez, a u drugom koraku možda i da bi oni koji plaćaju veći porez morali imati veći utjecaj na rezultat izbora.

Drugi zanimljiv "argument" protiv glasovanja hrvatskih državljanina s prebivalištem u BiH jest objašnjenje da Hrvati u BiH nisu dijaspora. Na razni tumačenja sadašnjih zakona on u startu pada u vdodu, jer se u Ustavu i drugim propisima koji se tiču izbora ne spominje dijaspora, nego samo hrvatski državljani upisani u biračke popise.

Kao primjer zemlje koja je dobro uredila ovo pitanje čestio se navodi Italija,

pri čemu, se tvrdi da na talijanskim izborima glasuje samo "prava talijanska dijaspora a ne, primjerice, Talijani iz Švicarske, dok u BiH glasuju Hrvati koji tamo žive i stoljećima".

No, rezultati talijanskih parlamentarnih izbora 2006. kažu da je u Švicarskoj od 373.437 upisanih birača izborima pristupilo njih 179.846.

Talijani su, inače, ustavnim promjenama provedenim 1999. godine utvrdili da će talijanskoj dijaspori, koja čini 6,25 posto od ukupnog broja birača, pripasti 2,5 posto mjesta u Senatu i Parlamentu. Usporedbe radi, prema biračkom popisu Republike Hrvatske priređenom za parlamentar-

ne izbore 2007., "dijaspora" je činila 9,86 posto ukupnog broja upisanih birača, a pripalo joj je pet od ukupno 152 mjesta u Saboru, odnosno 3,2 posto. A kada bi se primjenio talijanski omjer, "dijaspori" bi pripalo 3,94 posto, odnosno šest mjesta u Saboru.

Na koncu, ovih je dana Furio Radin, zastupnik talijanske manjine u Hrvatskom saboru, izjavio: "Hrvatska dijaspora treba dobiti što veća biračka prava. Osobno kao pripadnik talijanske manjine u Hrvatskoj uvijek glasam na svim izborima za talijanski parlament i to dopisno."

A hrvatska oporba je složna u stajalištu da neće prihvatiti dopisno glasovanje!

PARLAMENTARNIM I PREDSJEDNIČKIM IZBORIMA U HRVATSKOJ

Marko Kristić, Essen

Mislim da se diskusija o glasovanju iz dijaspore vodi jako neiskreno. Prema saznanju, oporba je dovela do toga da se preispita i konačno uredi sustav glasovanja u dijaspori. Općenito bi uređenje biračkih mjesta i registracija svih glasača bilo korisno u smislu transparentnosti demokratskog postupka. Princip „one man one vote“ bi vrijedio za sve državljane i građane Hrvatske gdje god živjeli.

Ali opet, čini se da to nije jedini povod. Ova tema je otvorena kao da im je potreban "dežurni krivac" nakon izbora da bi se skrila vlastita nesposobnost u mobilizaciji biračkog tijela na jedan perfidan način. Reakcije na ovu aktualnu raspravu u iseljeništvu su očekivano žestoke. Ipak se jedno ustavno pravo svih državljanina dovodi pod upitnik.

S druge strane mora se podsjetiti na činjenicu da upravo hrvatski državljani u zapadnim europskim zemljama nisu pokazali neki poseban interes za posljednjim izborima. Većina odredbi i zakona iz dnevnog političkog reda Republike Hrvatske njih se jednostavno ne tiču. Oni su u iseljeništvu manje-više materijalno osigurani. Znači imaju jednu izlaznu opciju. Dakle, za razliku od građana koji žive u Hrvatskoj oni ne osjete izravno i dugotrajno posljedice svojih političkih odluka. Izuzetak u svemu naravno, predstavljaju hrvatski građani u BiH koji od hrvatske politike i podrške daleko više ovise. Što se tiče pitanja o referendumu, njemu se strogo protivim. Razlog je jednostavan. Hrvatska nema alternativu prema EU, niti perspektivu da bez nje dugotrajno ekonomski opstane.

Miroslav Grbeša, Mostar

Mišljenja sam da bi Hrvati sa prebivalištem izvan Hrvatske po Ustavu trebali imati pravo glasa za hrvatskog predsjednika, kao i pravo glasovanja za Sabor. Također sam mišljenja da bi trebalo ukinuti dvojni boravak, odnosno uvesti princip jedan čovjek, jedan glas.

Ni u kom slučaju dva puta. Na referendumu za ulaz u Europsku uniju dati pravo samo onima koji imaju boravak u Hrvatskoj i onima s dvojnim državljanstvom, koji imaju prijavljenu adresu u Hrvatskoj.

Vedran Milas, Stuttgart

Nas u dijaspori oni se sjete samo onda kad nešto treba ili kad vide gotov proizvod (ovdje mislim na sportaše u iseljeništvu). Oni su u stanju nas se odreći u svakom trenutku, a kad im zatrebamo odmah šire ruke i prihvaćaju naše devize. Pitanje je samo dana kad će nam i putovnice ukinuti i uzeti ono što imamo u našoj Hrvatskoj. Pitam se samo, zašto smo mi Hrvati samo Hrvati kad treba igrati za prezentaciju Hrvatske – braća Kovač, Šimunić, Petrić, Klasnić, Rakitić, Olić..., a nismo kad treba birati nešto ili nekog u Hrvatskoj?!

Oni su prodali već gotovo sve što je valjalo da bi se došlo do lakšeg ulaska u EZ, ali im ni to nije pomoglo, pa zato ne znam bi li referendum imao ikakvog smisla.

GOJKO BORIĆ ANALIZIRA ŠTO JE NJEMAČKO-AUSTRIJSKI NOVINAR NORBERT MAPPE-S-NIEDIEK NAPISAO O HRVATSKOJ U SVOJOJ KNJIZI "KROATIEN"

Tendenciozna svaštara o Hrvatskoj s nekoliko istina

Njemačko-austrijski novinar Norbert Mappes-Niediek objavljuje svoje političke uratke s jugoistoka Europe uglavnom u ljevičarskim publikacijama koje nisu sklone Hrvatskoj, ali to nama nije problem da je pravedniji i istinski u svojim tekstovima, što nije. Natuča pomalo i hrvatski, ima svoje, uglavnom anonimne informante u našoj zemlji, donekle ali ne temeljito poznaje hrvatsku povijest, kulturu i politiku. U podnaslovu svoje knjige koja je mješavina raščlambi i reportaža „Kroatien – Das Land hinter der Adria Kulisse“ (Hrvatska – zemlja iza jadranske kulise) sugerira čitateljima da se ne zavaravaju ljepotama jadranskih krajolika jer iza njih se nalazi jedna posve proturječna i zaostala država, mješavina svakojakih društvenih oblika, nekonzistentna, politički razjedinjena do neprepoznatljivosti.

U podnaslovu svoje knjige koja je mješavina raščlambi i reportaža „Kroatien – Das Land hinter der Adria Kulisse“ (Hrvatska – zemlja iza jadranske kulise) sugerira čitateljima da se ne zavaravaju ljepotama jadranskih krajolika jer iza njih se nalazi jedna posve proturječna i zaostala država, mješavina svakojakih društvenih oblika, nekonzistentna, politički razjedinjena do neprepoznatljivosti.

od laži jer kod nepoznavatelja izazivaju dojam istine. Nitko od nekog novinara ne traži da napiše znanstvenu knjigu, no mora posjedovati umijeće da razlikuje važno od nevažnoga, a to je kod Mappes-Niedieka rijetkost, pri čemu je, nažalost, u zlu društvu brojnih hrvatskih novinara, no o tome kasnije.

Neznanje o Hrvatima

U traženju hrvatskih nacionalnih posebnosti autor zaključuje da njih gotovo nema, da ima više vrsta Hrvata, (za to čak izmišlja nepostojeću njemačku riječ !) iz čega se može zaključiti da su Hrvati kao samostalna nacija himera. Kad bi se te kriterije primjenilo i na mnogo veće narode kao, primjerice, talijanski i njemački, lako bi se zaključilo da i oni ne postoje kao nacija. Svatko tko je pročitao samo nekoliko hrvatskih školskih udžbenika zna da su Hrvati završili svoje nacionalno oformljenje najkasnije sredinom 19. stoljeća i da je prijelaz iz naroda u naciju proces koji

gotovo neprekidno traje, to je taj renanovski „dnevni plebiscit“. Prema njemačkom povjesničaru Konradu Clewingu, narod postaje nacija kad traži ili već posjeduje državu, a to su Hrvati započeli kod Starčevića i završili kod Tuđmana. I stranci trebaju jednom zauvijek prestati s njezanim najosnovnijih prava hrvatskog naroda na nacionalnu posebnost s vlastitom kulturom i jezikom, ali da u tome nisu „osamljeni otok“ nego baštinci i sudionici s drugim nacijama mediteransko-srednjoeuropsko kulturnog i uljudbenoga kruga, (svakako s manjom primjesom Balkana), kao i njihovih susjedi kojima Hrvati ne osporavaju originalnost. Posebno to ne smiju Nijemci koji su svojom ideologijom „Deutschland, Deutschland über alles“ (Njemačka, Njemačka iznad svega) dovoljno zla nanijeli drugima i sebi. Danas to izgleda uglavnom prevladano, ali ne kod sviju jer neki kao da

nas žele „usrećiti“, a da nas za to uopće ne pitaju prema njemačkoj izreci : „Na njemački način treba svijet ozdraviti“, što je poslije Hitlera karikaturno i opasno.

Potpuno je prirodno da narod koji je stoljećima trpio pod tuđinskim jarmovima, dodavši do nacionalne samostalnosti odjednom, možda prebrzo, u nekim svojim vanjskim manifestacijama pretjeruje. Kad to rade ostali mali narodi u Europi, prihvatljivo je, samo kad je riječ o Hrvatima nije daleko optužba o nacionalizmu, dapače ustaštvu ili fašizmu. U tu zamku upada naš autor i u njoj se ugodno osjeća. On krivo opisuje čak i takvu „sitnicu“ kao hrvatski grb, onaj sklop grbića iznad „šahovnice“ u kojoj je prvi, po njemu, grb Grada Zagreba, a nije nego grb feudalne Hrvatske u kojoj je bila i današnja Bosna. Zar nije mogao na zagrebačkom Markovu trgu vidjeti kako izgleda grb Metropole. Prenosi i glupost da je hrvatski grb s prvim bijelim kvadratom – ustaški.

Hrvati nisu ničija kopija

Kad piše o hrvatskom srednjoeuropskom narodu onda autor tvrdi da smo dosadna kopija Austrijanaca i Mađara, kad upozorava na naše mediteranstvo onda priča kako Hrvati zapravo „bježe od mora“, što je besmislica s obzirom na našu maritimsku tradiciju od dubrovačkog i bokoškotorskog brodovlja pa do uskočkih i gusarskih vještina i sudioništva u mornaricama brojnih pomorskih zemalja, ali pod tuđim imenima. Zar nismo sa Columbom otkrili Ameriku, pod Tegetthoffom pobijedili Talijane kod Visa i u austrijskoj podmornici osvojili Sjeverni pol ? Po Mappes-Niedieku, ljudi između Neretve i Dubrnika nacionalno ne znaju što su, Hrva-

ti nisu, a to zaudara na srpsku promidžbu ili na Vučureviću prijetnju kako će srušiti „srpski“ Dubrovnik da bi ga „učinio lepšim i starijim“.

Većinu svojih besmislica autor je prepisao iz tekstova naših domaćih zlonamjernih koji boluju od neizlječivog „morbusa jugoslavicus“. A onda kad mu jedan običan čovjek kaže kako su rat započeli Srbi, što je jasno svima u svijetu, osim srbijanskim šovinistima, to ne želi prihvatiti jer ne pristaje u šablonu o građanskom ratu i pojednako krivnji sviju.

Istina o medijima

U jednoj je stvari autor potpuno u pravu, u ocjeni katastrofalnog stanja hrvatskih medija, posebice novina. Veće žurnalističke deformacije jedino su u Srbiji. Tko na brzinu prolista ovaj knjižuljak vidjet će prema ilustracijama koje ličnosti preferira autor. Tu je bogec Maček koji je navodno za Hrvatsku postigao više nego ostali prije i poslije njega (?). Onda J.B. Tito u odori dostojnog jednog Hermanna Göringa. Iza njega dolazi Pukanić kao simbol povezanosti žurnalizma i kriminala. Četvrti na manjoj slici je Tuđman, kojega nepotpuno i negativno citira. Ostale slike zaboravimo, osim posljednje sa Strossmayerom kao „ideologom jugosla-venstva“. Ipak ova knjiga nije slaba kako izgleda prema ovoj recenziji. Iz nje možemo naučiti da smo mi najviše sami sebi krivi jer smo „proizvodili“ negativne događaje i u svezi s njima još negativnije tvrdnje koje su stranci samo „pokupili“ ne znajući opisati pozadinu zbiivanja, a njihovim informanti u Hrvatskoj svojim su krivim došaptavanjima samo nastavljali rat protiv svoje domovine koju nikad nisu voljeli. Ni u bivšoj, a još manje u sadašnjoj državi.

Gojko Borić (1932.), rođen u Podgori, pohađao škole u rodnom mjestu, El Shattu (Egipat), Makarskoj, Zagrebu i Splitu. Politički emigrant od 1954. Boravio u Austriji, Španjolskoj i sad stalno u Njemačkoj živi. Radio je kao novinar i urednik u njemačkoj RTV postajini „Deutsche Welle“ (Koeln). Surađivao u emigrantskim časopisima i novinama „Hrvatskoj Reviji“, „Novoj Hrvatskoj“ i „Kroatische Berichte“. Nakon uspostavljanja hrvatske neovisnosti piše za „Vjesnik“ i kasnije biva dopisnik „Slobodne Dalmacije“ iz Bonna. Izašla mu je knjiga odabranih radova „S inozemnog vidikovca“ i sjećanja „Hrvat izvan domovine“. Objke knjige mogu se nabaviti preko interneta. Piše za „Hrvatski list“ u Zadru, te „Vijenac“ i „Most - The Bridge“ u Zagrebu. Prevodio je njemačku poeziju na hrvatski za časopise „Hrvatska Revija“, „Mogućnosti“ i „Republika“. Predsjednik je hrvatskog kulturnog društva u Koelnu „Colonia Croatica“.

Većinu svojih besmislica autor je prepisao iz tekstova naših domaćih zlonamjernih koji boluju od neizlječivog „morbusa jugoslavicus“. A onda kad mu jedan običan čovjek kaže kako su rat započeli Srbi, što je jasno svima u svijetu, osim srbijanskim šovinistima, to ne želi prihvatiti jer ne pristaje u šablonu o građanskom ratu i pojednako krivnji sviju.

Mariendorfer Damm 50-52
12109 Berlin

Tel.: +49 (0 30) 700 987 69
Fax: +49 (0 30) 705 93 85
www.city-pension-sanader.de
info@city-pension-sanader.de

*City
Pension
Sanader*

FÜR INDIVIDUALREISENDE UND GRUPPEN

Wir bieten zu fairen Preisen Unterkunft in unserem familiär geführten Haus im Berliner Bezirk Tempelhof-Schöneberg. Auf fünf Etagen befinden sich:

- Einzelzimmer,
- Doppelzimmer,
- Dreibettzimmer,
- Vierbettzimmer,
- 5 Mehrbettzimmer (für 5-8 Personen mit Etagenbetten).

Alle Zimmer sind mit Dusche/Badewanne und WC ausgestattet, in allen bis auf die Mehrbettzimmer gibt es einen Fernseher.

Dr.med. Refmir Tadžić & Co.

Fachärzte für Allgemeinmedizin, Innere, Neuropsychiatrie
Homöopathie, Psychotherapie
Gesundheits- und Ernährungsberatung

**Lange Reihe 14
20099 Hamburg**

Tel. 040 28006333
Fax. 040 28006335
dr.tadzic@t-online.de

Sprechstunden:
Mo- Fr. 08:00 - 18:00

Weinimport Croatia

Groß- und Einzelhandel
Import von Weinen, Spirituosen und Lebensmitteln aus Kroatien
Gastronomieservice

Öffnungszeiten:
Mo.- Fr. 9.00 - 18.30 Uhr
Sa. 9.00 - 15.30 Uhr
Inh.: Matić

Hammerbrookstr. 84
20097 Hamburg
fon/fax: 040 - 236 88 391
mobil: 0173 - 214 53 70
www.weinimport-croatia.de

Ante Lerota Internationale Bestattung/Transport
Međunarodni prijevoz umrlih

ALBT
Ante Lerota
Theodor-Storm-Str. 15
71642 Ludwigsburg
Tel.: 071 41/ 92 62 79
Mobil: 0151/11 65 92 13
www.albt.de

brzo kvalitetno povoljne cijene 24 sata

Restaurant ADRIA

Letzter Heller 21
• 22111 Hamburg
Tel: 040 / 732 35 82
Fax: 040 / 73 67 47 01

Öffnungszeiten:
Montags Ruhetag
Dienstags-Freitags von 11.30 - 14.30 Uhr und 17.30 - 23.30 Uhr
Warme Küche bis 23.30 Uhr
Sonn- und Feiertage durchgehend von 11.30 - 23.30 Uhr geöffnet

**HEBERLING
UND KELLER**
RECHTSANWÄLTE

Rechtsanwalt Dr. Daniel Knok
-Hrvatsko / Njemačko pravo-

Tel. 0421 - 160 545
Fax. 0421 - 160 5466
eMail: knok@heberling-keller.de
www.heberling-keller.de

Heberling & Keller
Außer der Schleifmühle 65
28203 Bremen

**Hotel & Restaurant
Hugenottengarten**

**Wilhelmstraße 1
61381 Friedrichsdorf**
Tel: 06172 / 74042 oder Hotel Nr. 06172 / 789710
Fax: 06172 / 599 319
e-mail: info@hotel-hugenottengarten.de
www.hotel-hugenottengarten.de

Ovo je za Hrvatsku a i za mene jedan izniman i važan dan. Razgovale smo o puno tema. Naši odnosi su sjajni, Njemačka je uvijek bila i jeste važna potpora našoj zemlji od vremena priznanja do vođenja pregovora o ulasku u Europsku uniju - istaknula je premijerka Kosor

HRVATSKU PREMIJERKU JADRANKU KOSOR U BERLINU UZ SVE DRŽAVNE POČASTI DOČEKALA NJEMAČKA PREMIJERKA ANGELA MERKEL I PORUČILA:

Njemačka podržava Hrvatsku na putu u EU

Sonja BRELJAK

Hrvatska premijerka Jadranka Kosor je 3. veljače dočekanu u Berlinu uz sve počasti predviđene za prve

zvanične posjete stranih državnika Njemačkoj. Za posjet hrvatske premijerke Berlinu vladao je značajan interes medija.

“Gospođa Kosor je prvi

puta u službenom posjetu. Razgovarali smo o pitanjima bilateralnih odnosa koji su izuzetno dobri. Složili smo se da se gospodarski odnosi mogu još intenzivirati. Ima-

mo tijesne odnose. Puno Hrvata živi ovdje i to nas uvijek veže sa Hrvatskom. Želim gospođi Kosor čestitati za veoma hrabru politiku u vrijeme gospodarske krize u Hrvatskoj, da je postavila Hrvatsku na snažne noge. Mi podržavamo Hrvatsku na putu u EU. Hrvatska je na dobrom putu. Razgovarali smo i o ukupnom području Balkana” - rekla je Angela Merkel.

“Ovo je za Hrvatsku a i za mene jedan izniman i važan dan. Razgovale smo o puno tema. Naši odnosi su sjajni, Njemačka je uvijek bila i jeste važna potpora našoj zemlji od vremena priznanja do vođenja pregovora o ulasku u Europsku uniju. Dotakli smo se i gos-

podarskih tema o čemu će još biti riječi sa njemačkim ministrom gospodarstva, u pripremi je i važan gospodarski skup, Njemačko-hrvatski forum u Zagrebu u mjesecu lipnju. Njemačka je naš važan partner, po vanjskoj razmjeni drugi a po ulaganjima treći partner po veličini. Želimo da ta ulaganja budu i veća, bilo je govora o Končaru i Siemensu ali i o drugim mogućnostima. Pozvala sam njemačku premijerku da i posjeti Hrvatsku i nadam se da će to biti što je prije moguće” - zaključila je Jadranka Kosor. Hrvatska premijerka se nakon susreta sa njemačkom kancelarkom Angelom Merkel susrela i sa ministrom gospodarstva Reinierom Brüderleom.

PREDSJEDNICA HDZ-a JADRANKA KOSOR SUSRELA SE SA STRANAČKIM KOLEGAMA U NJEMAČKOJ

Predsjednici smo iznijeli sve probleme cijeloga iseljeničtva

Piše Sonja Breljak

Hrvatska premijerka Jadranka Kosor između dva državnička susreta susrela se i sa predsjednicima i predstavnicima koordinacija HDZ-a u Njemačkoj. Susretu i razgovoru sa predsjednicom stranke, u berlinski hotel Adlonu, nazočila su po četiri člana HDZ-a iz svih pet koordinacija u Njemačkoj. Članove su predvodili predsjednici koordinacija, Stanislav Halužan iz Koordinacije HDZ-a za sjevernu Njemačku, Veseljko Jovanović iz Koordinacije Köln-Bonn, potom Anto Bagarić iz Bayern, Ivo Zeba iz NRW i Štefica Mandračević iz Koordinacije Baden-Württemberg.

“Susret sa premijerkom je potrajao skoro puna dva sata. Gospođa Kosor se kratko predstavila. Potom sam ja kao domaćin ovdje u Berlinu, u ime svih koordinacija pozdravio i rekao par uvodnih riječi o iseljeničtvu u Berlinu i u Njemačkoj. Spomenuo sam probleme

koje imamo sa izborima u iseljeničtvu, dao i neke prijedloge kako bi se to popravilo. Spomenuo sam dopisno glasanja kao i da nas u iseljeničtvu u Saboru u stvari nitko ne zastupa, nemamo svog zastupnika niti mogućnost birati ga. Institucionalno nismo povezani sa domovinom. Za predsjedničke izbore sam

rekao da bi to trebalo urediti kao ovdje u Njemačkoj, da predsjednika bira parlament. To je jednostavnije, ovo što sada imamo previše košta i to je bačen novac. Govorio sam o problematici svih iseljenika a ne samo HDZ-a i naglasio da dosadašnji rad sa iseljeničtvom nije dovoljan. Premalo je konstruktivnog

posla, gubi se kontakt sa domovinom jer su nam drukčiji interesi. Poslije toga je govorila premijerka. Rekla je da su prijedlozi jako dobri i da će se situacija poboljšavati putem rada resornih ministarstava. Žaljkuljeno je i da ćemo svi imati jedan veliki sastanak na razini Njemačke sa glavnim tajnikom HDZ-a i da će to biti duže savjetovanje a ne kratki sastanak. To će biti što prije je moguće, u Zagrebu ili negdje u Njemačkoj. Govorili su i drugi sudionici sastanka, predstavnici koordinacija. Svi su došli do riječi. I ovim susretom sa premijerkom je podcrta na potreba intenziviranja kontakata sa iseljeničtvom koje je potpuno zapostavljeno, pa se nadamo da će to imati neke efekte i biti korak ka boljem i konstruktivnijem odnosu domovine i iseljeničtva” - rekao je o sadržaju susreta premijerke i predsjednice HDZ-a, Jadranke Kosor sa predstavnicima koordinacija, Stanislav Halužan, predsjednik koordinacije sjeverna Njemačka.

PREMIJERKA ODRŽALA PREDAVANJE U NJEMAČKOJ ZAKLADI KONRAD ADENAUER

Hrvatska je dio Europe

Piše Sonja Breljak

Tijekom boravka u Berlinu premijerka je održala predavanje u njemačkoj Zakladi Konrad Adenauer u sklopu ciklusa „Socijalno tržište u internacionalnom kontekstu“. Tema njezina predavanja bila je „Iskustva Hrvatske u prevladavanju financijske i gospodarske krize“. Na skupu u Zakladi Konrad Adenauer gdje se okupilo više od 200 gostiju, govorio je dr. Gerhard Wahlers, generalni tajnik Zaklade Konrad Adenauer, a potom i Peter Hintze, parlamentarni državni tajnik u Ministarstvu za gospodarstvo i tehnologiju.

– Hrvatska stoji pred vrati-

ma Europske unije i to utječe na važne političke i gospodarske odluke. Pristupne pregovore, gospodarski napredak i borbu protiv korupcije je i hrvatska premijerka ovdje u Berlinu navela kao najvažnije. Veselim se čuti od premijerke kako stoje stvari u Hrvatskoj” - rekao je Gerhard Wahlers, generalni tajnik Zaklade.

“Hrvatska se pomjera prema središtu Europe. Došlo je do pozitivnog razvoja, u političkom i gospodarskom smislu tijekom posljednjih godina. I to je bilo jako važno. Čestitam na tome. Hrvatska i zemlje Europe tvore jednu sudbinsku zajednicu, Hrvatska je dio Europe i zbog toga i želimo da što prije uđe u EU.

Hrvatska je ostvarila kontinuirane napretke i na tome čestitam. Sada treba učiniti sve da se dovrše pregovori, radi se o posljednjoj fazi. Taj cilj, dovršenje pregovora do kraja godine podupire i Europski parlament. Zajedno ćemo učiniti sve da Hrvatska bude prva zemlja, nova i prva članica EU nakon stupanja na snagu Lisabonskog ugovora” - rekao je između ostalog državni tajnik Peter Hintze.

“Spremni smo učiniti sve napore potrebne da se to ostvari. Zahvalna sam kan-

celarki Merkel i Njemačkoj na potpori koju ste davali od početka pa i danas prigodom pregovora sa EU. Susret sa kancelarkom Merkel sam doživjela i kao potporu meni osobno. Nosiću današnji dan u srcu do kraja života kao jednu od najljepših uspomena. Zadovoljstvo mi je istaknuti tu veliku i nemjerljivu potporu i uvjereni smo da ćemo je ulaskom u EU i opravdati. Ističem značenje dogovora sa kancelarkom Merkel oskrom održavanju gospodarskog foruma u Zagrebu. I to

će biti dobar poticaj. Vjerujemo da Hrvatska može do kraja godine ispuniti sve zadatke, završiti sve potrebno za ulazak u Europsku uniju. Ove susrete u Berlinu, držim snažnim vjetrom u naša leđa, uistinu smatramo da Hrvatska po svemu, sa svime što naši ljudi imaju i nose, kako oni u zemlji tako i oni koji su vani, može pridonijeti bogatstvu Europske unije” - rekla je Jadranka Kosor u zakladi Konrad Adenauer, te pobrala u Berlinu veliki pljesak i simpatije slušatelja.

STUTTGART - U KONCERTNOJ DVORANI LIEDERHALLE-BEETHOVEN-SALL

Hrvati iz Baden-Württemberg Crkvu hrvatskih mučenika

Na Udbini uz Krbavsko polje gradimo Crkvu, i to je vidljiv znak vjerničke zahvalnosti današnje generacije prema žrtvama iz naše prošlosti. Budite ono što jeste, nemojte se mijenjati, budimo vjerni svojim korijenima i zahvalni žrtvama iz prošlosti i onima koji su za nas radili i davali se za druge" - naglasio je biskup Bogović.

Piše Marina Stojak

Hrvatske katoličke zajednice u Baden-Württembergu u drugom tjednu veljače svečano proslavljaju svog zaštitnika, velikana Crkve i hrvatskog naroda blaženog Alojzija Stepinca, u Stuttgartu i Münchenu održani su veliki dobrotvorni koncerti za Crkvu hrvatskih mučenika na Udbini.

U petak, 05. veljače u koncertnoj dvorani Liederhalle-Beethoven-Sall u Stuttgartu na veliki glazbeni spektakl pristiglo preko 1500 posjetitelja, gostiju i uzvanika iz Njemačke i Hrvatske. Koncert u Stuttgartu otvorili su velika imena hrvatske glaz-

bene scene Miroslav Škoro, Vanna i Ivan Mikulić, te Marijana Zovko.

Koncert je organizirala Hrvatska katolička misija u Stuttgartu koju vodi fra Nediljko Brečić pod pokroviteljstvom gradonačelnika grada Zagreba Milana Bandića i brojnih drugih sponzora.

Na koncertu su nastupili i zbor Sv. Nikole Tavelića iz Bad Cannstatta i ženska klapa Siliae Croatiae Hrvatske katoličke zajednice blaženog Alojzija Stepinca iz Stuttgarta pod vodstvom časne sestre Nevenke Tadić. Na početku koncerta fra Nediljko Brečić, voditelj Hrvatske katoličke zajed-

nice u Stuttgartu zahvalio je vjernicima na odazivu, te svim svećenicima iz hrvatskih zajednica u Baden-Württembergu, Hrvatskoj kulturnoj zajednici iz Stuttgarta, sponzorima i medijskim pokroviteljima. Zahvalu je uputio gradonačelniku Bandiću, pokrovitelju koncerta i Miji Matiću, hrvatskom poduzetniku iz Freiburga, pokretaču projekta u Stuttgartu i Münchenu i svima onima koji su se uključili u izgradnju Crkve na Udbini, te u kratkim crtama istaknuo njenu važnost za sve Hrvate u domovini i iseljeništvu.

- Za opće dobro netko se mora žrtvovati, a vi

ste to danas učinili, vi dajete svoj kamenčić za hram koji posvećujemo našim mučenicima koji su dali svoje živote u prošlosti. Svi mi trebamo svoju zemlju voljeti i graditi- rekao je fra Brečić. Među visokim uzvanicima pozdravio je i gosta mons. dr. sc. Milu Bogovića, gospičko-senjskog biskupa koji je pokrenuo inicijativu o gradnji Crkve hrvatskih mučenika na Udbini i fra Dražena Tomića.

I mons. dr. sc. Mile Bogović je zahvalio darovateljima na potpori, te podsjetio kako je sve počelo: "Na poziv svetog oca Ivana Pavla II krenuli smo s projektom da popišemo svjedoke vje-

re na hrvatskom području, da se ne zaborave oni koji su tijekom stoljeća pretrpjeli mučeništvo za dobro svojih bližnjih i svoga naroda.

Na Udbini uz Krbavsko polje gradimo Crkvu, i to je vidljiv znak vjerničke zahvalnosti današnje generacije prema žrtvama iz naše prošlosti. Budite ono što jeste, nemojte se mijenjati, budimo vjerni svojim korijenima i zahvalni žrtvama iz prošlosti i onima koji su za nas radili i davali se za druge" - naglasio je biskup Bogović.

Koncert u Stuttgartu je bio prilika za zajedničko druženje pjesmu i veselje do ranih jutarnjih sati.

Koncert je organizirala Hrvatska katolička zajednica u Stuttgartu koju vodi fra Nediljko Brečić pod pokroviteljstvom gradonačelnika Zagreba Milana Bandića i brojnih drugih sponzora.

Koncert u Stuttgartu otvorili su velika imena hrvatske glazbene scene Miroslav Škoro, Vanna i Ivan Mikulić, te Marijana Zovko.

OKUPILO SE PREKO 1500 HRVATA NA VELIKOM DOBROTVORNOM KONCERTU

ürttemberga za učenika na Udbini

MÜNCHEN U POVODU 50. OBLJETNICE SMRTI HRVATSKOG BLAŽENIKA, KARDINALA ALOJZIJA STEPINCA U MÜNCHENU OTVORENI STEPINČEVI DANI

Snimio Adolf Polegubić www.zivazajedinica.de

Dvije tisuće Hrvata na Stepinčevim danima

Piše S. Nikolina Bilić

U povodu 50. obljetnice smrti hrvatskog blaženika, kardinala Alojzija Stepinca u subotu, 6. veljače u organizaciji Hrvatske katoličke misije München u dvorani Schrammehalle na Viktualienmarktu bogatim zabavno-glazbenim programom i humanitarnim koncertom za gradnju crkve Hrvatskih mučenika na Udbini se otvoreni su Stepinčevi dani.

Stepinčeve dane pred više od dvije i pol tisuće Hrvat-

skih iseljenika u Münchenu otvorio je gosičko-senjski biskup mons. dr. Mile Bogović koji je istaknuo da je projekt izgradnje Crkve hrvatskih mučenika na Udbini nastao kao potreba da se iskaže zahvalnost svima onima koji su dali svoje živote za slobodu Hrvatske.

„Među brojnim mučenicima kroz povijest svakako kao neugasivo svjetlo svijetli lik našeg blaženog kardinala Alojzija Stepinca,“ rekao je biskup.

Zabavno-glazbeni pro-

gram počeo je nastupom dječjeg zbora Hrvatski slavuj i tamburaškog orkestra misije, zbora mladih od 7. – 11. razreda i ženske vokalne skupine Lira koje vodi i uvježbava s. Nikolina Bilić.

Slijedio je nastup folklornih skupina: skupine A i B Fra Andrija Kačić Miošić, skupina Narodni vez, skupine dječjih folkloru Bijeli golubovi od 3 do 6 godina kao i od 7 do 12 godina te muške klape Croatia, a u program su se uključili i učenici Hrvatske dopunske škole

u Münchenu sa prigodnim recitacijama.

Nakon svih misijskih skupina na humanitarnom koncertu u Münchenu dugo u noć nastupili su i Ivan Mikulić, Ivana Ranilović Vrdoljak - Vanna i Miroslav Škoro.

Koncerti u Münchenu i Stuttgartu održani su pod pokroviteljstvom gradonačelnika Milana Bandića i brojnih sponzora.

U nedjelju, 7. veljače održano je i svečano misno slavlje u crkvi St. Michael koje je predvodio biskup Mile Bo-

gović u koncelebraciji s voditeljem misije fra Tomislavom Dukićem, msgr. dr. Wolfgangom Huberom, fra Lukom Livajom, fra Borisom Carićem i đakonom Matom Kutlešom.

Na misi su uz brojne vjernike sudjelovali i generalni konzul Republike Hrvatske u Münchenu Vladimir Duvnjak, konzul BiH Luka Džolan, članovi misijskog vijeća, članovi folkloru, a misno slavlje svojim pjevanjem uzveličao je i crkveni zbor.

Nakon svih misijskih skupina na humanitarnom koncertu u Münchenu dugo u noć nastupili su i Ivan Mikulić, Ivana Ranilović Vrdoljak - Vanna i Miroslav Škoro.

Stepinčeve dane pred više od dvije i pol tisuće hrvatskih iseljenika u Münchenu otvorio je gospičko-senjski biskup mons. dr. Mile Bogović koji je istaknuo da je projekt izgradnje Crkve hrvatskih mučenika na Udbini nastao kao potreba da se iskaže zahvalnost svima onima koji su dali svoje živote za slobodu Hrvatske.

ŽIVOTNA PRIČA NAJBOLJEG HRVATSKOG NOGOMIŠTA

Kako je unuk cestar iz Zatonu stigao do

Ivica Radoš

Nogometne majstori-
je Luke Modrića, darovitog hrvatskog nogometaša, koji igra za londonski Tottenham ne prestaju opčinjavati njegove fanove i ljubitelje nogometa općenito, od Engleske do najudaljenijih krajeva svijeta. Često se, međutim, zaboravlja da je put uspjeha momka iz siromašnog dalmatinskog zaleđa doslovce išao „preko trnja do zvijezda“. Budući da

sam istraživao povijest njegove obitelji i karijeru od samih nogometaških početaka, osobno se ne mogu se naćuditi što su Luka Modrić i njegova obitelj morali proći da bi talent krhkoga dječaka došao do izražaja. No, podimo redom.

Dobio ime po didu

Lukina je obitelj iz Modrića, zaselka Zatonu pokraj Obrovca, a to je dalmatinsko selo smješteno na kršovitim obroncima Velebita južno

od vrha Sv. Rok. Djed nogometaša Luke, također Luka, bio je cestar koji je radio na održavanju stare državne ceste koja je povezivala Dalmaciju i Liku preko Obrovca i Sv. Roka. Stipe Modrić, nogometašev otac, rođen je u kući koja je u vlasništvu državnih cesta, oko kilometar udaljenoj od Sv. Roka. Roditelji nogometaša Luke do početka srpske agresije radili su u obrovačkim socijalističkim poduzećima. Mali Luka, iako rođen u Za-

dru, kao dječak je, do svoje šeste godine, živio na padinama Velebita. Mještani se šale da u takvim uvjetima mogu preživjeti samo Modrići i poskoci.

Četnici mu ubili dida

Obitelj Luke Modrića 1991. se zatekla na okupiranom području na kojem su razulareni pripadnici srpskih vojski, JNA i vojske „krajine“, započeli provoditi neviđeni teror nad Hrvatima koji nisu uspjeli pobjeći. Nakon što su kod Maruna ubili šestoro staraca, četnici su 18. prosinca 1991. ubili i starog Luku Modrića, djeda poznatog nogometaša koji je za blagom otišao petstotinjak metara od kuće. U tom trenutku primijetile su ga srpske patrolne i bez ikakva razloga izrešetale rafalima. - Kad smo taj dan čuli rafale, pomislili smo na najgore, da su opet nekog ubili. Tražili smo starog Luku koji je otišao za blagom i pronašli ga mrtvog. Nakon pokopa, roditelji i mali Luka nekako su uspjeli prijeći u Zadar. Čim su izišli, odmah su im zapalili kuću - priča Stanko Modrić, bliski rođak obitelji Modrić kojem su samo desetak metara od kuće u njihovim Modrićima četnici 8. ožujka 1992. ubili brata, iz zasjede, predvečer. Kad su se, pak, kao izbjeglice pojavili u Zadru, mali Luka i njegovi roditelji do-

bili su smještaj u hotelu Iž. Stipe Modrić uskoro je kao mehaničar pronašao posao u Hrvatskoj vojsci i, kako je hotel Iž blizu stadiona NK Zadar, sina je upisao u nogometnu školu. Tako se život za obitelj Modrić, unatoč ratu i neimaštini, počeo normalizirati. Prvi trener plavokosog dječaka u NK Zadar bio je Davorin Matošević, danas stari gospodin koji se rado prisjeća dječaka Luke. - Radio sam godinu dana s dječom, među kojom je bio i mali Luka, kojeg je otac 1992. upisao u našu školu nogometa. Mali je bio uplašeno dijete, ali sam brzo primijetio da mu se lopta 'lijepi' za nogu. Kako je bio malen i nejak, stalno smo pričali o tome hoće li narasti ili neće. Ne može se nikad pouzdano reći tko će biti veliki igrač. Ono što je Bog dao u genima, to ostaje, a rad to oplemeni. Luka je na čaću Stipu koji je također nizak, ali je čvrst. Stipe je igrao u Obrovcu, u NK Rudar, a do prije dvije godine igrao je za NK Jasenice i bio njihov najbolji nogometaš - priča Davorin Matošević koji se danas ne može naćuditi tomu „koliko je Luka jak u duelima“.

Bašič ga otkrio

Nakon Matoševića, Luku je trenirao Miodrag Miško Paunović, nekadašnji igrač Zadra i Partizana, koji je s Lukinom generacijom

• Lukina je obitelj iz Modrića, zaselka Zatonu pokraj Obrovca, a to je dalmatinsko selo smješteno na kršovitim obroncima

ETAŠA LUKE MODRIĆA

a Luke

Londona

1995. na jednom turniru u Italiji osvojio drugo mjesto. No Paunović je, prema odluci tadašnjeg šefa omladinske škole Tomislava Bašića, preuzeo stariju generaciju, a Bašićev sin Domagoj započeo je raditi s generacijom Luke Modrića.

Tomislav Bašić, pouzdani čovjek Zdravka Mamića iz Zadra, vjerojatno je najvažniji čovjek u Modrićevoj karijeri. Rado je pričao o počecima karijere danas poznatog nogometaša. Bašić pokazuje fotografiju na kojoj su njegov sin Domagoj kao trener te Luka Modrić

- Moj je sin Domagoj Lukin prvi trener, ali su s Lukom radili i drugi treneri. Dečki iz njegove generacije išli su igrati i za druge ekipe pa su s njim dolazili u doticaj i drugi treneri, poput Matoševića i Paunovića - kaže Bašić. - Luka je bio predodređen za to da postane vrhunski igrač, no ljudi su u to vrijeme krivo zaključivali jer je bio fizički slab. Kao takav, nekima nije pasao, jer su mislili da igrači moraju imati fizičke predispozicije kako bi igrali vrhunski nogomet. Luka je dokazao suprotno - dodao je.

Slijepi u Hajduku

Kad su imali desetak godina, Luka Modrić i Mario Grgurević bili su na probi u Hajduku.

- Bili su s Hajdukom na nekim turnirima u Italiji, ali ih

nisu prepoznali kao kvalitetne igrače. U Hajduku su mislili da dječaci nikamo neće otići - nastavlja Bašić koji je bio ljutit na Modrićeva oca jer su dječaci "na izlet" u Hajduk išli bez njegova znanja, odnosno bez znanja kluba. Zanimljivo je, međutim, da Hajduk ni poslije nije primijetio Modrića, kad je, primjerice, 1996. odigrao zapažene uloge na turnirima poput Hajdukova turnira Sveti Dujam 1996. i nekih turnira u Kninu. Pa ipak, unatoč Bašićevim surovim metodama u odgajanju igrača, čini se da je jedan njegov potez bio ključan za Modrićevu karijeru.

- Nakon završetka osnovne škole - nastavlja Bašić - Modrića i Grgurevića odveo sam Zdravku Mamiću koji je imao privatnu agenciju. Do tada Mamića nisam ni poznao, o njemu sam samo čitao. Njegovi ljudi, skauti, nigdje nisu primijetili Modrića. Ne znam zašto, ali Mamić je meni vjerovao, uzeo je Modrića 'na neviđeno'. Smatrao sam da taj momak, Luka Modrić, kao i Grgurević, može uspjeti u nogometu - kaže Bašić. Grgurević, pak, nije završio u Dinamu nego u Hajduku, zahvaljujući intervenciji Ivana Buljana.

Nakon Modrićeva uspjeha, Bašić je razmišljao i o motivima plavokosog igrača, koje pronalazi u siromaštvu.

- Obitelj Modrić je - priča Bašić - bila toliko siromašna, da mu otac nije mogao kupiti ni štitičke za noge, "kostobrane", nego mu ih je sam izrađivao. - Modrićev otac nije imao novca, bili su izbjeglice, ali se dosjetio napraviti 'kostobrane' od daščica. Sačuvalao sam ih. Na taj sam način htio sačuvati priču o 'kostobranima', vjerovao sam da će Luka postati veliki igrač. Možda je motiv našao u toj bijedi i teškoćama koje su ga pratile. Možda su se u njemu rodili revolt i želja za uspjehom. Ne znam je li ga to poticalo, ali sam uvjeren u to da to ima krupan značaj u razvoju čovjeka, mentalnom i fizičkom - tvrdi Bašić.

Modrićev prelazak iz NK Zadarcomerca, kojim je za-

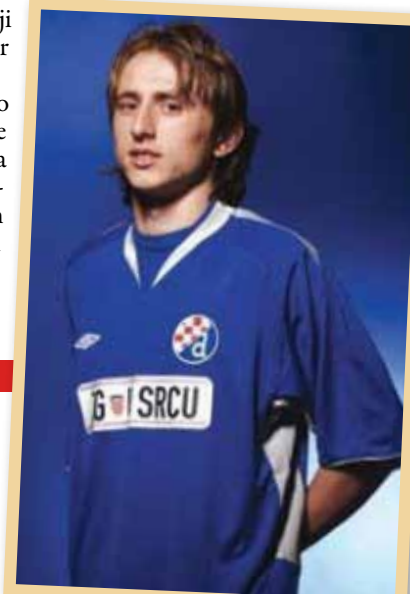
pravo upravljao zadarski tajkun Ante Jurjević, u Dinamo, nije, međutim, išao glatko. U klubu su bili i ljudi koji su htjeli zaštititi interese zadarske nogometne zajednice.

Odlazak u Dinamo

Modrićevu odlasku u Dinamo nakon završene osnovne škole 2000. godine oštro se protivio Josip Bajlo, sadašnji sportski direktor NK Zadar. Zašto?

- Nisam htio potpisati te papire pa sam zbog toga imao spor s tadašnjim vlasnikom kluba Jurjevićem koji je, uz Modrićeve roditelje, na mene vršio straho-

vit pritisak. Zbog toga smo bili u sukobu. Ja sam htio zadržati malog Modrića, ali nisam mogao. Njegovi su roditelji rekli da se sele, da mu je otac djelatna vojna osoba, što je istina, pa ga zbog toga, prema propozicijama nogometnog saveza, nisam mogao zadržati. Međutim, oni se nisu odselili iz Zadra. Znao sam da će tako biti. Ni-

• Obitelj Luke Modrića 1991. se zatekla na okupiranom području. Nakon što su kod Maruna ubili šestoro staraca, četnici su 18. prosinca 1991. ubili i starog Luku Modrića, djeda poznatog nogometaša koji je za blagom otišao petstotinjak metara od kuće.

sam Jurjevića mogao nagovoriti na to da Luka igra još dvije godine za naše juniore, da zaigra za prvu momčad i da tek tad počnemo otvarati vrata Dinamu ili Hajduku. U tom bismo slučaju imali veći profit. Zadnje dvije godine koje nogometaš proveo u klubu tad su se valorizirale s po 20.000 maraka, a ovako smo dobivali po 3000 na osnovu toga što je bio kod nas. Sad se, pak, svaka godina vrednuje po 20.000 eura. Da je Modrić, nakon što je kao dijete 10 godina proveo u NK Zadar, igrao u našoj seniorskoj ekipi dvije-tri godine, klub bi, umjesto 12.000 maraka, danas dobio 350.000 eura odštete - ljuti-tro priča Bajlo.

Utjecaj tajkuna Jurjevića na događaje u klubu prestao je 2000., kad je skupština kluba vratila staro ime NK Zadar, a on prestao biti sponzor kluba.

Čudo od djeteta

Bajli nije drago što je, na kraju, NK Zadar gubitnik u cijeloj priči, ali mu je drago što je Modrić uspio. O talentu "najtraženijeg europskog igrača" govori samo biranim riječima.

- Ima takozvani periferni vid i osjećaj za kontakt s igračem. Čudo je kako Modrić izbjegne kontakte. Ima igrača koji bi ga htjeli faulirati, ali to rijetko kome uspije, on se uvijek odmakne, kako u narodu kažu, ima oči otraga - priča Bajlo koji se ne može načuditi ni tomu da svojevremeno nitko iz Hajduka nije primijetio talent maloga Modrića.

- Mene šef restorana u Hajdukovoj kući 2000. godine pita gdje je mali plavi duge kose iz NK Zadar, ali se ljudi iz struke nisu raspi-

tivali za njega - dodaje Bajlo koji vjerojatno zna odgovore na takva pitanja, ali ih ne želi javno izgovarati. Modrići su, naime, bili presiromašni da bi njihova sina debelokošci u hajduku primijetili.

Kad je 2000. došao u Zagreb, mladi je Modrić za Dinamo potpisao stipendijski ugovor i iznajmio stan. Najbolji prijatelji, također nogometaši Dinama, bili su mu Hercegovci, Davor Landeka i Ivica Džidić.

- Nas smo trojica bili ekipa, najviše smo vremena provodili zajedno. U Zagrebu smo živjeli u istom kvartu, na Ravnicama, hranili smo se u Dinamovu restoranu, nakon što smo potpisali stipendijski ugovor - priča Ivica Džidić, nogometaš mostarskog Zrinjskog i bivši Modrićev suigrač u juniorima Dinama.

- Luka je godinu mlađi od mene. Trener Štef Deverić u našu je ekipu pozvao nekoliko mladih igrača, Modrića, Čalu i Cindrića, pa smo 2001. godine krenuli zajedno. Dvije smo sezone igrali zajedno i bili smo uspješni. Za juniore Dinama igrali smo dvije godine i osvojili kup. Igrali smo i za mladu momčad Dinama, koju je vodio Ilija Lončarević. I u toj smo ligi bili prvi. Isti smo dan 2001. potpisali profesionalni ugovor za Dinamo - prisjeća se Džidić.

Odlazak u Zrinjski

Međutim, 2003. godine Džidić, Landeka i Modrić morali su otići u Hercegovinu, na posudbu u NK Zrinjski. Iako je to zapravo značilo da ih se Dinamo želi riješiti, mladi i talentirani igrači nisu gubili volju. Odlučili su svojom igrom spasiti Zrinjski od ispadanja iz prve lige BiH.

- Dinamo je kontaktirao sa Zrinjskim. Dobili smo ponudu za posudbu. Ja sam Mostarac pa mi to nije toliko teško palo. Kad smo krenuli u Hercegovinu, rekao sam Luki da se ne brine, da sam ja iz Mostara i da mu nitko ništa ne smije. Kad su ga navijači prvi put vidjeli, govorili su da neće uspjeti, bojali su se da će ga protivnički igrači udarati zato što je nizak.

Godinu smo dana igrali zajedno - nastavlja Džidić. S njima je u Mostar otputovao i Stjepan Deverić, bivši igrač Dinama i Hajduka. Deverić je bio trener Zrinjskog u sezoni 2003./04. - Mlađe smo igrače uvijek, na neki način, poticali da iz Dinama odu u druge klubove na posudbu. Praksa je da se igrači šalju na kaljenje. Svi su bili na posudbi, i Bišćan i Sokota, i Čorluka i Da Silva. Svi su oni prošli taj put kaljenja, zapravo stjecanja iskustva. Kako je NK Dinamo surađivao sa Zrinjskim, na posudbu su otišla tri naša juniora. Za njih je to bilo zanimljivo s obzirom na to da su prvi put igrali u prvoj ligi. Htjeli smo vidjeti mogućnosti Luke Modrića te Landeke i Džidića - prisjeća se Deverić. Njegov je zadatak bio spasiti Zrinjski od ispadanja iz Premier lige. - Iako Zrinjski nije bio moćan financijski i igrački kao sad, dobro smo igrali. Bilo nam je bitno ostati u ligi, a napravili smo i više od planiranog. To smo ostvarili mnogo prije kraja prvenstva. Praktički, i Džidić i Landeka su bili među boljima u toj

momčadi, a Luka Modrić bio je proglašen igračem godine. Igrati bez njega bilo je nezamislivo - priča Deverić. Prema njegovu mišljenju, Modrić je očvrstnuo igrajući u ligi u kojoj se igra vrlo oštro.

- Bosanskohercegovačka je liga bila takva da su sva gostovanja bila teška. Igra je gruba i suđenje ne štiti igrača. Trebalo je to, na neki način, preživjeti. Ondje se igra puno oštrije nego kod nas, u Hrvatskoj, gostovanja su neugodna, teška, svaka je utakmica kvalifikacijska. Onaj tko u BiH kiksa na domaćem terenu, već je u problemima - nastavlja Deverić i priznaje da mu je glavni igrač bio Modrić. - Računao sam na njega, Džidića i Landeku. Modrić je na terenu bio pokretačka snaga i glavni organizator, često je bio igrač utakmice u momčadi.

Divili mu se ko Baki

Deverić iz Mostara nosi samo lijepe uspomene - Hercegovci su divni ljudi i Mostar je divan grad. Lijepo su nas primili. Kamo god da smo došli, bili smo dobrodošli, ljudima je bilo drago što nas vide, Luka je brzo postao miljenik navijača. Vjerujem da mu je bilo lijepo i ugodno - prisjeća se Deverić. Na stadionima, posebno prilikom gostovanja, Modriću i njegovim suigračima nije bilo baš najugodnije, posebno kad se igralo protiv srpskih klubova. - Prilikom gostovanja u Trebinju i Banjoj Luci, znali smo

dobiti batine. Suci vide neke stvari, ali se prave da ih ne vide. Kad su domaćini u situaciji da mogu ispasti iz lige, služe se svim i svačim. Kako se Luku nogometaški nije moglo zaustaviti, dobivao je udarce, iako nije bio u posjedu lopte - prisjeća se Džidić. Osim jakih utakmica sa srpskim klubovima, u pravilu se žestoko igra i sa sarajevskim klubovima. Svi se sjećaju Modrićeve najbolje utakmice iz proljeća 2004., kad je gotovo sam pobijedio NK Sarajevo. - Sarajevo je te godine bilo jako, borilo se za prvaka, a nama su trebali bodovi za opstanak. Luka je odigrao utakmicu za pamćenje. Pobijedili smo 2:1. Za naše je vodstvo Luka sam uzeo loptu s centra i na kraju zabio gol. Najviše nam je pomogao tako što smo ostali u ligi, bio je najbolji igrač, vidjelo se da je za klasu bolji od svih nas - dodaje Džidić koji je s Modrićem često pričao o njegovoj "stabilnosti na terenu". - Dosta smo razgovarali o tome, a on je najviše spominjao pokojnog trenera iz Zadra, Bašića. Luka mi je pričao da je kao mali puno radio na tome da u trenutku primanja lopte, kad mu je igrač iza leđa, napravi igrača viška. Kad prima loptu, Luka osjeća što mu se događa iza leđa. Kako vezni igrač na sebi uvijek ima igrača, teško je napraviti višak, a Luka to zna - kaže Džidić koji žali što Modrić nije ostao u Zrinjskome još jednu sezonu, jer su sljedeće godine bili prvaci BiH.

Davor Landeka je, pak, s Lukom bio posebno blizak zato što su bili cimeri. Njih je najviše zaprepastilo to što suci ne mogu ili neće zaštititi nogometaše. - Dobro smo se slagali, Luka je idealan cimer, nismo previše izlazili, stalno smo trenirali. Najteža su mi gostovanja bila u Banjoj Luci i Trebinju. Kad smo došli, sve nam je bilo strano, bili smo čuli da je liga surova, ali nismo očekivali takvu surovost. Mi-

• Htjeli smo vidjeti mogućnosti Luke Modrića te Landeke i Džidića - prisjeća se Stjepan Deverić, tadašnji trener Zrinjskog. Njegov je zadatak bio spasiti Zrinjski od ispadanja iz Premier lige BiH

• U međuvremenu, neimaština i siromaštvo napustili su kuću Modrića, a priču o uspjehu siromašnog plavokosog dječaka uvijek i iznova treba pričati.

Snimci Jerko Kačić i privatni album

slim da je to Luki pomoglo u karijeri - kaže Landeka. Bivši Modrićevi suigrači, osim nogometaških, hvale i njegove ljudske kvalitete. - Luku cijenim više zbog toga što je veliki čovjek, nego zbog toga što je veliki igrač, on je uvijek isti, na terenu daje uvijek sve od sebe. Na utakmicama se uvijek trošio, davao je maksimum, bez obzira na to je li igrao u Zrinjskom, Dinamu ili u hrvatskoj reprezentaciji - naglašava Džidić.

Baka o Luki

Navijači Zrinjskog, Ultraši, na kraju sezone zahvalili su Modriću na dobrim igrama te mu kao najboljem nogometašu prema njihovu izboru dodijelili pokal Trofej

Šunjić. I legendarni vezni igrač Hajduka Blaž Slišković, prisjeća se Lukinih godina u Zrinjskom:

- Mogle su se vidjeti Lukine kvalitete dok je igrao za Zrinjski, klub koji se borio za opstanak. Za klub je to bila prijelomna godina: ili će potonuti ili će uzeti mjesto koje mu pripada u BiH. Luka je igrački stasao, stekao je samopouzdanje, svjestan je svojih kvaliteta. Njemu je svejedno gdje igra, na Wembleju ili u Zaprešiću ili pod Bijelim brijegom u Mostaru. Luka je skroman dečko. Za njegov uspjeh zaslužni su i pravi ljudi koji ga okružuju. Trojica prijatelja, Modrić, Landeka i Džidić, dok su zajedno igrala za Zrinjski, nisu se mnogo zabavljala jer

se Zrinjski borio za opstanak, a Štef Deverić nametnuo je zahtjevne treninge. - Nismo baš puno izlazili te godine jer smo se borili za opstanak. U suprotnom, ljudi bi nas čudno gledali, skloni su zaključcima da nećemo postići dobre rezultate ako ćemo izlaziti - kaže Landeka.

U ljeto 2004. Luka se vratio u Dinamo, ali su ga htjeli vratiti u Zrinjski. Tomu se, međutim, usprotivio Đuro Bago, tadašnji pomoćni trener u Dinamu. - Modrića su htjeli opet poslati u Mostar, Čorluku također, iako nije imao ni ugovor s Dinamom. Urgirao sam kod Branka Ljaljka, tadašnjeg direktora NK Inter, da u klub primi Modrića, Čorluku i Čalu. U Interu su za-

grali odlično i na kraju sezone bili drugi na ljestvici, iza Hajduka. Trener im je bio Srećko Bogdan - kaže Đuro Bago koji priče o kaljenju naziva bajkama za malu djecu. - Danas se svi hvale da su Modrića i Čorluku prepoznali kao vrhunske igrače, što nije točno. Da je Modrić bio vraćen u Zrinjski, vjerojatno bi ondje i ostao, poput Džidića i Landeka, koji su također izvrsni igrači, ali to nitko nije vidio - uvjeren je Bago. Lukini prijatelji Landeka i Džidić, igrajući za Zrinjski, osvojili su 2005. prvenstvo BiH. Modrić je, uz Čorluku i Čalu, igrao u Interu iz Zaprešića i bio jedan od najzaslužnijih za to što je klub na kraju sezone bio viceprvak Hrvatske. Nakon sezone

provedene u Interu i uspješnog kaljenja, Luka Modrić je konačno zaigrao za prvu ekipu Dinama i poslije za hrvatsku reprezentaciju. Za samo nekoliko godina Modrić je postao igrač za kojeg se zanimaju najbolji i najbogatiji europski nogometni klubovi.

Potpisao je ugovor za Tottenham, a Zdravko Mamić je napravio odličan posao.

U međuvremenu, neimaština i siromaštvo napustili su kuću Modrića, a priču o uspjehu siromašnog plavokosog dječaka uvijek i iznova treba pričati. Samo naporan rad, uz talent i poštenje, daju velike rezultate. Priča je to koju hrvatski iseljenici jako dobro znaju i razumiju.

GRAZ - ÖSTERREICHISCH-KROATISCHE INITIATIVE - AUSTRIJSKO-HRVATSKA INICIJATIVA

Udruga koja povezuje Austrijance i Hrvate

Piše Boris Holidej Baruš

Prvi put su Hrvati saznali za postojanje Austrijsko-hrvatske Inicijative zahvaljujući reportaži o osnivačkoj skupštini naše Udruge u članku tjednika "Glas Koncila" iz Zagreba i natpisima o izvanredno dobro posjećenom koncertu mješovitog dječjeg zbora "Mali golubići" iz Vukovara objavljenom u Vukovarskim novinama. Od tada je naš rad spomenut i u izdanju časopisa "Maticе iseljenika" u reportaži o Gradišćanskim Hrvatima i u najčitanijim austrijskim novinama "Kronen Zeitung", te na lokalnoj radio postaji u Grazu. Utemeljitelji su bili stalni sudski tumač Rade Lukić iz Dalmacije, dugogodišnji predstavnik hrvatske

zajednice u Vijeću stranaca grada Graza, Anto Jakić iz Slavonije, agilni voditelj većeg staračkog doma, stalni sudski tumač Norbert Živković, poznati gradišćanski Hrvat i Zdravko Marković iz Bosne i Hercegovine, tadašnji predsjednik HKD "Napredak" iz Graza. Udruga je mješovita, u predsjedništvu imamo etničke Austrijance, Austrijance hrvatskog podrijetla, gradišćanske Hrvate kao i Hrvate iz ostalih zemalja. Osnovni cilj udruge je povezivanje i bolje upoznavanje Hrvata i Austrijanaca, njegovanje političkih, kulturnih, gospodarskih i sportskih veza između Hrvatske i Austrije.

Predsjednik Udruge bio je u više navrata primljen kod gradonačelnika Graza, zemaljskog poglavara Vovesa, te kod svih predsjednika važ-

njih stranaka, crkvenih predstavnika i raznih austrijskih građanskih i crkvenih udruga. Vrlo usku suradnju imamo i s Hrvatskom katoličkom misijom u Grazu na čelu s paterom Franjom Jurinecom, hrvatskim udrugama u Grazu ali i gradišćanskim Hrvatima. Udruga priređuje i održava predstavljanje knjiga i zbirke poezije, likovne izložbe i razgovore umjetnika, koncerte, diskusije na političke teme, informacije o boravišnom pravu i uopće sve ono što je od značenja za Hrvate u Austriji. Do sada su na tribinama gostovali savezni, zemaljski i gradski poslanici, autori povijesnih knjiga o Hrvatskoj, karikaturist svjetskog glasa Petar Pismestrović, Helmut Gross, jedan od najpri-

znatijih austrijskih grafičkih umjetnika, direktor trojezične savezne gimnazije u Borti (Oberwart), Martin Živković, likovni umjetnici iz Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Slovenije, Mađarske i naravno naše drage i prijateljske Austrije. Do sada smo organizirali i dvije humanitarne akcije za djecu u Vukovaru, te za jednu obitelj u Rami, u Hercegovini.

Na tribinama smo predstavljali knjige o Bleiburgu, Den Haagu, Brijunima, izložbu jednog splitskog fotografa, mlade hrvatske pjesnike iz Austrije itd. Do ljeta planiramo izdavanje dvojezične zbirke pjesama prerađeno umrlog hrvatskog pjesnika i likovnog umjetnika Ante Repušića, gostovanje žive legende hrvatskog novi-

narstva Gojka Borića iz Kölna, austrijsko-hrvatski simpozij povodom dvadesete obljetnice prvoga hrvatskog Ustava, dr. Prilikom, posjete predsjednika Mesića međunarodnom sajmu u Grazu, predsjednik se zadržao s Borićem u podužem razgovoru o vječitim hrvatskim iseljeničkim temama. I na kraju mali, ali ne baš neznačajni kuriozitet: inicirali smo postavljanje poprsja prerađeno umrlog umjetnika Repušića ispred Zemaljskog sabora u Grazu.

Jedina smo Udruga na svijetu u kojoj njezini članovi ne plaćaju članarinu, ali zato redovito dolaze na naše priredbe. Inače u Grazu živi oko 5000 Hrvata. Za sve informacije pogledajte nasu internet stranicu www.oeki-ahi.at

Klapa Maslina iz Ingolstadt-a

Ženska Klapa Maslina osnovana je u proljeće 2003. godine. Voditelj i dirigent klape Vlado Mihanović samonicijativno je naučio devet žena pjevati i izvoditi stare već skoro zaboravljene hrvatske pjesme. Veliki uspjeh je što su i Nijemci prihvatili hrvatsku kulturu i tražili da se klapa učlani u njemačku udruhu pjevača Bayerischer Kreishorverband Donau Altmuehl.

Klapa nastupa uglavnom kod domaćina Nijemaca, na njihovim zabavama i feštama, na gradskoj fešti „Bauergerfest“ Ingolstadt i međunarodnim danima kulture koji se održavaju svake godine. Pored pomenutih nastupa Klapa Maslina slavila je i svoj petogodišnji jubilej krajem 2008. godine u „Haus de Vereine“ u Ingolstadtu. Među prisutnim gostima bilo je i pet njemačkih

zborova kao i svi članovi pomenute zbarske udruge pokrajine. Između ostalog krajem 2009. godine predsjednica Hrvatske kulturne zajednice u Ingolstadtu Meniten Fecher organizirala je hrvatsku feštu vina, koju je otvorila Klapa Maslina izvedući svoje pjesme. Mađu prisutnim gostima bili su vicekonzul Ante Bagarić i Sanja Süto, konzulica za kulturu, zna-

nost i iseljeničtvo u Münchenu, don Niko Šošić, don Pero Ljubičić, i mnogobrojni gosti, među kojima velik broj Nijemaca. Uz dobro vino servirana je i dobra hrana za što se pobrinuo gastronom Charly Krnjić iz Großmehringa. Pri-

sutan je bio i Hrvatski nogometni savez pod vodstvom Bože Čirke. Kraj večeri obilježen je zajedničkim nastupom Schanzer Kosaken Chor i Klape Maslina, koji su zajednički na hrvatskom jeziku otpjevali „Plovi, plovi duboko je more“.

**U ORGANIZACIJI
HRVATSKO
AUSTRIJSKE
ORGANIZACIJE**

Hrvatski bal u Beču

U Beču je održan 19. po redu "Hrvatski bal". Austrijsko-hrvatska zajednica za kulturu i šport bila je organizator bala, a njegovi pokrovitelji bili su Ministarstvo zdravstva i socijalne skrbi RH i Veleposlanstvo RH u Austriji. Ovaj bal bio je i humanitarnog karaktera, a sredstva prikupljena na njemu išla su za pomoć bolnici u Kninu „Hrvatski Ponos“, a jedan dio za dječju bolnicu St. Anna u Beču. Za bal se tražila ulaznica više. Hotel Arcotel Wimberger bio je premalen za sve one koji su htjeli doći na bal. Bilo više od 900 gostiju. Nastupili su

Oliver Dragojević i grupa Delfini, bend Gazde, kulturnomjedićka društva Šokadija, Tkanica, Mindula iz Okruga kod Trogira i mladi operni pjevač Luka Gudelj. Program su vodili Branko Uvodić i bivša miss Austrije Tatjana Batinić. U ime organizatora Miroslav Piplica je pozdravio prisutne goste, te naglasio da ove godine Hrvatska zajednica slavi 20 godina postojanja. Prvi Hrvatski bal organiziran je 1991. godine. Miroslav Piplica, predsjednik AHZKS naglasio je kako su Hrvati koji žive u Austriji velika spona između dviju prijateljskih ze-

malja, te da ovakvim organizacijama čuvamo svoj identitet, jezik i kulturu.

Zamjenik veleposlanika Josip Špoljarić istaknuo je kako je bal potvrda povezanosti Hrvata u Austriji sa Hrvatskom te čestitao zajednici 20.godišnjicu postojanja. Na balu su prisustvovali i gosti iz Knina, zamjenik gradonačelnice Tomislav Vrdoljak, pročelnica za gospodarstvo grada Knina Anka Matić, šef gradskog protokola Paško Ivanković i zamjenica ravnatelja Kninske bolnice dr. Antonela Karačić. Iz općine Okrug kod Trogira došao je zamjenik

načelnika općine Domagoj Miše i vjećnik u općini Nikola Barada. Već treći put za redom na bal dolazi vjećnik u gradskom parlamentu Beča Norbert Walter kao i načelnica četvrtog bečkog kotara Suzane Raihard.

Veliku pozornost privukli su austrijska plivačica hrvatskih korijena Mirna Jukić i njen dečko austrijski tenisač Jurgen Metzner. Predsjednik Hrvatske zajednice Miroslav Piplica i zamjenik načelnika općine Okrog uručili su ček od 10 tisuća kuna zamjenici ravnatelja kninske bolnice Hrvatski Ponos dr. Antoneli Karačić. Oliver Dragoje-

vić nastupio je prvi, a potom KUD-ovi Tkanica i Šokadija. Nastupio je i mandolin-ski sastav KUD-a Mindola iz Okruga. Luka Gudelj je u duetu sa Gazdama otpjevao jednu pjesmu, a kasnije i sa Oliverom, što je publika također znala nagraditi velikim pljeskom. Iduće godine bit će 20. Jubilarni Hrvatski bal koji će također biti humanitarni za pomoć Vukovarskoj bolnici i dječjoj bolnici St. Anna iz Beča.

Na stranici zajednice www.a-h-z.at svi će moći glasovati kojeg izvođača žele na balu i rezervirati na vrijeme ulaznice. (M. Piplica)

Hrvatska Kulturna Zajednica Croatia Ingolstadt

HKZ Ingolstadt osnovana je u ožujku 1990. godine i opstala je do danas iako se broj članova smanjio. Zajednica je ponosna na sve svoje članove među kojima je i deset Nijemaca koji su rodbinskim vezama vezani za neke članove ili su jednostavno veliki ljubitelji hrvatske kulture. Predsjednica HKZ Ingolstadt Meniten Fecher svoj posao obavlja iz velike ljubavi, da bi se sačuvala hrvatska povijest, kultura i običaji. Redovito svake godine HKZ Croa-

tia sudjeluje na danima kulture u Ingolstadtu sa štandom na kome se mogu kušati specijaliteti hrvatske kuhinje, vina, dijele se i prospekti iz Hrvatske, a tu je pored Klope Maslina prisutan i NK Croatia Großmehring. Ove godine HKZ Croatia Ingolstadt obilježava i svoju dvadesetu obljetnicu postojanja, tom prigodom priprema se i prigodan program. Pri ovoj Zajednici djeluje i dječji crkveni zbor pod vodstvom Zdravke Rimac.

PORTAL WWW.THISBLOGRULES.COM - STADION NK IM

Gospin Dolac - č

Piše Ante Lončar

Portal www.thisblogrules.com napravio je izbor deset najčudnijih, najneobičnijih, a po mnogima i najljepših stadiona svijeta. Među tih deset stadiona našao se i onaj iz Imotskog - Gradski stadion Gospin dolac na kojemu igra drugoligaš Imostki. Tako se Gospin dolac našao se uz bok stadionima u japanskoj Osaki, portugalskoj Bragi, nadaleko poznatom Eco-stadiumu u Brazilu, Marini Bay u Singapuru i drugima.

Stadion Gospin dolac, pišu novinari [\[sblogrules.com\]\(http://www.thisblogrules.com\), spoj je prirodne ljepote Modrog jezera, stare rimske utvrde i modernih vizura. Počeo se graditi 1974. Njegove tribine izgrađene su paralelno s izgradnjom brane Badnjevice - dio betona s brane prenesen je u prirodnu vrtaču koja se godinama nasipala materijalom s okolnih plodnih terasastih površina.](http://www.thi-</p>
</div>
<div data-bbox=)

Travnati teren postavljen je 1989, a prva službena utakmica NK Imotskog na tom stadionu odigrana je 1993. Stadion je ime dobio po zavjetnoj crkvi Gospe od Anđela, nebeske zaštitnice Imot-

skog i Imotske krajine, koja se nalazi tik uz zapadne rubove stadiona.

"Sama ideja je došla od našeg sugrađanina Fuđe Vučemilovića koji je uvijek govorio kako je Jelavića dolac idealna lokacija za izgradnju gradskoga stadiona. To je bio njegov san još od 1975. godine koji se, eto, i ostvario. Uvijek se rado sjetim vremena kada sam s ekipom igrao na buče u Gaju, dok su se braća Ivica i Boris Đuzel te Dražen i Zvone Boban, mali Robert Šalinović, Albert Ožić-Bebek i još neki klapci igrali loptom koja im je stalno bježala na naš

teren. Komentirali smo tada kako je potrebno da ta djeca dobiju pravi teren, jer su pokazivali izniman nogometni talent - kazuje Luka Rajič, inženjer geodezije u mirovini i tadašnji rukovoditelj Katastra.

Nedugo poslije napravljeni su i prvi konkretni koraci. Osnovan je odbor za izgradnju pri tadašnjoj Mjesnoj zajednici Imotski koji je imao 15 članova. Nakon sastanka na kojem je odlučeno da će se raspisati referendum o potrebi izgradnje stadiona, isti je i održan 11. travnja 1976. Referendumom je odlučeno da se uvodi mjesni sa-

modoprinos za područje MZ Imotski (koja je uključivala samo uži dio grada, bez Glavine Gornje i Donje te Medvidovića Drage) po stopi 3% na neto osobne dohotke i druga osobna primanja na rok od tri godine. Krenulo se potom u otkup privatnog zemljišta izravnim pogodbom, a onda i u detaljno snimanje terena od strane Katastra, gdje su pod vodstvom našega sugovornika veliki posao odradili geometri Ante Raos i Aljoša Rako Cici.

- Sve je detaljno snimljeno, svaki zid i veći kamen, velika je ljubav uložena u taj posao. Zapravo se

STADIONSKOG MEĐU DESET NAJNEOBIČNIJIH NA SVIJETU

Čudo od stadiona

Snimci Imotske novine

i tražio takav pristup zbog nenarušavanja izgleda tvrđave Topana kao zaštitenog spomenika kulture. Na našu veliku sreću, Hidroekstra Zagreb i njihova operativa u to vrijeme rade na izgradnji stadiona Poljud. Iz te ekipe izdvajaju se tri projektanta: Palaversa, Milić i Preučil, koji su oduševljeni samom idejom i lokacijom, izradili glavni projekt stadiona u Jelačića docu, priča Luka i dodaje: Organizacijski odbor je bio svjestan vrijednosti projekta te je zatraženo da račun mjesnog samodoprinosu bude odvojen od glavnog računa Mjesne za-

jednice, kako ne bi došlo do zlouporabe sredstava. Imenuju se tri člana odbora kao potpisnici za raspolaganje sredstvima. To su bili pok. Josip Đurđević, Josip Mršić-Markelić i Ivo Tonković i bez potpisa svih trojice novci se nisu mogli podizati. Godine 1979. samodoprinos je istekao te se već raspolagalo određenim sredstvima, a koja su bila nužna za dobivanje dodatnog novca iz republičkih SIŽ-ova. Iste je godine poravnata površina budućeg stadiona, a za što je utrošeno više od 60 tisuća m³ zemlje i to uglavnom iz okolne vrtače. To znači da je

visina od dna nasute vrtače do izravnatog terena bila oko 12 metara, što otprilike odgovara visini četverokatnice. Po dovršetku glavnog projekta, ishodovana je građevinska dozvola i počeli su radovi od strane Melioracije iz Splita koja je bila izvođač radova. U prvoj fazi izgrađen je zapadni i južni dio tribina, a u međuvremenu je stigla nesretna zabrana o izgradnji neprivrednih objekata (u što su spadali i stadioni). Bilo je to 1983. godine.

- Kad je silom zakona nastupila zabrana izgradnje neprivrednih objekata, time je prestala i naša aktiv-

nost oko stadiona. Bilo je to rušenje snova cijele jedne generacije. Poslije toga ne bih se rado sjećao završenih radova na samom travnjaku jer sam bio duboko razočaran. Teško mi je prihvatiti činjenicu da nakon više godina rada i 95 % izvršenih radova sve krene naopako. Primjerice, završni sloj koji je već nekoliko puta mijenjan, još uvijek nije izveden po projektu, ali ipak se nadamda će se buduće generacije držati projekta. Posebno mi je žao što nije izgrađen istočni dio stadiona gdje su projektirani najvažniji sadržaji. Logično je bilo da izgrad-

nja krene baš od istoka, no bojali smo se da se već načeti dio zapadnog dijela ne obruši uslijed nevremena - kaže Rajič. Projekt izgradnje stadiona Gospić dolac zaustavljen je prije 26 godina, no istok, zapad i jug imaju izvedbenu dokumentaciju i građevinske dozvole što je olakotna okolnost za njegovo dovršenje. Istočni dio tribina je idejno razrađen, a predviđa izgradnju četiri terena za male sportove. I ovakav, nedovršen i devastiran, stadion je uvršten u „svjetske ljepotane“. A što će tek biti kada dobije ono što mu je oduzeto?!

BERLIN - U ORGANIZACIJI ZAVIČAJNOG KLUBA "BROĐANI" I GRUPE HRVATA IZ POSAVINE ODRŽANA HUMANITARNA ZABAVA "VESELI SE POSAVINO

Plesalo se i pjevalo do jutarnjih sati

Sonja Breljak

Tradicionalna zabava berlinskih „Brođana“ koju ovaj hrvatski klub već godinama organizira zajedno sa grupom Hrvata iz Posavine, pretvorila se u feštu za pamćenje. Ponajprije, deveto po redu izdanje dobrovoljne zabave „Veseli se Posavino“, imalo je već danima prije održavanja, rasprodane ulaznice. A potražnja nije prestala niti na samoj večeri održavanja. Posjetitelj je svakako bilo više nego li stolaca, pa se dvorana u Gemainschaftshaus Lichtenrade.

Posjetiteljima su se obratili dugogodišnji predsjednik i dopredsjednica „Brođana“, Ivan Bitunjac i Elizabeta Kopic. Priprema se monografija a na njoj radi dr. Dragica Anderle iz Wiesbadena, koja je i nazočila zabavi „Ve-

seli se Posavino“, te berlinski svećenici fra Radoslav Tolić i fra Stipe Ćirka. Pored njih, za počasnim stolom se našao i dr. Ante Križić, berlinskim Hrvatima poznati očni liječnik, zaslužan i za realizaciju nedavne dobrotvorne akcije „Brođana“, pomoći slijepoj djevojčici Josipi Matanović i njenim roditeljima za boravka u Berlinu. Doktoru Križiću Brođani su predali dar koji je za njega stigao od zahvalne obitelji Matanović iz Slavonskog Broda. Berlinske Hrvate su na Posavskoj zabavi zabavljali „Braća Vidović“ i glazbeni sastav „Domino“ iz Nürnberga. Kombinacija

specifičnog zvuka uz šargiju iz Posavine i glazbenog sastava iz Nürnberga koji je svirao pop i rok glazbu za sve ukuse, pokazala se kao pun pogodak. Brojni plesači nisu napuštali plesni podij, plesući tradicionalne plesove iz Posavine i uživajući ujedno i u suvremenim pjesmama koje su pjevali zajedno sa glazbenicima. „Braća Vidović“ su dan prije dolaska u Berlin stigli sa jednomjesečne turneje po Americi. „Mi smo „Braća Vidović“. Dolazimo iz sela Kulaši kod Prnjavora. Drugi puta smo u Berlinu. Grupu čini šargijaš, Kruno Ćorluka, zatim Peri-

ca Opačak te Stjepan i Željko Vidović. Grupa i nosi ime po nama. Sviramo skoro trideset godina. Putujemo često vani. Snimili smo 15 albuma. Posavljaka ima na sve strane po vijetu. Vole zvuke iz svoga kraja pa nas često zovu i mi često putujemo“ - rekao nam je Željko Vidović. „Mi smo grupa „Domino“ iz Nürnberga. Imamo pet članova. To su na klavijaturama Željko Golec, bubnjevi Davor Pinter, ritam gitara Mario Ljubić, bas gitara Franjo Volić. Dolazimo inače iz svih krajeva, iz Križevaca, Doboja, Šibenika, Sesve-

ta i Osijeka. Našli smo se u Misiji u Nürnbergu. Zaključili smo da vani i nema tako puno naše glazbe i tako počeli. Sviramo više od 17 godina. Naziv grupe potječe od toga što su u grupi najprije bili Mario, Jadranko i Željko pa im se poslije pridružio Davor pa na kraju i ja, odnosno grupa se „slagala“ poput domino kocaka. Najviše sviramo u Njemačkoj, ponekad u Austriji i Švicarskoj. A najmanje u Nürnbergu. Bili smo u Berlinu desetak puta. Rekao bih da smo jedni od boljih u Njemačkoj. Sviramo našu, njemačku i englesku glazbu jer među našim ljudima ima već dosta mješovitih brakova pa repertoar i mora biti širok“ - rekao nam je Franjo Volić iz grupe „Domino“ Zabava „Veseli se Posavino“ u Berlinu potrajala je do jutra.

Berlinske Hrvate su na Posavskoj zabavi zabavljali „Braća Vidović“ i glazbeni sastav „Domino“ iz Nürnberga. Kombinacija specifičnog zvuka uz šargiju iz Posavine i glazbenog sastava iz Nürnberga koji je svirao pop i rok glazbu za sve ukuse, pokazala se kao pun pogodak.

SINDELINGEN - OBILJEŽENA 50. GODIŠNJICA SMRTI I SPOMENDAN BLAŽENOG STEPINCA

Nadahnuti propovijed fra Krune Bekavca o hrvatskom blaženiku

Piše Natalija Poljak

U tjednu posvećenom spomendan blaženog Alojzija Stepinca na svečanoj misi u crkvi Presvetog Trojstva u Sindelfingenu okupio se velik broj hrvatskih vjernika kako bi se sjedinjeni u molitvi prisjetili bivšeg zagrebačkog nadbiskupa kardinala Stepinca, sveca i mučenika. Uz domaće svećenike i voditelja Hrvatske katoličke zajednice fra Marinka Vukmana euharistijsko slavlje su uzveličali i gosti iz domovi-

ne fra Kruno Bekavac, ravnatelj Caritas Panis vitae i đakon Ivan Jelač. Zanimljivo je saznanje da je fra Kruno Bekavac prije tridesetak godina bio gvardijan u Imotskom kada i fra Marinko Vukman koji je služio u prvoj župi, u Zmijavcima. Na svetoj misi i kasnijem slavlju u misijskim prostorijama bila je i konzulica Republike Hrvatske u Stuttgartu, Mirjana Božić. Svečanom ugođaju pridonijeli su i članovi KUD-a Zvona Zagore iz Mirlović Zagore, iz okolice Drniša. Govoreći

u svojoj nadahnutoj propovijedi fra Kruno Bekavac je o blaženom Stepincu iznio mnoge pojedinosti iz njegova života i rada: - U povjesnom razdoblju Drugog svjetskog rata Stepinac je bio posebna priča. Zauzimajući se za pravednost i pravo svih ljudi na život, za Paveliča je bio Solunac, za Nijemce Židov, a za partizane ustaša.

-Ove se godine obilježava 50 godina od smrti blaženog Stepinca koji je rođen u Krašiću gdje je i umro 10. veljače 1960.godine, ali i

40 godina postojanja Hrvatske katoličke misije Sindelfingen-Böblingen. U misijskim prostorijama je poslije mise održan i kulturno-zabavni program, nastupili su folklorni sastavi malog, srednjeg i velikog folklor, mladi tamburaši HTD-a Matija Gubec i članovi KUD-a Zvona Zagore. Glavna nagrada u tomboli, dres hrvatskog reprezentativca Josipa Šimunića pripao je sretnom dobitniku Vladi Grgiću. Sav prihod od prodanih tombola namijenjen je žrtvama potresa na Haitiju.

Duhovni seminar u Rüsselsheimu

Rüsselsheim – U organizaciji Hrvatske katoličke misije iz Rüsselsheima od 18. do 21. žujka u Crkvi Isusova uskrsnuća i presvetog Trojstva (Katholische Gemeinde Auferstehung Christi und Heilige Dreifaltigkeit) u Thiringerstr. 17. u Rüsselsheimu, održat će se duhovni seminar koji će voditi dr. fra Smiljan Kožul. Duhovni seminar će se odvijati u sljedećim terminima: u četvrtak s početkom u 18 sati, u petak i subotu u 9 sati, a u nedjelju će se održati sveta misa s početkom u 11 sati. Sve daljne informacije mogu se dobiti u Hrvatskoj katoličkoj misiji u Rüsselsheimu na broj telefona 06142 – 12270.

NAJČITANIJI HRVATSKI DNEVNI LIST U ZEMLJI I ISELJENIŠTVU "VEČERNJI LIST" U BAD HOMBURGU ORGANIZIRA ČETVRTU PO REDU "VEČERNJAKOVU DOMOVNICU"

Izbor najpopularnijih Hrvata

Piše: Marina Stojak

Po četvrti put će u Bad Homburgu pokraj Frankfurta najčitanija dnevna novina među Hrvatima u domovini i iseljeništvu Večernji list izabrati najpopularnije Hrvate u iseljeništvu u kategorijama sporta, glazbe i glume i dodijeliti nagradu Večernjakova domovnica. Ove se godine u kategoriji glume osim glumica i glumaca predlažu i kandidati za potkategoriju zabava/spektakli. Večernjakova domovnica je nagrada koju inozemni Večernji list dodjeljuje najuspješnijim i najpopularnijim pojedincima ili grupama prema glasovima čitatelja i stručnog žirija u iseljeništvu. U Bad Homburgu je svečanosti podjele nagrade Večernjakova domovnica u veljači 2009. godine nazočilo

više od 700 osoba iz Njemačke, Švicarske, Austrije, Hrvatske i drugih susjednih zemalja. Na Večernjakovu izboru u prošloj godini nazočili su uz hrvatske i njemačke političke dužnosnike predvođene veleposlanikom Republike Hrvatske u Berlinu dr. Mirom Kovačem, generalne konzule, predstavnike prijateljskih gradova Bad Homburga i Dubrovnika i mnogi drugi uzvanici i gosti iz kulturnog, sportskog i glazbenog područja. Prema pisanju inozemnog Večernjeg lista i za ovogodišnji izbor pristigao je velik broj kupona s prijedlozima Večernjakovih čitatelja za nominaciju. Finalna večer izbora održat će se u subotu, 6. ožujka u kristalnoj kongresnoj dvorani Kurhaus u Bad Homburgu s početkom u 19 sati.

U GRADSKOJ DVORANI U MAGSTADTU POKRAJ STUTTGARTA ODRŽANA PRVA DALMATINSKA VEČER

Dalmatinci u Magstadtu

Piše Zvonimir Bošnjak

U gradskoj dvorani u Magstadtu pokraj Stuttgarta na prvoj dalmatinskoj svečanosti uz popularni sastav Trio gušt iz Splita zapjevalo je više od 800 posjetitelja. Pjevalo se, plesalo i uživalo uz bogat kulturno-zabavni program koji je vodila Dalmatinka Jadranka Čelik-Škugor. Dalmatinska večer u Magstadtu održana je u organizaciji Zavičajne udruge Dica Dalmacije iz Stuttgarta, pod medijskim pokroviteljstvom Slobodne Dalmacije i hrvatskog web portala www.crommunity.com, a otvorio ju je Željko Grljušić, predsjednik Udruge. Zabavi su nazočili i predstavnici Hrvatskih katoličkih zajednica iz Stuttgarta i Bad Cannstata, među kojima je fra Marinko Vukman iz misije Sindelfingen pozdravio sve nazočne Dalmatince i posjetitelje večeri, a zatim s publikom i zapje-

vao. Na Dalmatinskoj večeri su bili i Ante Cicvarić, generalni konzul Republike Hrvatske u Stuttgartu i Ulrich Mertz, gradonačelnik Magstadta. Posebnu pozornost i oduševljenje izazvali su gosti iz domovine KUD Zvona Zagore iz Mirlović polja u svom izvodenju pjesme i kola uz diple. Predstavili su se i mladi zbor Salve Anđeli s nekoliko klapskih ob-

rada poznatih dalmatinskih pjesama i folklor Vila Velebita Hrvatske katoličke misije iz Sindelfingena. Ipak glavne zvijezde večeri bili su Trio gušt iz Splita koji su izmamiili publiku na plesni podij s već dobro poznatim pjesmama. Vrhunac oduševljenja na prvoj Dalmatinskoj večeri izazvala je izvedba Thompsonove pjesme Geni kameni u režiji KUD Zvona Zagore.

**ROCHE FESTIVAL FOLKLORA
ORGANIZIRALA
H.K.M LAUSANNE -WALLIS**

Najveći festival fol

Piše Tihomir Krstičević

Četrnaest folklornih družina sastalo se na «bojnom kulturnom polju» da odmjere svoje snage i umijeća. Istina, ne natjecateljski, nego dojmovno. I to se pokazuje uvijek jako dobrim, jer, koji to žiri i koje to oko može dati prednost jednoj grupi nad drugom, kad je svaka za sebe remek djelo.

Započinjemo pozdravnim govorom fra Vlade Ereša, voditelja misije Lausanne - Wallis. Fra Vlado je program podijelio u dva dijela. Sve su grupe nastupile dva puta, osim onih koje su željele samo jednom. Naime, nekoliko se grupa. Izmjenjivale su se grupe i pojedinci, mali i veliki, momci i djevojke, guslači i šargijaši, plesači i tamburaši... Ljepota posavske nošnje i kola, starina slavonskih nošnji i zanos poskočica, cike i dosjetki, tvrdi tujanj nogu hrabrih Ličana,

otmjeno i ponos Hercegovaca, upornost i širina Dalmatinske zagore, i još jako puno osobina koje su „izvirale“ iz raspjevanih, razigranih i razdraganih koraka naših poletnih folklorša.

Posebno upada u oči, neizmjerljivi zanos naših Posavljaka, koji su najviše u Domovini izgubili, ali su na ovaj Festival najviše donijeli. Donijeli su svoj ponos, svoju tradiciju, ali i danas nezaboravljenu i vrlo njegovanu kulturu svojih kola koja igraju sa nemjerljivim ponosom ali i nevjerojatnom složnošću. I tako je program tekao punih pet sati. Fra Vlado je najavljivao sve grupe, o njima ponešto rekao da bi nazočni znali o komu i o čemu se radi. U pauzi između dva dijela programa nastupili su TS „Alkari“ iz Züricha, koji su donijeli jednu svježinu i „rastresli“ sve koji već satima sjede na svojim stolicama. U nastupu spoj šargije

i tamburice bio je poseban te su ostavili jako dobar dojam. Nastup šargijaša „4 asa iz Walisa“ uz pratnju folklorša „Naši i vaši“ iz Vispa bio je dobar, iako se osjetilo da fali „najveći as“ Pero Budimir. No, pratnja folklorša im bili su pravi izazaov.

Nakon folklornog programa slijedila je podjela zahvalnica svim voditeljima grupa, koje je uručila misijska suradnica Vlatka Pavlinović. Valja napomenuti da je fra Vlado pripremio jednu lijepu brošuru od 40 stranica koja predstavlja svaku grupu u slici i riječi, a koju su dobili svi prisutni prilikom ulaska u dvoranu.

Na pozornicu je došao Marko Božić i pozdravio fra Vladu, održao jedan zahvalni govor te uručio prigodni dar. Dar je zbilja veličanstven. Naš „šargija (violina) majstor“ P. Budimir je napravio ručno prelijepu bijelu šargiju fra

Vladi za uspomenu. Nešto veličanstveno i jako lijepo za pamtiti i u svom stanu čuvati te se sjećati nezaboravnih trenutaka i ljudi. U zabavnom dijelu programa nastupio je proslavljeni „AS“ u Švicarskoj gosp. Marjan Brezović - Breza iz okolišice St. Gallena, koji je u dodatnom programu zabavio i razigrao, naravno i raspjevao cijelu dvoranu. Ovu hvalevrijednu ideju nije moguće riješiti bez spremnih, upornih i dobronamjernih suradnika. Puno je savjeta fra Vlado dobio ali nekima idu posebne zahvale:

- Kati Čančar koja je svojom maštom, upornošću i velikom voljom kreirala pozornicu i oko nje. Pavi Matiću i njegovoj ekipi koja se brinula kod ulaza do najstijanjih detalja. Mati Pavlinoviću koji je uredovao oko „šanka“. Suradnici Vlatki koja se brinula oko folklorša da sve dobiju i da im

ništa ne nedostaje. Kuharu Zvonki Klemenčiću i supruzi i ekipi, koji je utrošio puno truda u kuhinji i oko nje. Vrijednoj ekipi konobara M. Tomiću, Ž. Knezu, T. i T. Ramljaku, Ani Pavinović, Ivici i Snježani Čolić, Jozi „bosancu“ i prijatelju profesoru i ostalima...ma svima...

Ima još onih koji su na mnogo načina pomogli da ovaj veliki pothvat uspije. Ovo je sigurno najveći skup ovakve vrste ikada održan u Švicarskoj među hrvatskim narodom. Pokazao je svoju veličinu u svemu. Na koncu što još reći:

Hvalevrijedna ideja koja obvezuje da se i dogodine sretno, organiziramo, uz ispravke nedostataka, još bolje izvedemo ovu korisnu i lijepu ideju u djelo, koja daje dovoljno „materijala“ u našim folkloršima. Nadajmo se da će fra Vlado imati dovoljno snage i umijeća da to izvede.

klora u iseljeništvu

FRA VLADO EREŠ, VODITELJ MISIJE LAUSANNE-WALLIS

Kako sam okupio folkloroš

Specijalni gosti su folkloroš iz Hrvatske katoličke misije Sindelfingen, od dragog subrata i velike legende Evrope fra Marinka Vukmana, neumornog radnika na "njivi Gospodnjoj" i moga najodanijega prijatelja: - "Vila Velebita" Sindelfingen

Ubuduće će biti po onoj staroj narodnoj, vrijeme će se računati po održanom festivalu folkloroš u Roschu pokraj Montreuxa. Naime, netko je jednom rekao i napisao da se vrijeme računa od nečega što je vrlo uspješno oranizirano ili bilo. Bilo kako bilo, mi znamo, da smo uradili nešto lijepo za naš hrvatski narod ovdje u zemlji Švicarskoj. Jedna od naših jakih poveznica jesu i ovakvi susreti. Uz naše duhovne susrete i događaje na drugom se mjestu nalazi naša kultura i kulturna baština. I u tome imamo puno toga pokazati. Tom idejom i tim marom godinama činim

što mogu najviše. U svim dosadašnjim misijama njegovao sam kulturnu baštinu u osnivanju i djelovanju mnogih folklorošnih grupa. To se pokazalo korisnim i bogatim za zajedništvo misije ali i nepobitna i svima nama jako draga dru-

ženja naše mladosti. Oni su naša snaga i naše bogatstvo. Tako je zamišljen i ostvaren veliki projekat festival folkloroš. (Mnogi rabe izraz smotra, a ja sam odabrao festival, jer na festival dolaze uvijek najbolji, a smotra je smotra). Iako sam ga planirao organizirati samo za našu misiju, ipak, uz sugestiju najbližih suradnika: "pokušaj pozvati i druge hrvatske folklorošne grupe u Švicarskoj, pa, ako se koja prijavi, dobro i jest". Hajde, mislim se, napisat ću pismo, pa šta bi. Na moje veliko iznenađenje prijavio se rekordan broj sudionika, od 15 grupa odazvalo ih se 13.

Folklorošne grupe naše misije:

- Montreux (Clarens)
- Ženeva
- Yverdon-Neuchatel
- Visp
- "Dragulj" Brig
- «Posavina» Zürich
- «Posavina» Zürich-Baden»
- «Posavina» St. Gallen

- "Kraljica Katarina" Aarau
- "Duga" Pfäfikon
- "Duvanjske rose" Bern
- "Plehan" Bern
- "Fala" Schafhausen

BERLIN - MARIO RAIČ POSTAO JE NAJBOLJI GITARIST U GLAVNOM GRADU NJEMAČKE

Mladi Hrvat predstavlja Berlin na natjecanju cijele Njemačke

“Prijavio sam se na ovo natjecanje na nagovor prijatelja” - kaže mladi gitarist Mario Raič.

Piše Sonja Breljak

Mladi gitarist hrvatsko-poljskih korijena, Mario Raič, odnedavno student prve godine Visoke glazbene škole u Kasselu, osvojio je na natjecanju u Berlinu, prvu nagradu.

Naime, Mario Raič je sudjelovao na natjecanju gitarista što ga svake godine organizira poznati Lions Club International. Natjecanje je održano u prostorima Viso-

ke glazbene škole Hans Eisler u Berlinu. “Prijavio sam se na ovo natjecanje na nagovor prijatelja. Bilo je gitarista iz Berlina, Brandenburga i Worpommerna. Svirao sam tri djela” - rekao nam je zadovoljno Mario Raič nakon završenog natjecanja.

Prvo mjesto na ovom uglednom natjecanju, odnosno priznanje „Lions Preis“, donijelo je našem glazbeniku i novčanu nagradu u vrijednosti od 1000 eura.

Nakon ovog uspjeha, Mario Raič će sudjelovati i na natjecanju Lions Club International na razini Njemačke.

Mario Raič je pored uspješnog studija klasične gitare u Kasselu, angažiran i kao član berlinskog glazbenog pop sastava „Stari kamen“ s kojim često nastupa u Berlinu ili Kasselu.

U ovom gradu je odnedavno angažiran i u vođenju folklorne grupe pri Hrvatskoj katoličkoj misiji.

BERLIN - ROCK GRUPA ZLOČIN I KAZNA PREDSTAVILA SVOJ PRVI SAMOSTALNI SNIMLJENI ALBUM

Ostvarili smo svoje dječjačke snove

Piše Sonja Breljak

Mlada berlinska rock skupina „Zločin i kazna“, predstavila je svoj prvi snimljeni materijal, digitalni nosač zvuka, odnosno compact disc sa deset vlastitih pjesama. Tekstovi, glazba i aranžman je djelo članova ove glazbene skupine koja ime nosi prema poznatom romanu velikog ruskog pisca, Fjodora Dostojevskog. Prve snimljene pjesme ove skupine, čiju okosnicu čine mladi Hrvati, predstavljene su u „živoj svirci“ u berlinskom baru KaraKas. Ovu prigodu iskoristili smo za porazgovarati i upoznati se sa „šefom“ „Zločina i kazne“, Danijelom Divićem.

“Rođen sam u Slavonском Brodu, a inače sam iz Beravaca. To je jedno malo mjesto kod Broda, vjerovatno ga nema ni na kartama. U Berlinu sam od 1991. godine i studiram croatistiku i povijest. Naš album zove se “Snovi u eteru”. Naime, studio u kojemu smo u Berlinu snimali album zvao se , u prijevodu, Bez snova, pa je to asociralo naziv našeg pr-

vog albuma. Ponajprije zbog toga jer se snimanjem ovog albuma i ispunjavaju snovi koje smo svi mi imali u pubertetu. Inače, grupa postoji od lani. Svi smo mi prije svirali negdje drugdje a sastali se u ovom bandu upravo u želji da snimanjem albuma vlastitih stvari, ispunimo svoje snove, a ne da samo sviramo tuđe stvari” - rekao nam je simpatični šef „Zločina i kazne“, gitarist Danijel Divić.

Predstavio je i ostale članove banda.

“To su Dušan Rašović, vokal iz Tutina, Samuel Junus, bubnjar iz Zagreba, Darko Deak je klavijaturist iz Srbije i naša pjevačica je Martina Čulina, porijeklom iz Gruda. Dugo smo tražili naziv skupine. Nismo htjeli da u nazivu bude i Berlin da netko ne misli kako se time pravimo važni. U nekom novom prijevodu na njemački jezik, naziv grupe glasi: „Verbrechung und Straffe“. Na albumu je deset pjesama. Ja sam autor osam pjesama a dviju je naš pjevač Rašović. Pjesme

su dosta različite. U njima se razmišlja i promišlja. Pitamo se o životu i smislu, nekim apsurdima života. A ima tu i ljubavnih balada. Najbolja je, prema mišljenju svijua nas, peta po redu Evolucija. Ostale imaju naslove: Zločin i kazna, Apokalipsa, Sjećanja, Poslije mene, Berlinske noći, Između jave i sna, Kurva ili dama, Javi se i na tren. Posvetili smo dosta pažnje tekstovima. Najteže je napisati jednostavne stvari. Ja obožavam slušati Balaševića. Volim kvalitetne tekstove kao u njego-

vaj knjizi „Tri poslijeratna druga“. Najlakše je biti buntovnik. Ali neke godine traže i druge stvari, živite u društvu, sistemu pa tražite i dublja pojašnjenja. Album je sniman u berlinskom studiju Akima Shurakija gdje je i njemačka pjevačica Nena snimala svoj povratnički album. Htjeli smo analogni studio, da je na albumu ono što i uživo možemo svirati a ne da bude album „našminkan“, da zvuk bude kristalan i sasvim pročišćen. Album je snimljen u rekordnom roku od četiri dana i koštao nas je sa produkcijom oko 5,5 tisuća eura. To je financirao moj otac. Imam oko stotinu napisanih pjesama, a od njih smo izabrali deset. Još nismo dobili lošu kritiku.

A ovo nam je u KaraKasu prvo predstavljanje albuma uživo. Trebali smo za novu godinu svirati u Brodu, čak sam imao i razgovor za radio Broda, ali naš se klavijaturist tada ozlijedio pa je to propalo.

Trenutno radimo i na izradi naše web strane, rekao je na kraju Danijel Divić, vođa grupe „Zločin i kazna“.

KANTAUTORICA DUHOVNE GLAZBE MARIJANA ZOVKO IZDALA JE SVOJ NOVI SAMOSTALNI ALBUM

Moja molitva je pjevanje

Piše Marina Stojak

Samostalna kantautorica duhovne glazbe Marijana Zovko podrijetlom je iz Slavonije, rođena je i s obitelji živi u njemačkom gradu Laupheimu, između Ulma i Stuttgarta, članica je župnog vijeća Hrvatske katoličke zajednice sv. Ante Padovanski koju vodi p. Ilija Kristić, a glazbom se bavi od djetinjstva. Nastupajući na koncertima duhovne glazbe u Hrvatskoj i Njemačkoj, na duhovnim obnovama i u Hrvatskim katoličkim misijama diljem Njemačke Marijana svjedoči svoju vjeru i približava duhovnu pjesmu Hrvatima izvan domovine.

– Moja je želja pjesmom slaviti Gospodina, a slušatelje privući ljubavi Spasiteljevoj, njihova srca du-

hovnom pjesmom otvoriti Bogu. Kaže se da je pjesma dvostruka molitva, ja molim i pjevam, i to želim podijeliti s vama, radost u Gospodinu, svjedočanstvo života i rada pod Kristovim stijegom – poručuje Marijana svojim obožavateljima sa stranica vlastitog web portala www.marijanazovko.de. Na prošlogodišnjem izboru najpopularnijih Hrvata u iseljeništvu u Bad Homburgu stručni žiri Večernjeg lista je Marijani Zovko dodijelo nagradu Večernjakova domovnica u kategoriji najpopularnijih pjevačica u iseljeništvu.

Albumima u duhovnom ozračju Neka svijeca gori i Sretan dan, o, Gospode, Marijana je osvojila brojna srca naših ljudi izvan domovine.

Novi album sastoji se od 11 skladbi. Marijana je au-

torica pet pjesama na albumu: Ti si put istina i život, Milostiv budi, Dodir tvoje ruke, Darovana ljubav i Emanuel. Stihove za pjesme Svjedočenje i Međugorski svijet napisao je Jakov Džolić, a sve uglazbio i aranžirao (osim pjesme Ritam srca) Dragan Brnas Fudo. Omotnicu CD je dizajnirao Igor Kelčec, jedan od najvećih grafičkih dizajnera u Hrvatskoj. Pjesmu Ritam srca popratio je duhovni sastav Novo svitanje.

– Marijana pjeva cijelim srcem i potiče sve oko sebe na molitvu i predanje – piše karizmatik fra Zvezdan Linić, voditelj kuće susreta Tabor iz Samobora na otmotnici novog CD-a. U hrvatskom tisku moglo se pročitati i ovo mišljenje o Marijani:

– Kad danas svrstava dojmove sa svih svojih zadnjih nastupa, gdje je sve bila i koje je sve hrvatske vjerske zajednice obišla, čudi se sama sebi od kud joj tolika snaga i volja. Po stasu mala i

krhka osoba, a po duhu i volji granitna pečina, ima zacrtan jedan jedini cilj, slaviti Boga i svojom pjesmom privući druga srca božanskom milosrđu. – Novi album Marijane Zovko može se naručiti na web portalu www.marijanazovko.de.

Njezin treći album nosi naziv Svjedočenje, nakladnik albuma je Informativni centar Mir Međugorje, snimljen je u studiju Croatia Records, a izašao je u studenom 2009.

Zum neuen Rathaus
Hotel - Restaurant
Gemütlichkeit in Benrath

Benrather Rathausstr. 1
40597 Düsseldorf

Telefon: +49 (0) 211 / 71 66 66
Fax: +49 (0) 211 / 97 14 20 4

www.hotel-zum-neuen-rathaus.de

Dalmatien
Restaurant

Paulstraße, 12, 25980 Westerland
Tel. 04651 - 88 92 838
www.dalmatien-sylt.de

BUKAL
POGREBNA FIRMA

Tel.: 0049(0)89/48004765

www.bukal.de

Restaurant

Jahnstuben
Nienhagen

Jahnring 13
29336 Nienhagen
CELLE/HANNOVER
Telefon: 05144 3111
Täglich:
11:30 - 14:30 und
17:30 - 23:30 Uhr
www.jahnstuben-nienhagen.de

MAŠKARE U ISELJENIŠTVU FRANKFURT

Damir Dragun www.fotografie-dragun.de

WAIBLINGEN

WAIBLINGEN – Tradicionalnu proslavu maškara, karnevala, poklada ili jednostavno fašnika u dvorani crkve St. Antonius za dvjestotinjak gostiju uz prigodni zabavni program organizirala je Udruga Srednja Bosna-K.F.K Stuttgart na čelu s predsjednikom Jurom Čičom. Veliki broj djece predstavio je osmišljene kreacije, a nisu izostale ni poslastice koje su organizatori pripremili najboljim maskama. V eselju najmlađih uz prikladnu karnevalsku pjesmu priključili su se i roditelji i mnogi gosti pristigli iz raznih krajeva Lijepe naše i Bosne i Hercegovine.

CALW

Hrvatska kulturna zajednica Calw osnovana je 21. studenog 1992. godine. Tada je u sklopu zajednice djelovao kuglaški klub „Kraš“, NK „Zrinski“, kao i ogranak HDZ-a Calw te nastava Hrvatske dopunske škole. Od samog početka domovinskog rata HKZ Calw organizirala je brojne humanitarne akcije prilikom kojih su se prikupile velike količine kako novca tako i lijekova, hrane, odjeće i sl. Danas HKZ Calw broji oko 150 članova. Tijekom svoga dugogodišnjeg postojanja, organizirali smo brojna društvena događanja, poput proslave Maskenbala, Dana Državnosti i Dana očeva, te tradicionalne proslave Sv. Nikole.

HANNOVER

Finanzierung
ab 5,99%

**Autohaus
MAX**
Hamburg
Inh. Ivica Mrkonjić
Sarfice und korrekte Abwicklung ist selbstverständlich!

- Ankauf / Verkauf
- An / Abmeldeservice
- Finanzierung / Leasing
- Dekra Siegelprüfung
- Garantie 12 / 24 Monate
- Kommission / Inzahlungnahme
- Export / Transport - Weltweit
- Erstellung von Ausfuhrbescheinigungen

Finanzierung / Leasing

DEKRA SIEGEL Prüfpunkte **DEKRA**

Kraftfahrzeug Garantie

Bargteheider Strasse 14 • 22143 Hamburg
Telefon: 040-254 828 40 • www.autohaus-max-hamburg.de

Robert Barbarić

Hauptvertretung

Herzlich Willkommen bei unserer Agentur. Als kompetenter Ansprechpartner bieten wir Ihnen umfassende Beratung zu Versicherungen und Vorsorge.

Gerne beraten wir Sie individuell und unverbindlich.

Kieler Str.131 - Eingang Haferweg 22
22769 Hamburg

Telefon: 040 / 85157833
Telefax: 040 / 85157834
Mobil: 0173 / 202690

- Reifenservice
- Grosshandel
- Räderwäsche
- Reifeneinlagerung
- Achsvermessung
- Exklusive Alufelgen
- Exklusives Interieur
- Fahrzeug Komplett Umbauten
- Faire Preise

HERCEG®
REIFEN · RÄDER · TUNING

Ernst-Heinkel-Str.7 71394 Kernen (Stuttgart) Tel.07151/994 64 -0 Fax 994 64 -22
info@herceg.com www.herceg.com

Bestattungen Šarić

Internationale Überführungen und Bestattungen
Mitglied im Bestatterverband

MITGLIED IM
DEUTSCHEN
BESTATTERVERBAND

Team mit fachgeprüften
Bestatter und
Bestattermeister
30 Jahre Erfahrung in
Deutschland

MEĐUNARODNO POGREBNO PODUZEĆE

KOMPLETNE POGREBNE USLUGE NA PODRUČJU CIJELE EUROPE
NUDIMO: PRIJEVOZ PUTNIKA I OŽALOŠĆENE ROBBINE, TAXI,
PRIJEVOZ BOLESNIKA, IZNAJMLJIVANJE VOZILA

Njemačka (Reutlingen)
Stolzestrasse 15,
D-72762 Reutlingen
Tel.: 07121-32 02 62
Fax: 07121-33 78 89
Mobil: 0172-7v3 73 412

Stuttgart
Tel.: 0711-48 90 73 01

Frankfurt
Tel.: 069-40 56 26 62

München
Tel.: 089-62 14 69 40

Berlin
Tel.: 030-45 02 00 88

Švicarska (Zürich):
Tel.: +41 (0) 76 4 52 29 21

Austrija (Wien):
Tel.: +43 (0) 6 64 58 91 436

**Hrvatska
Concordia Zagreb**
Tel.: +385 (0) 1 286 45 78
Mobil: +385(0) 98 23 37 32

Trogir
Tel.: +385 (0) 21 88 71 77
Mobil: +385 (0) 98 23 37 32

Kontakt 24 h
0172-73 73 412

BMS BAU GmbH

BMS

Köln Landstraße. 121
40591 Düsseldorf

Telefon: + 49 (0) 211 / 5228922
Telefax: + 49 (0) 211 / 5228923

E-Mail: bms@bmsbau.de
www.bmsbau.de

RAZGOVOR: FRANJO HUSAJINA, PREDSEDNIK SD CROATIA BERLIN

Poznaju nas i izvan Berlina

Piše Sonja BRELJAK

Berlinska Croatia je jedan od najuspješnijih nogometnih klubova hrvatskog iseljeničtva. Predsjednik SD Croatije, 54-godišnji Franjo Husajina, ili onako „po domaći“ prozvan – „Franc“, započne li priču o poslu, radu, aktualnostima, planovima i rezultatima Croatije, ima o čemu zboriti - tri dana!

Najsvežije vijesti: - Odnedavno imaju i klupske prostorije. Ekipa koja igra dvoranski nogomet, odnosno futsal, prvak je sjeveroistočne Njemačke sa šansama za titulu prvaka Njemačke. Prvi tim SD Croatije će ove godine i put Bazela na tamošnje prvenstvo Europe hrvatskih iseljeničkih nogometnih klubova!

O tome svemu, predsjednik Husajina kaže: - Kako vidite, događaja i planova je puno. Ja sam evo na polovini mojeg dvogodišnjeg predsjedničkog mandata. Croatia ima skoro 25 godina. U Njemačkoj je jedan od najstarijih hrvatskih klubova. Nastala je pri katoličkoj misiji gdje su bile i prostorije kluba. Duga je i zanimljiva povijest kluba i imena. Ja sam tu od 1972. godine. Stigao sam u Njemačku sa 15 godina. Došao

sam iz Ivanić grada kod Zagreba. Došao sam samo posjetiti mamu koja je radila u Berlinu. I tako i ostao sve do danas.

Kakva je danas Croatia?

- Današnja Croatia je po svim rezultatima jedan od najuspješnijih hrvatskih nogometnih klubova u Njemačkoj. Bili smo u Regionalnoj, trećoj ligi što je izuzetan, jedinstven, uspjeh. Imali smo dva početka, onaj od najnižega ka višem a poslije ono podizanje nakon pada, odnosno, nakon ispadanja iz Regional lige. To vrijeme je bilo teško. Nema se novaca, igrači odlaze, puno je zbrke u klubu. Treba vremena da se to sve dovede u red, da se ustabilji. To stabilnije vrijeme je sada. Imamo drage ljude, sponzore, poduzetnike, vlasnike restorana koji nas pomažu, dobre igrače. Općenito gledajući, uspješni smo. Imamo prvu ekipu u Landesligu A, seniore u Verbandsligi, U 40, pa juniore A, ekipu futsala koji su prvaci sjeveroistočne Njemačke. To je jedan od najvećih uspjeha i prilika da jedan hrvatski klub ispliva jako daleko. Uskoro, 13. ožujka, igraju odlučujući susret. Ako se to prijeđe, napravljen je veliki pomak, uklonjena veli-

ka prepreka, i onda se 26. i 27. 3. u Cottbusu, igra za titulu prvaka Njemačke. Ako se to uspije napraviti i zaigramo na ovom turniru za pravaka Njemačke, o Croatiji će se čuti, ne samo kroz hrvatske nego i kroz njemačke medije.

Kakva je situacija sa drugim ekipama SD Croatije?

Trentno nam prva ekipa na tabeli stoji prilično loše. Imamo kvalitetnu ekipu, vjerujemo u nju, sad je na zečelju ali to se može još popraviti. Druga ekipa je u sredini tabele, osigurali su opstanak. Seniori su nam vrlo uspješni, u najvišem u rangu gdje igraju sa ekipom Hertha BSC. Tu smo prvi. U Croatiji, u svim ekipama, igra 118 igrača. A uz sve ostale aktiviste, imamo 328 članova. Teško ih je skupiti sve odjednom zajedno. Radimo na tome da aktivnosti omasovimo još više, da i pasivni članovi malo pomognu, da se primaknu. Velika boljka nam je rad sa mladima. Imamo samo jednu ekipu mladih o kojoj vodi brigu Darko Pezinger. Lako je možda djecu i mlade skupiti ali treba im nešto i pružiti, treba više ljudi koji će se baviti njima. Imali smo projekt nogometne škole SD Croatije. I još je aktualan. Imamo dosta naše djece koja igraju u njemačkim klubovima koji nisu nešto posebno kvalitetniji od našeg. Nego suprotno, negdje smo mi i spremniji i kvalitetniji od njih.

Kako funkcionira klub?

- Borimo se koliko možemo. Dečki su dobri, uprava je podmladena, imamo svaki ponedje-

ljak sastanke u klupskim prostorijama. U upravi smo malo stariji Pero Dragošević i ja, ostali su mlađi. Trudimo se, puno toga smo doveli u red, treba još podrške, ima još posla. Sad je polovina prvenstva. Radi lošeg vremena bio je odgođen nastvak natjecanja. Pored redovitog natjecanja po ligama, imamo i turnire koje sami organiziramo. Pred nama su vrlo posjećeni turniri na Duhove, Pflingst turnir, u dvorani i Turnir svetog Ante u lipnju, vani na stadionu. Kvalificirali smo se i za Europsko prvenstvo hrvatskih nogometnih klubova u Bazelu, to je

21. do 23. svibnja. I na to smo vrlo ponosni. Kao klub, Croatia je otvorena svima. Hrvati su u Berlinu poznati kao gostoljubivi domaćini. U klubu je 85 posto Hrvata. Ima nas odasvuda, iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine. Svima se radujemo i dobro se svi slažemo. I sam imam prijatelje iz svih dijelova Hrvatske i Bosne i Hercegovine, puno prijatelja sa svih strana, po cijelome svijetu. Takva je i naša Croatia, otvorena, gostoljubiva svima, a ponajprije dom nama Hrvatima, rekao nam je Franjo Husajina, predsjednik Croatije iz Berlina.

Inh. R. Konta

Dominicusstraße 34
10827 Berlin

Telefon: 030 / 78 71 77 5
Mobil: 0179/ 463 30 03
www.feinkost-dalmatino.de

NEZABORAVNO LJETOVANJE U HRVATSKOJ

Odmor u Splitu

Upit u Hamburgu:
Mobil 0049 (0)157 74 03 41 59
www.kroatientraum.de

CroExpress pokrovitelj

Četvrti Međunarodni memorijalni turnir održat će se 15. i 16. svibnja u dvorani Sporthalle im Löwental u Essen/Werdenu s početkom u 10 sati. Medijski pokrovitelj turnira je CroExpress.

ŠEST GODINA DJELOVANJA KOŠARKAŠKOG KLUBA DRAŽEN PETROVIĆ ESSEN

U dvije godine osvojili dvostruki Kreispokal i ušli u Bezirksligu

Piše Darinko Jurković

U Essenu je 2004. godine skupina košarkaških zaljubljenika i sportskih entuzijasta na čelu s Tomislavom Brekalom postavila temelje Hrvatskom košarkaškom klubu „Dražen Petrović Essen“ e.V. u čast i sjećanje na najboljeg hrvatskog košarkaša. U svom šestogodišnjem djelovanju članovi se mogu pohvaliti osvajanjem dvaju Kreispokala u 2008. i ulaskom u Bezirksligu u 2009. godini, te prolaskom u nekoliko rangova natjecanja u raznim ligama košarkaškog okruga Essen, Oberhausen i Mülheim.

– Posebnu pažnju posvećujemo najmlađima, pružamo im priliku i mogućnost da treniraju košarku, potičemo djecu na

druženje i učenje o liku i djelu Dražena Petrovića. I humanitarne akcije su važan segment djelovanja kluba. Tako je 2008. godine održan prvi Dražen Petrović Human Day, prikupljeno je 2000 eura za odjel Uniklinik Essen, za djecu oboljelu od raka – kaže Tomislav Brekalo, predsjednik kluba.

Brekalo je i začetnik ideje održavanja Međunarodnog memorijalnog turnira Dražen Petrović koji se u čast legendarnog hrvatskog kapetana i košarkaškog velikana prvi put odigrao u Essenu, drugi put u Heiterbachu, a treći put u Stuttgartu. Podršku Košarkaškom klubu dali su i Biserka Petrović, Draženova majka, Generalni konzulat Republike Hrvatske u Düsseldorfu, Hrvatska katolička misija u Essenu i mnogi

hrvatski iseljenici. Za prestižnu prošlogodišnju Večernjaku domovnicu u završnom se krugu između šest amaterskih momčadi u kategoriji sporta po glasovima čitatelja Večernjeg lista našla i košarkaška ekipa Dražen Petrović iz Essena.

Uz predsjednika Tomislava Brekala tu su još dopredsjednik Marko Krstić, blagajnica Klaudia Brekalo, administrator Armin Ališić i glasnogovornik Darinko Jurković. K.K. Dražen Petrović Essen e.V. igra u sastavu: Mikailo Tešić, Boris Vincetić, Miloš Ivaz, Hrvoje Mešin, Robert Spahija, Franjo Vranjković, Tomislav Grubišić, Denis Krone, Gerd Krone, Ilija Sajić, Markus Salami, Dalibor Pandža, Aleksej Šašarov, Armin Ališić, Zdravko Vukoja...

KAKO JE SEDAMNAESTOGODIŠNJI BERNARD TOMIĆ, HRVAT PODRIJETLOM IZ BIH, ROĐEN U STUTTGARTU DOSPIO U AUSTRALIJU I POSTAO TENISKA NADA

Ćaća mu prvi reket kupio na buvljaku

Piše Grga Martić

Nakon što je obitelj Tomić iz Tuzle protjerao rat, preko Splita i Stuttgarta stigli su do Australije. Glava obitelji Ivica, odnosno John kako se zvao od dolaska u zemlju klokan, nije radio. Živio je u Sydneyu, a dane je provodio u šetnji sa sinom. U besparici u kojoj su živjeli najčešće su, naravno, išli na buvljak. Jednoga dana otac je svom sinu Bernardu odlučio kupiti neku igračku. U mnoštvu igračaka mali Bernard je odabarao teniski reket. Tada ni on ni otac nisu znali da će mu taj dar, za koji su izdvojili dva dolara odrediti život. Ubrzo se ispostavilo je mali Bernard veliki talent. Teniski trener Austin Robertson uzeo ga je u svoju akademiju, a u njegov razvoj uložio je 120.000 dolara. Trud se već isplatio. Prošle godine je osvojio juniorski Australian Open, te je ove godine dobio pozivnicu za seniorski turnir. Tomić 289. tenisač svijeta u 1. kolu svladao Francuza Guillaumea Rufina.

Za njega se otimaju Njemačka (rođen je u Stuttgartu), Hrvatska (otac mu je Hrvat iz Tuzle), te Australija u kojoj sada živi. U drugom kolu izgubio je od Marina Čilića, nakon iscrpljujućih pet setova u meču koji je završio dva sata nakon ponoći. Njegovog oca je to je toliko razljutilo da je Australcima poručio da će njegov sin ubuduće igrati za Hrvatsku, ukoliko se iz australskog teniskog saveza prema njemu budu tako odnosili. Bernard Tomić rođen je u Njemačkoj, a s tri godine preselio je u Australiju. Nikada do sada nije bio u BiH, a u Hrvatskoj je nastupao na turnirima.

- Najavio je da će doći u Husino, kada bude nastupao na jednom od turnira u Francuskoj ili Italiji. Ako ga nešto spriječi, mi ćemo se spremiti i otići k njemu, da ga prvi put vidimo i zagrlimo – kažu njegovi tetak i teta Anto i Mara Ramoš iz Husina pokraj Tuzle, koji se jako raduju prvom susretu s njim.

- S Bernardom se nikada nismo sreli, iako se s njim, bratom Ivicom, snahom i Sarom, redovito čujemo. Ispričao nam je što se zbivalo kada

je igrao s Čilićem, ali nam nije spominjao da će igrati za Hrvatsku. Vjerujemo da su to mediji malo okrenuli na svoju vodu - ispričali su Mara i Anto Ramoš.

- U kontaktu smo, šalju nam darove i fotografije, a Bernard mi je jedne prigode rekao: "Tetka, kad postane poznat, kupit ću ti neboder!" - ispričala je Mara Ramoš o svom nećaku koji već postao poznat, a ove godine najavio je ulazak među pedeset najboljih tenisača svijeta.

Rođen u Stuttgartu, s tri godine odselio u Australiju

Njegovi roditelji Ivan i Adisa 1992. godine su pred ratnim vihorom pobjegli iz Tuzle. Živjeli su u Stuttgartu, gdje je 21. listopada 1992. godine rođen Bernard. Tri godine poslije, dobili su i kćer Saru, za koju kažu da je također veliki teniski talent. Godine 1996. su razmišljali o povratku, a dvojba je bila Hrvatska ili BiH. Nakon rata ni jedna od ove dvije zemlje nije im djelovala optimistično za nastavak života, pa su se odlučili za daleku Australiju.

S deset godina trenirao s Rogerom Federerom

U desetoj godini Bernard je već imao na desetine trofeja s raznih natjecanja. Kao junior, u Dubaiju je trenirao s Rogerom Federerom, uoči Melbournea odigrao je revijalni susret s Novakom Đokovićem i pobijedio ga je 2:1. Prošle godine je na ATP listi bio oko 760. mjesto. Sada, sa 17 godina, rangiran je kao 289. igrač svijeta. Đoković je poslije međusobnog sruza rekao: - Ove godine Bernard bi mogao ući među 50 najboljih na svijetu!

EKIPA BERLINSKE SD CROATIA OSVOJILA JE PRVO MJESTO NA TURNIRU U DVORANSKOM NOGOMETU (FUTSALU) ODIGRANOM U NEUENHAGENU KOD BERLINA

Pišu Sonja Breljak i Ivo Dorotić

Futsal ekipa berlinske SD Croatia osvojila je prvo mjesto na turniru odigranom u Neuenhagenu pored Berlina, te time ponijela titulu prvaka sjeveroistočne Njemačke. Na ovom natjecanju su, pored SD Croatije kao prvaka Berlina sudjelovali i prvaci Vorpomena, Sachena, Turingena, Brandenburga i Sachsen Anhalt, odnosno ekipe Baltic Futsal Rostock, ESV Lokomotive Erfurt, SV Stahl Reichenhein, Futsal-Team Neuenhagen i Futsal Team MLU Halle.

Prije početka turnira, par pozdravnih riječi su izrekli organizatori iz Sjeveroistočnog nogometnog saveza a potom i gradonačelnik Neuenhagena, Jürgen Hansen, poželjevši svim natjecateljima dobrodošlicu, ugodno druženje i uspješno i fer natjecanje.

Turnir se igrao po sistemu „svak sa svakim“. Odigrano je sveukupno 15 susreta. Posebno su u centru pažnje bile dvije ekipe, SD Croatia i domaćin Futsal-Team Neuenhagen. Na kraju je pobjedila SD Croatia, ekipa koja uz dobru efikasnost igrača imala i vrlo dobru klupu., iskusnog trenera Tonija Petrinu. Drugo mjesto na turniru pripalo je ekipi Futsal-Team Neuenhagen a treće studentskoj ekipi Futsal Team MLU Halle.

U prvih par utakmica sve se od-

Hrvati postali prvaci u dvoranskom nogometu

Na ovom natjecanju su, pored SD Croatije kao prvaka Berlina sudjelovali i prvaci Vorpomena, Sachena, Türingena, Brandenburga i Sachsen Anhalta, odnosno ekipe Baltic Futsal Rostock, ESV Lokomotive Erfurt, SV Stahl Reichenhein, Futsal-Team Neuenhagen i Futsal Team MLU Halle.

vijalo po određenoj šemi. U šestom po redu susretu sastali su se domaćin Futsal Team-Neuenhagen i SD Croatia. Nitko od ove dvije ekipe nije previše riskirao. Dok SD Croatia nije uspjela da uputi niti jedan opasniji udarac na vrata domaćina, na drugoj strani je Drnda na vratima SD Croatije sa par bravuroznih obrana, omogućio rezultatski remi/0:0/, te svoju ekipu zadržao u igri za prvo mjesto.

Zahvaljujući i momčadi Baltic Futsal Rostocka, koja je sa domaćinom Neuenhagenom odigrala 1:1, što je u konačnom ukupnom skoruru bilo odlučujuće, te dobrim igrama, bez i jednog poraza u nastavku turnira, SD Croatia je stigla do prvog

mjestu. Igra Croatije je tijekom turnira pomalo oscilirala. Igrači ESV Lokomotive Erfurt bili su, primjerice, oduševljeni igrom Hrvata, a oni su pružili i najveći otpor, pa je Croatia nakon vodstva od 3:0 na kraju morala spašavati konačnih 3:2. Croatia se u ovom susretu poigrala sa protivnikom, rezultatom ali i sa živcima vjernih navijača koji su se na ovaj turnir, iz Berlina uputili na jednosatno putovanje u nekadašnji DDR. SD Croatia je na ovom turniru u svojim redovima imala dva raspoložena golgetera, Ivana Bačka i Zvonimira Milanovića koji je i ponio titulu najboljeg strijelca turnira. Uz Zvonimira Milanovića koji je ovog puta zastupao i spriječenog kapite-

na Vukadina, Ivan Bačak je bio igrač koji je suigračima namjestio najviše prilika za pogotke. SC Croatia je na ovom turniru odigrala pet utakmica. Četiri susreta su završila pobjedom Croatije od 4:1 protiv Futsal Team MLU, potom 8:1 protiv SV Stahl Reichenhain, zatim 3:2 protiv ESV Lokomotive Erfurt i na kraju 6:0 protiv Baltic Futsal Rostock. Jedino je Croatijin susret sa domaćinom, Futsal-Team Neuenhagen, završio bez pobjednika, rezultatom 0:0. Croatia je tijekom turnira prikupila 15 bodova, drugi Neuenhagen 11 a treći Futsal-Team MLU-5. Za SD Croatiaju na ovom su turniru igrali: Josip Milanović, Ivan Bačak, Denis Duvnjak, Branimir Milanović, Ivan

Gelo, Zvonimir Milanović, Ante Jurilj, Tomislav Živić, Almir Drnda, Ivan Pelivan, Pavo Vukadin i Robert Zeljko a za pobjedu zaslužna cijela momčad, klupa, trener i organizator. I nakon ovoga turnira momci trenera Tonija Petrine i menadžera Slobodana Česića još su uvijek neporaženi, skoro dvije godine. Ovo je druga titula prvaka sjeveroistočne Njemačke u futsalu za SD Croatiaju. Slijedeća utakmica je četvrtfinale za prvaka Njemačke, protiv viceprvaka južne Njemačke. Igra se 6. ožujka u Berlinu i njome se odlučuje tko odlazi na prvenstvo Njemačke u futsalu koje slijedi 26. i 27. ožujka u Korbusu.

Nakon izvrsne pobjede i osvojenih titule prvaka sjeveroistočne Njemačke, futsal ekipa SD Croatije i njeno vodstvo, proslavili su ovaj veliki uspjeh u prostorima Hrvatske kulturno-umjetničke i sportske zajednice gdje im je, uz sponzorstvo Mile Zelenike, priređena večera. Ovoj proslavi je, uz upravni odbor Zajednice i vodstvo i članove futsal ekipe, nazočio i Jörg Meinhardt iz tima Hertha BSC kao i predsjednik SD Croatije, Franjo Husajina koji su cjelodnevni turnir i pobjedu "futsalaša" pratili i dočekali i na terenu dvorane u Neuenhagenu. Svi govornici na ovoj proslavi, istaknuli su veliki uspjeh i značenje pobjede, uputili čestitke igračima, uz jedinstven zaključak i moto koji nagovještava, želi i obećava nastavak dobrih igara te ostvarenje cilja, titule prvaka Njemačke: "Idemo dalje!"

Maškare u
Hrvatskoj
dopunskoj školi
u Berlinu

Literarni i likovni rad

Djetinjstvo

Djetinjstvo je najvažniji dio odrastanja kod svakog čovjeka. To je zato što u djetinjstvu pronalazimo prve prijatelje, što znači da učimo komunicirati s drugima, a komunikacija je u životu jako važna.

U djetinjstvu sve što doživimo, stvara našu individualnost i karakter. Kao na primjer kod djece koja su bila zlostavljana zauvijek će biti označena istom namjerom (zlostavljanjem) ili će se povući u sebe i tako živjeti svoj život.

Djeca koja su bila rođena u ratu će biti puno odraslija i ozbiljnija, nego ona koja se rode u mirnim krajevima. Najvažnija stvar u cijelom djetinjstvu je da ga možemo živjeti kao djeca, a ne da se očekuje od nas da smo ozbiljni i da se ponašamo kao odrasli. Zato bi se roditeljima koji put trebalo proturječiti kada se vidi da djecu "zatvaraju" - izoliraju od ostale djece zapravo od "vanjskog svijeta" - ŽIVOTA.

Doroteja Ozimec, 12. razred, Neufahrn

Susreti s domovinom predaka

Mama pakuje stvari
tata auto sprema
sretni dolaze dani
i briga više nema.

Taj put mi dugo traje

ali to mi ništa ne znači
jer znam da na kraju puta
čekaju bakini kolači.

I djeda se raduje jako
ribarske štapove sprema
i kud mi prodemo kaže on
babuške više nema.
(babuska je vrsta ribe)

Tamo su ujaci, tetke
rodbina velika moja
a imam i ja u sebi
nešto od baranjskog soja.

Jeleni, divlje svinje, rode,
čaplje i kormorani
sve te divlje životinje
meni su dobro znane.

Na ljeto ćemo na more
i tamo rodbine ima
do ljetnog ferija želim
veliki pozdrav svima.

Julia Rak, 5. razred, Karlsfeld (Deutschland)
(pjesma je bila na natječaju "Zlatna ribica" 2009.)

Grad - prijatelj djece

Još prije nekoliko godina djeca su se slobodno mogla igrati na ulici ili na igralištu. Međutim, gradovi rastu i sve više auta vozi po cesti i to ne samo u gradu, nego i u manjim mjestima. Iako su sličnosti između grada i sela sve veće, ipak mislim da je bo-

lje da djeca odrastaju na selu ili u malom mjestu. Zrak je čistiji i ima više prirode te postoji više mogućnosti za djecu da se igraju. A kao roditelj se ne moraš toliko brinuti o prometu i velikim cestama na kojima auta brzo voze i u slučaju da se dijete igra na cesti, ne mogu kočiti.

Ako dijete odraste u gradu, živjet će u malom stanu i bit će jako malo na zraku. Kada pogleda kroz prozor, vidjet će samo auta, a ne šume i polja. Naravno da dijete sa svojim roditeljima može otići van i na igralište, ali ne može izaći kad poželi, nego uvijek u pratnji roditelja, zato što roditelji u gradu za svoju djecu moraju više brinuti nego na selu. Istraživanja u Australiji su pokazala da dvije trećine djece ne smiju sami izaći iz stana, zato što im roditelji navode razloge da bi na primjer mogli biti oteți ili čak ubijeni.

Da bi djeca bila slobodnija i da bi mogli promatrati svijet, stvorena je inicijativa UNICEF-a koja pokušava ostvariti djetetovo pravo na slobodnu igru i sigurno okruženje u njegovom okolišu.

Marija Đurković, 9. raz., Poing

Život u Hrvatskoj

Ja mislim da bih se mogla super uklopiti u život u Hrvatskoj. Tamo imam prijatelje s kojima bih mogla ići u školu, prijatelje s kojima se družim već od ranog djetinjstva. Svi mi oni

jako nedostaju kao i ostala rodbina u domovini. Kad bih živjela u Hrvatskoj, svoje bih prijatelje svakodnevno susretala i s njima provodila slobodno vrijeme igrajući nogomet, košarku, šetajući se... Živjeti u Hrvatskoj za mene je još jedan neispunjeni san. Svaki moj povratak u Njemačku pada mi teško.

Petra Vidović, 8.r., Freising

Hrvati u inozemstvu

Ja sam Hrvatica i živim u Njemačkoj. Odrasla sam uz dva jezika i različite običaje. U obitelji održavamo potpuno hrvatske običaje. Mislim da je vjera razlog zašto je to tako. Ipak okolina utječe na ljude pa smo i mi primili dosta njemačkih načina življenja i slavimo svi zajedno njihova slavlja. Npr. na blagdan Svetog Martina okupljaju se ljudi, pogotovo djeca, i nose svijeće. Uz to pjevaju i obilaze ulice.

Ivana Titlić, 10. raz., Augsburg

Jesen

Kiša pada kroz malo selo.
kako pada i pljušti,
smoči bakino povrće.

Nakon kiše se ptice skupljaju.
Ne kriju se više.

Ipak drhte jer vjetar zavija.
Te ptice promatraju lišće kako šu-
šti i pada.

Kad god se odvoji jedan list sa sta-

Marcel Risonjić,
2. razred,
Neufahrn

Luca Tomić,
3. razred,
Freising

Tomislav Strinavić,
1. razred,
Freising

Miriam Maceković,
8. razred,
Karlsberg

Antonija Strinavić,
3. razred, Freising

Patricia Suver,
4. razred, Freising

Ivana Suver,
3. razred,
Freising

Ana-Maria Benko,
7. razred,
München

ovi hrvatskih učenika

bla ,
Vjetar ga odnese u sunčev sjaj.
I čim nestane sve lišće i postane hladnije ,
Ptice selice odlaze na jug.

Ivana Titlić, 10. raz., Augsburg

Moja baka
Moja baka je dobra i sve mi sprema za jesti. Zove se Mara , a druga se zove Kata. Obje su malo bolesne. Moja baka Kata živi u Bosni, a moja druga baka živi u Hrvatskoj. Ona se igra sa mnom i idemo polako u park u šetnju. Baka Kata mi je isplela džemper i čarape. Kad sam u Bosni idem sa bakom kod svinja i kokoši. Ja i baka Mara idemo rado u šoping. Baka meni uvijek nešto kupi.

Moj djed

Ja sam vidjela kako je moga dida Vinka hitna pomoć odvezla u bolnicu. Moj dida je meni u grmlju našao sivu macu koja se zove Miki. Kad idem s njim u šetnju onda on mora nositi štap. Moj drugi dida je nažalost umro i nisam ga mogla upoznati. On se zvao Martin i moj tata mi je o njemu puno pričao. Moj dida Martin je umro sa 54 godine, a moj dida Vinko ima 70 godina.

Ana Starčević, 3. raz. Augsburg

Pismo svetome Nikoli

Dragi sveti Nikola!
Kako si ti ? Jesi omršao? Ja sam bio ove godine dobar. Ja te čekam već jednu godinu. Hoćeš li mi donijeti opet lijepi dar? Donesi mi novi IPHONE. Za to ću ti dati mlijeko i kekse.
Piši i ti meni .
Dragi Tomi!

Ja sam dobro. Ja nisam omršao jer jedem puno slatkiša. Znam da si bio dobar. Ali ne znam gdje ću ti kupiti taj IPHONE. Zato ću ti donijeti jabuke, slatkiše, čokoladu...

Tvoj sveti Niko
Tomislav Šipura, 4. raz., Augsburg

Moj najljepši Božić
Moj najljepši Božić je bio kad smo slavili kod kuće, a ne kod bake. Mi smo kupili jelku i onda smo ja i mama kitile. A tata je pripremao večeru. Onda smo išli u crkvu, moliti se Bogu i najveća radost su bile božićne pjesme. Poslije svete mise nisam mogla dočekati da večera prođe i da se počnu otvarati pokloni. Kad je se sve obavilo i mama završila u kuhinji, onda smo se igrali s igračkama koje sam ja tu večer dobila.

Sarah Roth, 7. raz., Augsburg

Moj najljepši Božić
Moj je najljepši Božić bio 2007. Moja tetka je došla iz Švedske sa mužem i njegovom rodbinom. Nije nas

bilo puno, ali nas devet smo slavili Božić kao u bajci. Nije da smo nešto posebno radili ili nešto posebno poklonili jedni drugima. Ali pošto sam bila poželjela tetku i samo što smo bili zajedno je bilo predivno.

Katarina Markić, 8. raz., Augsburg

Moj najljepši Božić
Da moja cijela obitelj iz Hrvatske i Bosne dođe.

Da sva djeca iz Afrike i Zemlje koji nemaju novaca dobiju neki poklon.

To bi bio moj najljepši Božić.
Ivan Rajkovača, 5. raz., Augsburg

Moj najljepši Božić
2008. je bio moj najljepši Božić. Jelo je bio kupus. Dobio sam FIFA 09 igru.

To je bio dobar Božić.
Najljepši Božić bi mogao biti da dobijem bubnjeve. I jelo bi bilo pommes i meso.

Ja kitim bor. I sa obitelji slavim Božić

Mario Katolik, 5. raz., Augsburg

Božić u mojoj obitelji

Svake se godine iznova radujemo blagdanima. Kad odemo u Hrvatsku posjetimo sve prijatelje i cijelu rodbinu te oni nas. Na Badnji dan se posti. Priprema se sarma i bakalar te badnjaci.

Rado odemo na polnoćku. Kad se

vratimo prošla je post i jedemo sarmu. Prije polnoćke se skupimo u sušari u krugu najuže obitelji. Stavimo badnjak u vatru, koju smo prije upalili na peki, i izmolimo deset Očenaša, Zdravomarija i Slavaocu.

Sutradan, na Božić, otvaraju se pokloni.

Za ručak se skupi cijela obitelj i upale se svijeće koje su na stalku u pšenici.

Božić je za mene veliki blagdan u godini jer se prisjećamo rođenja Isusova u ugodnom krugu obitelji.

Ivana Titlić, 10. raz., Augsburg

Božić u mojoj obitelji
Kad ja i moja obitelj u Njemačkoj slavimo Božić na svetu Luciju posadi-mo pšenicu.

Ja onda svaki dan gledam koliko je narasla. Dan prije Badnjaka tata i ja odemo po pečenicu i onda se vratimo i izrežemo ju. Na Badnjak svi postimo i kitimo bor uz božićne pjesme. Navečer odemo na polnoćku. Kad se vratimo otvorimo poklone i onda jedemo pečenicu i ostala svečana jela. Na Božić znamo, ako se na vrijeme probudimo, otići na Svetu misu. Na taj dan još slavimo i veselimo se.

Za mene je Božić blagdan veselja i mira.

Filip Tomšić, 9. raz. Augsburg

PRVA LASERSKA OPERACIJA VENA U HRVATSKOJ NAPRAVLJENA JE U OBITELJSKOJ POLIKLINICI MALETIĆ U DARUVARU

Ljepota je prirodna potreba svakog čovjeka

Piše Magdalena Ivić

Kad se govori o novim metodama u estetskoj kirurgiji te naprednoj tehnologiji onda je jedno ime nezaobilazno – dr. Duško Maletić, stoga nije novost da mnogi koji se odluču na estetski zahvat svoje povjerenje poklanjaju upravo njemu, kirurgu s preko 25 godina specijalističkog iskustva. Iako je u Zagrebu izbor poliklinika koje se bave tom granom kirurgije prilično velik, sami liječnici, te osobe iz javnog i društvenog života Hrvatske odlučuje se na odlazak u Daruvar gdje punih 12 godina dr. Maletić operira u vlastitoj praksi, uz svoju suprugu specijalicu anesteziologije Ines Maletić. U Poliklinici Maletić dosad je obavljeno na tisuće uspješnih operacija pomlađivanja i uljepšavanja, otklanjanja raznih tjelesnih nedostataka a odnedavno se mogu ponositi i činjenicom da su jedina ustanova u Hrvatskoj u kojoj je moguće vene operirati laserom.

Klasični kirurški tretmani vena iziskuju rezove te duži oporavak dok se na-

kon metode endovaskularnog laser tretmana u lokalnoj anesteziji može odmah ići kući. Zahvat se izvodi ambulantno, nakon operacije nema ožiljka jer nema ni rezova. No, proširene vene nisu samo estetski problem, jer su noge prošarane plavim linijama, one su prije svega zdravstveni problem. Nakon operacije prestane oticanje nogu kao i osjećaj težine u nogama te, što je najbitnije, poboljšanje općeg zdravstvenog stanja. Važno je napomenuti da ta operacija sprječava oštećenje dubokih vena te kasnije mogućih izrazito teških komplikacija – tumači dr. Maletić dodajući da je u Poliklinici učinjen i prvi tretman laserom za rješavanje prekomjernog znojenja u pazušnim jamama. Mali operativni zahvat se izvodi u lokalnoj anesteziji a trajno riješava problem prekomjernog znojenja.

Godišnje kroz Polikliniku Maletić prođe tridesetak kirurga iz Europe educirajući se o primjeni lasera kod liposukcije, laserske operacije vena kao i drugih primjena lasera u

esteskoj kirurgiji, a svi su upućeni preko Laser and Helth Academy. Supružnici Maletić redovno se usavršavaju u struci te obilaze sve važnije kongrese iz estetske medicine u Evropi a na oveći broj njih su i predavači iz područja liposukcije, operacije grudni te upotreba lasera u estetskoj kirurgiji. Od prošle godine kongrese prati i njihova kći Ana koja je završila Medicinski fakultet u Zagrebu i trenutno stažira u Poliklinici a operacije obavljaju isključivo supružnici Maletić. Uz redovito praćenje nanovijih saznanja na području estetike dr. Maletić prati i sve najnovije tehnološke postupke te u operacijskoj sali koristi specijalne infiltracijske pumpe, specijalni vakumi za liposukciju, vibrirajuće sonde za liposukciju što pojačava efekt usisavanja i skraćuje vrijeme operacije. Naime, za liposukciju dr. Maletić kaže da je jedna od najtraženijih operacija te je naravno u njegovoj poliklinici zastupljena i posljednja riječ tehnologije – laserska lipoliza. Riječ je o zahvatu kojim se topi masno tkivo i celu-

lit uz pomoć fotomehaničkog učinka laserske zrake. Za razliku od standardne liposukcije laserskom se lipolizom može otopiti masno tkivo ispod same kože.

Djelovanjem laserske zrake stimulira se i stvaranje kolagena i elastina pa je adaptacija kože, odnosno njeno stiskanje nakon zahvata puno bolje. Nakon zahvata koža je glatkija, nema nervanina kao valova koji su vidljivi obično nakon procedure standardne liposukcije. Steznik, ili pak u manjim slučajevima kompresivne čarape, nose se 2-3 tjedna. Nakon dijetskih režima i tjelovježbe ipak se na pojedinim dijelovima tijela nemoguće riješiti masnih naslaga, to omogućava jedino liposukcija – objasnio je dr. Maletić, koji je sa suprugom Ines autor popularnih knjiga „Estetska kirurgija“ i „Važno za muškarce“ u kojima su na stručan način izložili i opisali estetske operacije, te, u drugoj knjizi, kirurške zahvate za muškarce.

Klasična podjela estetskih operacija je na operacije poljepšavanja, obično se tretiraju prirodni ili ste-

čeni nedostaci, te na operacije pomlađivanja pri kojima se kirurškim procedurama želi djelomično vratiti izgublenu ljepotu. U nekim estetskim operacijama isprepliću se poljepšavanje i pomlađivanje. Otklanjanjem tjelesnih nedostataka izravno se utječe na psihičko zdravlje i uspostavljanje bolje psihofizičke ravnoteže, jer ljepota je važan činitelj psihičkog zadovoljstva čovjeka. Upravo tim se mislima vdio dr. Maletić kad se nakon skoro decenije specijalističkog iskustva kirurga odlučio baviti estetskom kirurgijom.

Estetske operacije uklapaju se u definiciju zdravlja prema Svjetskoj zdravstvenoj organizaciji, koja kaže: „Zdravlje je stanje potpunog fizičkog, mentalnog i socijalnog blagostanja, a ne samo odsustvo bolesti i iznemoglosti“. Odlučiti se za estetsku operaciju znači poštivati želju za boljim izgledom, većom dopadljivošću, te što je možda najvažnije, za većim povjerenjem u samoga sebe. Samopoštovanje i samopozdanje često ovise

Dr Maletić sa priznatim kolegama iz cijelog svijeta

Estetske operacije

Liposukcija-Vibroliposukcija (PAL)
 Laser lipoliza
 Laserska kirurgija
 Proširene vene - tretman laserom ili radiofrekvencijom
 Prekomjerno znojenje - laserski tretman
 Popravlak liposukcije - Liposhifting
 Estetska operacija nosa (Rhinoplastika)
 Estetska korekcija vjeđa (Blepharoplastika)
 Zatezanje kože lica i vrata (Facelift)
 FEATHER LIFT - APTOS LIFT - novosti u tretmanima pomlađivanja
 Bore lica
 Estetske operacije usana
 Korekcije uške (Otoplastika)
 Povećanje dojki (Augmentacijska mammaplastika)
 Podizanje i smanjenje (Mastopek-

sija, redukcijaska mammaplastika)
 Zatezanje kože natkoljenice (Lifting regio femoris)
 Zatezanje kože trbušne stijenke (Abdominoplastika)
 Estetska i rekonstrukcijska kirurgija ženskog spolovila
 Estetske operacije za muškarce
 Produženje i podebljanje muškog spolovila
 Podebljavanje muškog spolovila
 Transplantacija kose
 OPERACIJSKO LIJEČENJE INDURATIO PENIS PLASTICA
 OPERACIJSKO LIJEČENJE EREKTIK-NE DISKUNKCIJE
 Implantacija testisa proteza (estetska korekcija nedostatka testisa)
 Cirkumizacija (obrezivanje)
 Mali kirurški zahvati
 Uklanjanje tetovaža

Poliklinika Maletić
 estetska kirurgija

o fizičkom izgledu. Žene su općenito sklonije brizi o izgledu nego muškarci, tako da je nekada među operiranim bilo daleko više žena, ali danas te razlike više nisu više tako velike. Po mom iskustvu sve je više muškaraca koji žele izgledati dobro. Klasične medicinske indikacije za operaciju su kod prirodnih ili stečenih deformiteta povredama ili pak, nekim drugim bolestima i operacijama. Prirodne su odstojeće uške, grbav, velik ili sedlast nos, nejednake, nedovoljno razvijene ili prevelike grudi – kazuje kirurg a detaljno se o svim operacijama koje se izvode u Poliklinici Maletić može saznati na njihovim web stranicama: www.poliklinika-maletic.hr, www.liposukcija.com, www.povecanje-grudi.com, www.prosirene-vene.com, www.operacijavena.com, www.znojenje.com. Može im se obrati-

ti i na telefon 00385-43-335-330 i fax 00385-43-440-330 ili im upit poslati na mail poliklinika-maletic@bjt-com.hr redovito odgovaraju na e-maile, pisma i fotografije što im ih šalju pacijenti koji traže njihovo mišljenje o zahvatu koji im je potreban ili ga planiraju učiniti. Sve više pacijenata imaju iz cijele Evrope jer je svaki pojedini zahvat u Poliklinici Maletić barem dva do tri puta jeftiniji nego u bilo kojoj poliklinici u Sloveniji, Njemačkoj, Austriji, Italiji ili Švicarskoj.

Jednom tjedno dr. Maletić ima ambulantu u Zagrebu i jednom tjedno u Daruvaru, koji je 1,5 sat vožnje udaljen od Zagreba u smjeru Kutina, Garešnica, Daruvar. Gradić u čijem samom centru je Poliklinika Maletić poznat je kao termalno liječilište još iz doba Rimljana što boravak u njemu čini još ugodnijim, po-

gotovo ako pacijent ima pratnju čiji smještaj, po želji, organizira Poliklinika. Ugodnom boravak u Poliklinici, koja je osim suvremenom operacijskom dvoranom, opremljena i udobnim jednokrevetnim sobama za oporavak, čine i medicinske sestre Helga, Nevena i Romana koje su posebno educirane te domaćica Smilja. Svi se trude da se pacijent, ukratko rečeno, osjeća mažen i pažen i još k tome, lijep. Biti lijep prirodna je čovjekova potreba a mišljenje da su estetske operacije protuprirodne, promijenjeno je 1958. godine sa potvrdom pape Pija XII koji je izjavio: "Promatramo li fizičku ljepotu u kršćanskom svijetu i poštujemo li uvjete na osnovi moralnih načela, tada estetske operacije nisu u suprotnosti s Božjom voljom, jer obnavljaju savršenstvo najsavršenije kreacije – čovjeka".

Mr. sc. Duško Maletić, dr.med., specijalist kirurgije i urologije, s više od dvadeset godina kirurškog iskustva, a posljednjih dvanaest godina samo na području estetske kirurgije. Educirao se 1993. g. u Češkoj, 1995. g. u Švicarskoj, 1997. g. u Italiji, te u SAD-u 1996. i 1998. g. Dr. Maletić osobno operira sve pacijente Poliklinike.

Ines Maletić, dr.med., specijalista anesteziologije i reanimatologije, s petnaest godina specijalističkog iskustva, a od toga poljednjih dvanaest godina samo na anesteziji vezanoj za estetske kirurške zahvate. Educirala se na klinici u Češkoj, Austriji i Švicarskoj. Osobno vodi anesteziju za sve pacijente Poliklinike.

Pišite dr. Maletiću na mail (poliklinika-maletic@bjt-com.hr), pitajte sve što vas zanima, tražite savjete a neke od odgovora na vaša pitanja, naravno bez vašeg punog imena, objavit ćemo u sljedećem broju CroExpressa u rubrici - Ordinacija estetskog kirurga.

DENIS I MAJA VASILJ, MAMA I KĆI U DUHOVNOJ GLAZBI

Piše Magdalena Ivić

Malo poznatih pjevača na hrvatskoj estradnoj sceni može reći da nije bar jednom potražilo pomoć glazbene pedagoginje Denis Vasilj, bilo zbog lošeg intoniranja ili, pak, želje da ne potroše „grlo“ na samo jednom koncertu. Točnije rečeno, profesorica Vasilj naučila je pjevati više od pola pola hrvatske estrade, te brojne glumce i glumice. Sate i sate kod nje su otpjevali Sanja Doležal, Jasmin Stavros, Joško Čagalj Jole, Lana Jurčević, Ivana Banfić, Ivana Brkić, Luka Nižetić, Jelena Rozga, Ivana Kovač, Zorica Andrijašević Dona, Nikol Bulat, Ivana Kovač, Nives Drpić – Celzijus, Jelena Perčin, Dolores Lambaša, Mia Begović i mnogi drugi. Nije učila pjevati jedino svoju djecu 25 - godišnju Maju, tri godine mlađeg Marina i 20 - godišnju Martinu a svo troje sjajno pjevaju i sviraju. Čak su, dok su bili mlađi, redovno za svoje doma održavali koncerte a zajedno su nastupali i na koncertima za zajednicu „Cenacollo“.

Počela u Zvezdicama

Odrastanjem mijenjao se i njihov glazbeni ukus, tako je Martina, koja je godina-ma svirala flautu i harfu te pjevala u zboru Zvezdice, danas sklonija elektronskoj glazbi, Marin je gitaru zamjenio kompjuterima i nogometom dok je Maja ostala vjerna svom glazbenom odabiru - duhovnoj glazbi.

U trenutku nadahnuća mama joj je skladala kompoziciju „Vodi me, nježna Svjetlosti“ na tekst pokojnog kardinala Johna Henryja – Newmana. Poklonila joj je tu pjesmu za 20 - ti rođendan sa željom da je otpjeva na duhovnom festivalu - Uskrs festu. Te večeri u Koncertnoj dvorani Vatroslav Lisinski u Zagrebu, Maja je svojim božanstvenim glasom osvojila srca publike.

- Kad sam prvi put čula kako Maja pjeva tu pjesmu,

Kroz život nas vode

kako je osjeća i kako ja tu, kao pedagog ili mentor pjevanja nemam ništa za dodati, samo sam rekla. „Bože hvala ti za ovaj trenutak mog života, za ovu ljepotu“ – prisjetila se Denis Majinog debitantskog solističkog nastupa prije, uskoro, šest godina.

To je bio početak Majinog samostalnog puta na duhovnoj glazbenoj sceni. U godinama koje su slijedile nakon tog Uskrs-festa nastupala je na svim festivalima duhovne glazbe, i to ne samo kao pjevačica već i kao autorica teksta i glazbe. Pjevala u gospel grupi Glas, zborovima: Plam, Desiderium, Maranatha, Otkrivenje i drugima.

Predsjednica FRAME

- U župi Uznesenja Blažene djevice Marije u Stešnjecu, najstarijem naselju u Zagrebu, zajedno sa tadašnjim župnikom Ivanom Buhinom i župnim vikarom Ivanom Androićem vodila sam zbor mladih koji je animirao misu, kateheze za srednjoškolce i molitvene grupe. Inače bila sam predsjednica FRAME na SV. Duhu, a jedno vrijeme, nas je sedam na Hrvatskom katoličkom radiju vodilo emisiju „Budimo mladi“ – govori 25 – godišnja Maja o malom dijelu svojih aktivnosti u sklopu crkve. Najbolje funkcioniram ako imam širok spektar aktivnosti. Raznolikost mi je jako važna jer mislim da čovjek treba pošti-

vati svoju cjelovitost i živjeti sve dijelove sebe. Zahvaljujući roditeljima, mami Denis i tati Zdenku imala sam mogućnost slijediti svoje interese. Bavila sam se raznim sportovima, završila sam I. Ekonomsku školu, a danas sam apsolvantica teologije na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu i planiram nastaviti školovanje na poslijediplomskom studiju – na fundamentalnoj teologiji. Uz to, velika joj je želja postati skiperica, kao i njezin otac Zdenko.

Svestrana Maja završila je i nižu glazbenu školu (klavir) a ljubav i talent prema glazbi naslijedila je od majke Denis, koja je zbog svog iznimnog talenta treću i četvrtu godinu Glazbene akademije položila u jednoj. Diplomirala je 1982. godine s dvije titule, profesorica je glazbenog odgoja i obrazovanja te akademska glazbenica i profesorica teoretskih predmeta. Iste godine kad je diplomirala počela je raditi u Funkcionalnoj glazbenoj školi u Zagrebu, a već slijedeće udala se u Dubrovniku za Zdenka Vasilja i u godinama koje slijede rodila troje glazbeno nadarene djece. Zdenko je poznati zagrebački ugostitelj koji silno želi naučiti svirati gitaru jer je i sam veliki ljubitelj glazbe. Svo troje djece su mu glazbeno obrazovani, Maja svira klavir, Marin gitaru a Martina flautu i harfu te je on jedini u obitelji koji

nije glazbenik. No, uvijek se trudio da u njegovom poslu odnosno restoranu bude dobre glazbe, ali to je ipak prepuštio suprugu Denis.

- Kad je 1995. godine Zdenko vodio restoran Meduza, ja sam bila zadužena za organiziranje kulturnih događaja, koncerata klasičnih, pop, rock, country, te raznih izložbi, monodrama, promocija, večeri poezije... Jednog dana došao mi je naš poznati skladatelj i kućni prijatelj Tonči Huljić, s kojim provela djetinjstvo i školovanje u Splitu, s molbom da tadašnju pjevačku nadu Mirenu, koja je imala dosta intonativnih problema, nau-

čim pravilno pjevati. Nakon dva mjeseca intenzivnog rada, njen nastup na Dori je bio itekako zapažen. Od tada pa do danas, dakle već 15 godina, radim s pjevačima i glumcima koji žele naučiti pravilno pjevati. Najveći uspjeh se vidi kod najlošijih i zaista mogu naučiti pjevati bilo koga – priča sa smješkom Denis. Naime, ona je uvijek dobre volje, valjda ju nitko nikad nije vidio namrštenu.

Vlastita metoda učenja

Kroz rad s pjevačima Denis je razvila vlastitu metodu podučavanja pjevanja i poznavanja osnova glazbene pismenosti, a u osnovi tog rada je funkcionalna pedagogija, koju je i diplomirala na Akademiji. Privatne satove profesorica održava u obiteljskom restoranu „Song“ na zagrebačkoj Trešnjevci. Velika joj je radost i suradnja s duhovnom grupom „Apostoli mira“.

- Ksenija Abramović, njihova duhovna mama, kako je od milja zovu, moja je poznanica iz crkve koja se dosjetila da ja radim s pjevačima pa mi ih je dovela u svrhu njihova napretka. Oduševljena sam radom s njima – kazuje Denis. Uz sve što Denis radi, ove je godine upisala doktorski studij

na katedri kroatologije Hrvatskih studija.

Ni Maja ne miruje, uz učenje i studij, glazba joj je jednako važna. Često putuje sa maminom sestrom Doris Karamatić, jazz harfisticom s kojom nastupa od 2004. godine po raznim eventima i klubovima diljem Hrvatske, izvodeći jazz standarde u originalnim obradama. Maja je imala i svoj trio „Singles(s)“ s kojima je pjevala do kraja 2009. godine a nedavno je započela novi projekt sa dvije izvrsne pjevačice, Ivonom Zgrabljic i Marijetom Gregov. Njih tri su „Gala trio“ koji prati sjajni klavijaturist Zlatan Došlić. Povremeno Maja nastupa i uz Big Bend Zagrebačke filharmonije, pjevala je i prateće vokale za poznate estradnjake kao što su Ricard Luque i sestre Marija i Ivana Husar. Često je pitaju zašto nije više u estradnim vodama, obzirom da bi kao pjevačica mogla stati uz bok najboljih?

-Nije mi cilj biti popularna, volim duhovnu glazbu, najviše se vidim u jazzu, a kad se radi o autorskim stvarima više se orijentiram na tekst i poruku pa onda na glazbeni žanr – kazuje Maja.

Važno joj da kroz bilo koju vrstu svog djelovanja širi ljubav i vjeru.

Ljubav, vjera i glazba

ARSEN DEDIĆ - ANTOLOGIJA „DOBROTVOROV DOM”

Arsen za sebe voli reći da drugog reda a tako će mu

Piše Magdalena Ivić

Skladatelj, pjesnik i tekstopisac Arsen Dedić jedinstvena je pojava na hrvatskoj kulturnoj sceni, njegov autorski opus do danas bilježi četrdesetak albuma, nekoliko desetaka knjiga i više od 250 glazbi za film, kazalište i televiziju. Nedavno mu je objavljena i antologija pjesama pod imenom "Dobrotvorov dom", koja je još jedno je priznanje njegovom impresivnom stvaralaštvu i zasigurno najluksuznije izdanje Croa-

tia Recordsa.

Antologija sadrži ukupno 93 pjesme koje su tematski podijeljene na 4 CD-a: "Ljubavni komadi", "Narodne pjesme", "Budnice" i "Pod razno". Osim 4 CD-a antologija sadrži i bogato opremljenu knjižicu s citatima glazbenih kritičara i poznatih ljudi od pera koji su pisali o Arsenovoj osebnosti, a u njoj su i portreti naših velikih likovnih umjetnika koji su svoj pogled na najvećeg šansonjera ovih vremena iskazali na slikarskom platnu. U knji-

žici je samo jedna fotografija i to kuće u kojoj žive Gabi i Arsen već 38 godina, a koju je 1911. godine izgradio poznati zagrebački arhitekt Lubinski. Na kući originalno piše Dobrotvorov dom, nje-na je povijest bogata a kako je Arsen najveći dio svog života proveo dobrotvoreći, i kao izvođač i kao autor, takav je naziv smatrao prikladnim za svoju antologiju.

- Nije bilo lako izabrati "samo" 93 pjesme, na tome sam radio dvije godine. Na prvom cd-u nisam mogao zaboriti pjesme kao što su "Tvoje nježne godine", "Kuća po red mora", "Lu", "Amigo" "Otkako te ne volim"... i neke druge. A zašto se zove "Ljubavni komadi"? Kao kaza-

lišni komadi ovo su ljubavni komadi, a tu među njima je bilo pravih divnih komada. Uvijek govorim da je to bilo prije Gabi, a i njoj to stalno govorim, zato i jesmo toliko dugo zajedno jer mi ona vjeruje – tumači Arsen osvrćući se na 37 godina braka i prijateljstva koje traje od 1958. godine. Išli smo redovitim tijekom, bili smo suradnici, prijatelji, ljubavnici, roditelji i na koncu bračni par. Više smo, dakle, od pola stoljeća u prijateljstvu.

Za drugi CD Arsen je odabrao pjesme koje pisao za klape i svoj kajkavski opus, na trećem su budnice ilirizma.

- To je bio moj način angažmana, pjesma "Ministarstvo straha" zbog koje sam svojevremeno bio strahovito napadnut jer sam uopće spominjao strah kojeg kao kod nas nema. Danas svi spominju strah i elaboriraju o strahu, strah od nezaposlenosti, maloljetnog nasilja... Pjesmu "Ratni profiteri" sam napisao već 1992 godine jer sam već tad znao da će oni doći tumači Arsen.

Na 4 CD- u "Pod razno" okupio je značajna imena koja izvode njegove pjesme, pa recimo Johnny Štulić pjeva "Moderato cantabile", Marjan Ban govori "Ne daje Ines"....

Jedan od najvažnijih hr-

vatskih umjetnika ovom antologijom zaokružuje 50 godina svog stvaralaštva no, kaže, ako Bog dađe napraviti će još jednu ovakvu.

-Ne mogu izbrojiti svoje pjesme, iza sebe imam i preko 140 predstava, a tko zna koliko je songova bilo u tim predstavama. Punih 30 godina radio sam za Histrione, trenutno ima jedan balet u Dusredolfu, tri kazališne predstave u Salzburgu, nekoliko predstava u Skopju. Prije mjesec, dva sam, nažalost, zahvalio čovjeku na ponudi za još jednu skopsku predstavu koju mi je došao u Zagreb ponuditi. Prije nekoliko dana završio sam glazbu za jedan vrlo zahtjevan animirani film, prije par mjeseci predstavu na Malom Lošinj, sad mi je ponuđeno još nekoliko animiranih filmova...-

nabroja Arsen što ga čeka ne spominjući prethodnih 70 igranih filmova, redatelj Vrdoljaka, Bulajića i inih, za koje je skladao, da je objavio 27 knjiga, nedavno mu je izašla "Zidne novine"...- Kad stignem to sve? Stignem tako što radim čitav dan. Ma kakva šetnja? Rijetki su moji susreti sa zrakom, a unučica Lu, fala Bogu, svaki dan dolazi k nama. Dolazila je i poslije vrtića a tako sad dolazi i poslije škole. Izvedem je rijetko i to u Bistrotel Esplanade gdje zalazim punih 42 godine, a sin Matija i Gabi su s njom najviše vani. Diskretno živim pa na takva mjesta volim i zalaziti a i blizu mi je kuće. S prirodom nisam imao nekih velikih kontakata iako sam nekad bio odličan sportaš, izvanredan plivač i skakač u vodu. Još kao

"Patetični sam dida mojoj Lu, sunce mi grane ujutro nego kad nju vidim"

„ Najveći dio života proveo sam dobrotvoreći a i živim u kući na kojoj piše Dobrotvorov dom”

je prvorazredni građanin se zvati i autobiografija

klinac volio sam skakati s 10, 13 metara visine. Kako me zdravlje pomalo napuštalo odusajao sam od svakog sporta. Danas najviše volim gledat atletiku, divim se Blanki Vlašić, volim gledati košarku, odbojku... ali više od svega se volim družiti sa svojom Lu.

- Zajedno smo kad god to Lu obaveze dozvoljavaju, naime krenula je prošlu jesen u prvi razred a ide još i na engleski, francuski i balet. Voli sve životinje ali čezne za psom pa joj ga je Matija obećao kupiti ako bude odlična u školi – slab je Arsen na unučicu a ne libi se to i priznati. - Ja sam najpatetičniji dida mojoj Lu, patetičniji ne mogu biti. Meni sunce zasja kad nam dođe Lu. Ne grane mi ujutro sunce ko drugima nego poslijepodne oko 15 sati, kad Lu dođe iz škole.

Arsen je i majicu, koju je imao na sebi tijekom našeg razgovora, ukrasio imenom svoje unučice. Veli, inače se oblači po trafikama, kupi majicu nacrtu što želi na njoj imati i onda je odnese na printanje.

Lu mu je najveće veselje ali priznaje kako bi, da mu nema Gabi ovisio o Bistrou a, veli, zna i da postoje sestre milosrdnice. Naime, on nikad u životu nije ništa skuhaio, nikad nije razbio ni jaje, nikad nije skuhaio kavu. Jednom je Gabi bilo loše pa je on otišao na tržnicu, kupio pola stvari krivo i to mu je bio prvi i zadnji put trženja kod kumica.

Do transplantacije jetre, prije pet i pol godina u Padovi, Arsen je već bio završio svoju autobiografiju "Prvorazredni građanin drugog reda" misleći da se više nema što dogoditi.

- Mislio sam da se možda neću ni vratiti, ali pošto sam se vratio imao sam još za pisati. Nakupilo se još puno toga, obiteljskog, osobnog, zdrav-

stvenog, moralnog, političkog, ljudskog i društvenog. Ako ne bude objavljena za mog života bit će kasnije. Bit će to velika knjiga, već imam jednu knjigu stihova koja ima 400 stranica ali ova će biti još puno veća. Imat će segmente prvorazrednog građanina drugog reda jer mi je i život bio takav. Imao sam svojih časti i počasti, medalja i ordena, priznanja svih mogućih ali imao sam i najsitnijih, najbjeđnijih, najponiznijih, najprijetvornijih poniženja. Čak u vrijeme bolesti bilo je toga, novina koje su se sprdale s pitanjem mog života i smrti – priča Arsen o teškom periodu života. - Dakle, i toga će biti u mojoj biografiji, koja će imati možda 800 stranica. No, vjerujem da će pod haubama, kod frizera to biti najčitanija knjiga, posebice drugo poglavlje koje se zove "Tko su bile moje pjesme". Da, reći ću imenom i prezimenom tko su bile moje pjesme ali nastojat ću, kao i uvijek da ne povrijedim nekoga tko ima malo djeteta ili svježi brak. Tu ću možda staviti samo inicijale, inače otvo-

„U biografiji ću otkriti imena i prezimena mojih pjesama“

reno ću pisati. Zašto ne bih rekao da sam bio u ljubavi sa Božom Frajt, koja je bila velika ili sa Brankom Habek. To zna i Gabi pa zašto bih ja to prešutio. Osim toga bio sam dosta vremena slobodan, u bezvlađu između dva braka, to je trajalo predugo. Naime, ja sam Gabi treći muž a ona meni druga žena. Moja kći Sandra je isto obavila tri braka. Sve skupa imamo osam

brakova. To je za Haag.

Arsena i u njegovoj 72 godini ne prestaju pozivati na sva važna glazbena događanja a i svijet ga je željan. Baš su ga neki dan zvali u Kanadu, a za Novu godinu i Božić je bio pozvan u Washington, da nastupi u Lincoln Centru. Mogao bi, veli, svugdje ići ali ne da mu se bez Gabi a njoj se dvostruko ne da otkad imaju Lu.

Party

46

Rudi Katuša

FRANKFURT

New Art Produktion
For your Moments
 Foto & Video
 NEUARTPRODUKTIONENWER.DE
 Hochzeiten Familienfeiern Events and more...
 Tel.: 0175 / 5867833
 D-69126 FRANKFURT

Stephan Katić
 Gerichtlich beeidigter
Diplom-Übersetzer
Sudski tumač
 Kroatisch - Deutsch - Englisch
 Dostava ovjerenih prijevoda e-mailom i poštom u roku od 2 dana
 tel 030 - 45 30 18 03 mobil 0176 29 11 84 62
 Amsterdamer Straße 6, 13347 Berlin
 info@stephan-katic.de www.stephan-katic.de

FRANKFURT

DINASTIJA BAND

Dražen Bolješić : 0049(0)172/7138596

www.dinastija-band.de
Hrvatski glazbeni sastav s velikim iskustvom
svira sve vrste zabava i veselica.

Malerbetrieb

DECOART

Grazer Str. 66
70469 Stuttgart
Tel. 0711 - 810 49 60
Fax 0711 - 820 87 69
Mobil 0172 - 71 31 860

- Malerarbeiten aller Art
- Kreative Maltechniken
- Bodenbeläge und Beschichtung
- Fassadengestaltung - WDVS
- Altbausanierung

E-Mail: mail@origigi.de Internet: www.origigi.de

Hrvatski Glas Berlin

dogadaji, vijesti, najave,
aktivnosti Hrvata u Berlinu...

Čitajte novi berlinski portal:
www.hrvatskiglas-berlin.com

Accommodation Bookings
Hotel Reservations
Catering
Beverage Service
Fair Personnel
Security Service
Event Planning
Wedding Planning

Marina Stojak
dipl.oec.

Isernhagener Str. 6
30161 Hannover

Fon +49(0)511 336 46 87
Fax +49(0)511 353 01 78

www.g-and-c.de
marina.stojak@g-and-c.de